

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.3.2012 r.
COM(2012) 73 final

2012/0029 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) oraz zmieniające dyrektywę 98/26/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2012) 22 final}
{SWD(2012) 23 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW) są instytucjami, które mają istotne znaczenie systemowe dla rynków finansowych. Po każdej transakcji na papierach wartościowych zawartej na rynku regulowanym lub poza nim mają miejsce procesy potransakcyjne, które prowadzą do rozrachunku tej transakcji, polegającym na dostawie papierów wartościowych w zamian za środki pieniężne. CDPW są przy tym głównymi instytucjami umożliwiającymi rozrachunek poprzez prowadzenie tzw. systemów rozrachunku papierów wartościowych. CDPW zapewniają również pierwotną rejestrację papierów wartościowych i centralne prowadzenie rachunków papierów wartościowych, na których zapisywane są informacje o liczbie papierów wartościowych wyemitowanych przez poszczególnych emitentów oraz każdej zmianie posiadania tych papierów wartościowych.

CDPW odgrywają również kluczową rolę na rynku zabezpieczeń, szczególnie do celów związanych z polityką pieniężną. Przykładowo niemal wszystkie zabezpieczenia uznawane na potrzeby operacji polityki pieniężnej banku centralnego w UE, a w szczególności w strefie euro, przechodzą przez systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW.

Systemy rozrachunku papierów wartościowych w UE dokonały w 2010 r. rozrachunku transakcji o wartości około 920 bln EUR i na koniec 2010 r. posiadały papiery wartościowe o wartości prawie 39 bln EUR. W UE istnieje ponad 30 CDPW, zazwyczaj po jednym w każdym państwie, oraz dwa „międzynarodowe” CDPW (Clearstream Banking Luxembourg i Euroclear Bank), które stanowią podkategorię CDPW wyspecjalizowaną w emisji obligacji międzynarodowych, powszechnie znanych jako „euroobligacje”.

W skali krajowej CDPW działają na ogół bezpiecznie i efektywnie, jednak na poziomie transgranicznym współpraca i komunikacja między CDPW jest mniej bezpieczna, co oznacza, że inwestorzy narażeni są na większe ryzyko i koszty w przypadku dokonywania inwestycji transgranicznych. Na przykład liczba przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku jest wyższa w przypadku transakcji transgranicznych niż w przypadku transakcji krajowych, a koszty rozrachunków o charakterze transgranicznym są aż do czterech razy wyższe od kosztów rozrachunków krajowych.

Te problemy związane z bezpieczeństwem wynikają z szeregu czynników:

- długości cyklu rozrachunkowego. Długość okresu między transakcją a rozrachunkiem nie jest zharmonizowana w UE, powodując zakłócenia w przypadku, gdy papiery wartościowe podlegają rozrachunkowi transgranicznemu;
- niewielka lecz istotna część papierów wartościowych wciąż istnieje w formie papierowej. Ich rozrachunek następuje po znacznie dłuższym cyklu rozrachunkowym, co zwiększa ryzyko ponoszone przez inwestorów;
- przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku, czyli sytuacje, w których nie dokonano rozrachunku transakcji w zamierzonej dacie rozrachunku, nie podlegają odstraszającym sankcjom na wszystkich rynkach, a tam gdzie sankcje takie przewidziano, istnieją znaczne różnice między środkami dyscypliny rozrachunku na poszczególnych rynkach;

- dyrektywa 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych¹ ogranicza wprawdzie zakłócenia systemu rozrachunku papierów wartościowych spowodowane postępowaniami upadłościowymi prowadzonymi wobec uczestników tego systemu, nie dotyczy ona jednak innych rodzajów ryzyka, na które narażony jest system, lub odporności CDPW prowadzącego system. Niektóre CDPW narażone są na dodatkowe ryzyko kredytowe i ryzyko płynności wynikające ze świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku;
- porozumienia między CDPW mające na celu ustanowienie połączeń operacyjnych między nimi, mimo że uważane są za pierwszy krok na drodze do konsolidacji europejskich rynków rozrachunku papierów wartościowych, budzą obawy dotyczące bezpieczeństwa ze względu na braku szczegółowych przepisów ostrożnościowych dla takich połączeń. Ponadto porozumienia te zwiększają wzajemne powiązania pomiędzy CDPW, co tym bardziej uzasadnia wprowadzenie wspólnych ram ostrożnościowych.

Brak wydajnego jednolitego wewnętrznego rynku rozrachunków również rodzi znaczne obawy. Nadal istnieją istotne przeszkody dla europejskiego rynku rozliczania i rozrachunku transakcji, takie jak przykładowo ograniczenia w dostępie emitentów papierów wartościowych do CDPW, zróżnicowane krajowe systemy wydawania zezwoleń i różne przepisy dotyczące CDPW w całej UE oraz ograniczona konkurencja między poszczególnymi krajowymi CDPW. Przeszkody te prowadzą do dużego rozdrobnienia rynku. W konsekwencji rozrachunek transakcji transgranicznych opiera się na przesadnie złożonych łańcuchach rachunków papierów wartościowych, często obejmujących kilka CDPW i kilku innych pośredników. Ma to negatywny wpływ na wydajność, a także na ryzyko związane z transakcjami transgranicznymi.

Problemy te mają istotne znaczenie, ponieważ liczba transakcji transgranicznych w Europie, począwszy od zwykłej transakcji kupna/sprzedaży papierów wartościowych aż po transfery zabezpieczeń, nadal rośnie, a CDPW są w coraz większym stopniu wzajemnie ze sobą połączone. Przewiduje się, że te tendencje nasilą się wraz z wprowadzeniem platformy Target2 Securities (T2S), projektu zainicjowanego przez Eurosystem w celu stworzenia wspólnej transgranicznej platformy rozrachunku papierów wartościowych w Europie, której uruchomienie przewidziano na 2015 r.

Rozporządzenie, którego dotyczy niniejszy wniosek, ma na celu rozwiązanie tych problemów. Wprowadza ono zobowiązanie do przedstawienia wszystkich zbywalnych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego i zarejestrowania ich w CDPW przed wprowadzeniem ich do obrotu na rynku regulowanym. Harmonizuje ono cykle rozrachunkowe oraz zasady dotyczące dyscypliny rozrachunku w całej UE. Wprowadza ono wspólny zbiór przepisów zainspirowanych międzynarodowymi standardami dotyczącymi ryzyka związanego z działalnością i usługami CDPW. Ponieważ CDPW będą podlegać identycznym przepisom prawa materialnego w całej UE, skorzystają na jednolitych wymogach dotyczących udzielania zezwoleń oraz paszporcie obejmującym całą UE, co pomoże usunąć istniejące przeszkody dla dostępu.

Proponowane rozporządzenie doprowadzi zatem do zwiększenia bezpieczeństwa systemu i otwarcia rynku usług CDPW, poprawiając tym samym wydajność rozrachunku papierów wartościowych. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, uzupełni ramy prawne dotyczące

¹ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

infrastruktur rynku papierów wartościowych, wraz z dyrektywą 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID)² w odniesieniu do systemów obrotu oraz wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie instrumentów pochodnych w odniesieniu do partnerów centralnych.

Inicjatywa ta uzyskała szerokie poparcie polityczne. Podczas obrad Rady ECOFIN w dniu 2 grudnia 2008 r. podkreślono potrzebę wzmocnienia bezpieczeństwa i solidności systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW i osiągnięto porozumienie co do konieczności przyjęcia prawodawstwa UE w celu przezwyciężenia barier prawnych dotyczących operacji rozliczania i rozrachunku transakcji, w tym przeszkód w dostępie do CDPW. Porozumienie co do potrzeby odpowiednich standardów dla CDPW osiągnięto również na szczeblu międzynarodowym. Już w 2001 r. międzynarodowe gremia regulacyjne w dziedzinie bankowości i papierów wartościowych (Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPSS) i Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO)) przyjęły zbiór zaleceń dla systemów rozrachunku papierów wartościowych. Zostały one przyjęte w drodze niewiążących wytycznych wydanych przez europejskie organy regulacyjne (ESBC-CESR) w roku 2009. W październiku 2010 r. Rada Stabilności Finansowej ponownie wezwała do przyjęcia nowoczesnych standardów w celu stworzenia solidniejszych podstawowych infrastruktur rynkowych oraz zwróciła się o przegląd i wzmocnienie istniejących już standardów.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Niniejsza inicjatywa jest wynikiem szeroko zakrojonego i ciągłego dialogu oraz intensywnych konsultacji z wszystkimi najważniejszymi zainteresowanymi stronami, w tym organami regulacyjnymi w obszarze papierów wartościowych i bankowości, EBC i wszystkimi grupami uczestników rynku. Uwzględniono w niej poglądy wyrażone w ramach konsultacji społecznych, które przeprowadzono od dnia 13 stycznia do dnia 1 marca 2011 r., a także wkład szerokiego grona zainteresowanych stron od lata 2010 r.

Ponadto firmie Oxera Consulting zlecono zewnętrzne badanie kosztów i cen w sektorze rozliczania i rozrachunku transakcji. Firma Oxera przedłożyła pierwsze sprawozdanie w 2009 r., a drugie w 2011 r. Sprawozdania te dostarczają użytecznych danych na temat różnic pomiędzy kosztami rozliczania i rozrachunku w przypadku transakcji transgranicznych i krajowych w Europie.

Zgodnie z polityką „lepszego stanowienia prawa” Komisja przeprowadziła ocenę skutków alternatywnych rozwiązań politycznych. Warianty strategiczne zostały ocenione na tle głównych celów polegających na zwiększeniu bezpieczeństwa, wydajności i równych warunków działalności dla świadczenia usług CDPW w Europie. Ocenę przeprowadzono z uwzględnieniem skuteczności realizacji powyższych celów oraz efektywności kosztowej realizacji poszczególnych wariantów strategicznych.

W dniu 16 marca 2011 r. projekt oceny skutków przedłożono Radzie ds. Oceny Skutków (IAB) działającej przy Komisji Europejskiej, a następnie w dniu 8 sierpnia 2011 r. – jego poprawioną wersję. Projekt oceny skutków został w znacznym stopniu ulepszony dzięki uwagom IAB, poprzez polepszenie jakości danych leżących u podstaw zidentyfikowanych

² Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

problemów i analizę różnych wariantów strategicznych, w szczególności w odniesieniu do usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku oraz poprzez włączenie oszacowania ogólnych korzyści i wpływu poszczególnych wariantów strategicznych na różne grupy zainteresowanych stron, a także jaśniejsze i bardziej solidne ramy monitorowania i oceny.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną wniosku jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) jako najwłaściwsza podstawa prawna w tej dziedzinie. Wniosek ma przede wszystkim na celu wyeliminowanie braków w bezpieczeństwie i wydajności rozrachunku papierów wartościowych i wynikających stąd przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego, których źródłem są różnorodne przepisy krajowe regulujące rozrachunek papierów wartościowych i działalność CDPW prowadzących systemy rozrachunku papierów wartościowych, poprzez wprowadzenie zbioru wspólnych zasad dotyczących niektórych aspektów cyklu rozrachunkowego i dyscypliny rozrachunku oraz zapewnienie zbioru wspólnych wymogów ostrożnościowych służących poprawie odporności CDPW oraz zapewnieniu dostępu do nich. W świetle braku takich wspólnych zasad i wymogów różniące się pomiędzy sobą środki podejmowane na poziomie krajowym będą miały bezpośredni niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo, wydajność i konkurencję na rynkach papierów rozrachunku w Unii. Uznaje się, że rozporządzenie jest najbardziej odpowiednim instrumentem umożliwiającym zagwarantowanie, że wszyscy uczestnicy rynku podlegają jednolitym i bezpośrednio stosowanym obowiązkom w zakresie cyklu rozrachunkowego i dyscypliny rozrachunku oraz że CDPW podlegają jednolitym i bezpośrednio stosowanym normom ostrożnościowym w Unii, co powinno wzmocnić ich odporność i kluczową rolę odgrywaną w prowadzeniu systemów zapisu księgowego i w procesie rozrachunku.

Ponieważ głównym celem proponowanego rozporządzenia jest wprowadzenie szeregu obowiązków prawnych nakładanych bezpośrednio na uczestników rynku, polegających, między innymi, na rejestrowaniu praktycznie wszystkich zbywalnych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego w CDPW i bardziej rygorystycznych ramach czasowych dla rozrachunku; ponadto, jako że CDPW są odpowiedzialne za prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz stosowanie środków mających na celu zapewnienie terminowego rozrachunku w Unii, istotne jest, by wszystkie CDPW stale spełniały jednolite i rygorystyczne wymogi ostrożnościowe przewidziane w niniejszym wniosku. Konieczne jest więc włączenie do niniejszego wniosku zbioru jednolitych i bezpośrednio stosowanych przepisów dotyczących wydawania zezwoleń dla CDPW i sprawowania nad nimi bieżącego nadzoru, jako dodatkowego zabezpieczenia wobec obowiązków prawnych nałożonych na podmioty gospodarcze.

3.2. Pomocniczość i proporcjonalność

Zgodnie z zasadą pomocniczości przewidzianą w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej Unia podejmuje działania tylko wówczas, gdy cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i jeśli ze względu na rozmiary lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Niniejszy wniosek zasadniczo ma na celu sprawienie, aby europejski rynek papierów wartościowych był bezpieczniejszy i efektywniejszy w obrębie Unii Europejskiej, co wymaga skoordynowanych działań UE. Działanie Unii jest również uzasadnione systemowym charakterem CDPW i ich rosnącymi powiązaniami wzajemnymi, w szczególności po wprowadzeniu platformy T2S.

W odniesieniu do udzielania zezwoleń CDPW i sprawowania nad nimi nadzoru celem rozporządzenia jest osiągnięcie równowagi pomiędzy kompetencjami organów krajowych oraz interesami innych właściwych organów. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) będzie odgrywał kluczową rolę w rozwiązywaniu sporów, ułatwianiu porozumień dotyczących współpracy między organami krajowymi oraz rozwijaniu standardów technicznych w ścisłej konsultacji z członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC).

Niektóre kwestie są już uregulowane przez obowiązujące prawodawstwo unijne. Na przykład systemy rozrachunku papierów wartościowych zostały już zdefiniowane w dyrektywie 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych³, natomiast w dyrektywie 2004/39/WE (MiFID) ustanowiono niektóre zasady dostępu uczestników rynku do wybranego przez nich systemu rozrachunku papierów wartościowych. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, jest spójne z tymi aktami Unii.

W niniejszym wniosku uwzględniono również w pełni zasadę proporcjonalności, o której mowa w art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej, a mianowicie zasadę, że działania Unii powinny być odpowiednie dla osiągnięcia zamierzonych celów i nie wykraczać poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, jest zgodne z tą zasadą i utrzymuje równowagę pomiędzy interesem publicznym a efektywnością kosztową proponowanych środków. Wniosek w pełni uwzględnia potrzebę zachowania równowagi między bezpieczeństwem, wydajnością rynków i kosztami dla zainteresowanych stron.

3.3. Szczegółowe omówienie wniosku

Proponowane rozporządzenie składa się z dwóch głównych części, które dotyczą: środków dotyczących wszystkich uczestników rynku w kontekście rozrachunku papierów wartościowych (tytuł II) oraz środków dotyczących konkretnie CDPW (tytuły III, IV i V). Pozostałe tytuły, dotyczące zakresu dyrektywy i definicji (tytuł I) oraz zawierające przepisy przejściowe i końcowe (tytuł VI) odnoszą się do obydwu głównych części wniosku.

3.3.1. Zakres wniosku (tytuł I)

Proponowane rozporządzenie obejmuje wszystkie CDPW, ale zwalnia z wymogów w zakresie zezwoleń i nadzoru członków ESBC oraz inne krajowe lub publiczne organy świadczące podobne usługi, takie jak krajowe organy państw członkowskich, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, i które w przeciwnym wypadku kwalifikowałyby się jako CDPW. Instytucje te nadal jednak podlegają pełnemu zestawowi wymogów nakładanych na CDPW. Nie podlegają one przepisom zawartym w tytule IV, które wprowadzają podział między usługami bankowymi pomocniczymi wobec rozrachunku i innymi usługami CDPW, ponieważ instytucje te, ze względu na swój charakter, świadczą takie usługi pomocnicze.

³ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

W odniesieniu do instrumentów finansowych wniosek obejmuje wszystkie instrumenty finansowe jeśli chodzi o wymogi nakładane na CDPW, ale głównie dotyczy on zbywalnych papierów wartościowych zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2004/39/WE (MiFID) (zasadniczo akcji i obligacji) do celów tytułu II dotyczącego rozrachunku papierów wartościowych.

3.3.2. Rozrachunek papierów wartościowych (tytuł II)

Głównym celem proponowanego rozporządzenia jest zwiększenie bezpieczeństwa rozrachunku. Tytuł II obejmuje trzy zestawy środków służące osiągnięciu tego celu. Po pierwsze, przewiduje on emisję papierów wartościowych bezpośrednio w formie zdematerializowanej/immobilizację papierów wartościowych, czyli emisję papierów wartościowych w formie zapisu księgowego. Środek ten ma na celu zwiększenie wydajności rozrachunku poprzez przyczynienie się do skrócenia okresów rozrachunku i zapewnienie integralności emisji papierów wartościowych poprzez umożliwienie łatwiejszego uzgadniania stanu posiadanych papierów wartościowych. Papiery wartościowe w formie zapisów księgowych nie muszą być konieczne rejestrowane w CDPW przed ich wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem jako zabezpieczenie. Mogą one być, na przykład, rejestrowane przez podmioty rejestrujące. Jednakże jeśli są one przedmiotem obrotu w systemach regulowanych przez dyrektywę 2004/39/WE (MiFID), muszą zostać zarejestrowane w CDPW, aby korzystać z ochrony dla systemów rozrachunku papierów wartościowych na mocy dyrektywy 98/26/WE i w celu ułatwienia dokonywania uzgodnień między zarejestrowanymi papierami wartościowymi a papierami wartościowymi znajdującymi się w obrocie. W proponowanym rozporządzeniu przewidziano odpowiednio długi okres przejściowy – do dnia 1 stycznia 2018 r., aby umożliwić zastosowanie się do tego środka podmiotom gospodarczym z państw członkowskich, w których nadal istnieją znaczne ilości papierów wartościowych w formie materialnej.

Po drugie, tytuł II harmonizuje cykl rozrachunkowy dla transakcji na papierach wartościowych w całej UE. W Europie w przypadku większości transakcji na papierach wartościowych rozrachunku dokonuje się w dwa lub trzy dni po dacie transakcji, w zależności od rynku. Cykl rozrachunkowy zostanie zharmonizowany i będzie wynosił dwa dni po dacie transakcji, krótsze cykle rozrachunkowe będą jednakże dozwolone. Po trzecie, tytuł II harmonizuje środki dyscypliny rozrachunku w całej UE. Do środków tych zalicza się środki *ex ante* mające na celu zapobieżenie nieprzeprowadzeniu rozrachunku oraz środki *ex post*, które mają być podejmowane w przypadku nieprzeprowadzenia rozrachunku. Głównym celem jest ograniczenie liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz zniechęcenie do wszelkiej konkurencji obniżającej standardy dyscypliny rozrachunku, na przykład między rynkami, które mogą mieć różne systemy kar. Proponowane przepisy wykraczają poza poziom CDPW i mają na celu objęcie uczestników rynku, którzy nie wywiążą w zamierzonej dacie rozrachunku z dostawy papierów wartościowych, zharmonizowaną procedurą transakcji zakupu na otwartym rynku, która może być wykonana przez partnera centralnego, przypadku transakcji rozliczanych, albo w inny sposób włączona do własnych zasad systemu obrotu.

3.3.3. CDPW (tytuł III)

Udzielanie zezwoleń CDPW i nadzór nad nimi (rozdział I)

W dyrektywie 98/26/WE zdefiniowano już systemy rozrachunku papierów wartościowych jako formalne porozumienia umożliwiające przeniesienie własności papierów wartościowych

między różnymi uczestnikami. Dyrektywa ta nie obejmuje jednak instytucji odpowiedzialnych za prowadzenie tych systemów. Ze względu na rosnącą złożoność tych systemów oraz ryzyko związane z rozrachunkiem, istotne jest, by instytucje prowadzące systemy rozrachunku papierów wartościowych były prawnie zdefiniowane oraz posiadały zezwolenie i były objęte nadzorem zgodnie ze wspólnymi normami ostrożnościowymi. CDPW został zdefiniowany jako osoba prawna prowadząca system rozrachunku papierów wartościowych i świadcząca co najmniej jedną inną usługę podstawową (albo tzw. „usługę notarialną” albo centralną usługę prowadzenia rachunku). Ponadto CDPW mogłyby świadczyć tylko niektóre usługi pomocnicze, które są najczęściej powiązane z usługami podstawowymi. W przypadkach gdy takie usługi pomocnicze obejmują usługi podatkowe, CDPW musiałyby zapewnić przestrzeganie przez nie przepisów podatkowych w danych państwach członkowskich. W przypadku procedury dotyczącej ulgi od podatku u źródła CDPW musiałyby przestrzegać wszelkich wymogów, które państwo członkowskie będące źródłem płatności objętych podatkiem u źródła nakłada na pośredników finansowych w celu upoważnienia ich do stosowania podatku u źródła i wnoszenia o ulgę podatkową dla podatników u źródła w imieniu rzeczywistych beneficjentów płatności. Może to obejmować w szczególności obowiązek przekazania informacji dla inwestorów bezpośrednio do państwa członkowskiego źródła (w zamian za możliwość wnoszenia o ulgę od podatku u źródła w samym państwie członkowskim źródła), które z kolei może przekazać je państwu członkowskiemu zamieszkania rzeczywistego beneficjenta instrumentów finansowych.

CDPW będą musiały uzyskać zezwolenie właściwych organów państwa, w którym mają swoją siedzibę, i będą nadzorowane przez te organy. W związku z rosnącym znaczeniem wymiaru transgranicznego ich działalności konieczne będą również konsultacje z innymi organami związanymi z systemem (systemami) rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym(-nymi) przez CDPW oraz związanymi z innymi podmiotami w grupie. EUNGiPW będzie odgrywać ważną rolę w rozwijaniu projektów standardów technicznych w celu harmonizacji procesu wydawania zezwolenia oraz w celu zapewnienia współpracy między organami.

We wniosku zapewniono CDPW, które otrzymały zezwolenie, „paszport” umożliwiający świadczenie usług w Unii, poprzez świadczenie usług bezpośrednio w innym państwie członkowskim lub poprzez utworzenie oddziału w tym państwie członkowskim. CDPW z państwa trzeciego może uzyskać dostęp do rynku Unii, jeśli zostanie on uznany przez EUNGiPW. Takie uznanie może nastąpić wyłącznie, jeżeli Komisja stwierdzi, że ramy prawne i nadzorcze tego państwa trzeciego są równoważne z ramami unijnymi oraz że państwo trzecie zapewnia równoważne efektywne uznanie unijnych ram regulacyjnych i nadzorczych, CDPW podlega skutecznym procedurom udzielenia zezwolenia i nadzoru w tym państwie trzecim, oraz istnieją porozumienia w sprawie współpracy między EUNGiPW a organami danego państwa trzeciego.

Wymogi nakładane na CDPW i sprawy powiązane z prawem różnych państw (rozdziały II i III)

Ponieważ CDPW mają istotne znaczenie systemowe i świadczą kluczowe usługi na rzecz rynku papierów wartościowych, muszą one podlegać wysokim normom ostrożnościowym w celu zagwarantowania trwałego prowadzenia działalności i ochrony ich uczestników. Wymogi nakładane na CDPW podzielono w rozdziale II na kilka kategorii: wymogi organizacyjne (sekcja 1), zasady prowadzenia działalności (sekcja 2), wymogi nakładane na usługi świadczone przez CDPW (sekcja 3), wymogi ostrożnościowe (sekcja 4) i wymogi nakładane na połączenia operacyjne CDPW (sekcja 5).

W sekcji 1 na CDPW nałożono wymóg posiadania skutecznych zasad zarządzania oraz doświadczonej i odpowiedniej kadry kierowniczej wyższego szczebla, zarządu i udziałowców, a także wymóg utworzenia komitetów użytkowników reprezentujących emitentów i uczestników dla każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych. Wszelki outsourcing usług lub działalności nie może ograniczać ani odpowiedzialności CDPW wobec uczestników lub emitentów, ani wykonywania funkcji nadzoru i dozoru przez różne organy. Ważny wyjątek przewidziano dla umów outsourcingu z podmiotami publicznymi, takimi jak projekt T2S realizowany przez Eurosystem, które są regulowane poprzez specjalne ramy uzgodnione przez właściwe organy.

Sekcja 2 wprowadza istotne wymogi nakładane na CDPW celem zapewnienia niedyskryminacyjnych, przejrzystych i opartych ściśle na ocenie ryzyka kryteriów dopuszczenia do udziału w systemach rozrachunku papierów wartościowych. Wymogi te są wzmocnione przepisami dotyczącymi dostępu określonymi w rozdziale IV. W sekcji tej wprowadzono również istotne zasady dotyczące przejrzystości w odniesieniu do ujawnianych publicznie informacji na temat cen oraz ujawniania właściwym organom informacji na temat kosztów i przychodów według świadczonych usług.

W sekcji 3, dotyczącej wymogów nakładanych na usługi świadczone przez CDPW, w art. 34 uznano istotną rolę CDPW w zapewnianiu integralności emisji papierów wartościowych oraz zawarto w nim obowiązek przeprowadzania śróddziennego uzgadniania rachunków. W odniesieniu do segregacji rachunków w celu ochrony aktywów uczestników wnioszek wykracza poza wymogi przewidziane w dyrektywie 2004/39/WE (MiFID) i nakłada na CDPW obowiązek segregacji rachunków każdego uczestnika od rachunków pozostałych uczestników oraz umożliwienia uczestnikom segregacji rachunków każdego z klientów tych uczestników. W odniesieniu do rozrachunku w środkach pieniężnych we wniosku nałożono na CDPW wymóg przeprowadzania rozrachunku na rachunkach banku centralnego w każdym przypadku, gdy jest to racjonalne i możliwe. Przeprowadzanie rozrachunku w pieniądzu banku komercyjnego jest dozwolone, jednak w przeciwieństwie do niektórych obecnych praktyk musi się odbywać za pomocą oddzielnej instytucji kredytowej działającej jako agent rozrachunkowy.

Wymogi ostrożnościowe dla samych CDPW określone w sekcji 4 zawierają ważne przepisy dotyczące łagodzenia ryzyka operacyjnego. Ponieważ CDPW nie będą posiadały zezwolenia na bezpośrednie wykonywanie usług bankowych, podstawowym ryzykiem, na które będą narażone CDPW, będzie ryzyko operacyjne. Przepisy te zawierają odpowiednie środki w celu zapewnienia w każdym momencie ciągłości działań, w tym rozrachunku. Wymogi kapitałowe zostały ustalone również w odniesieniu do wydatków operacyjnych – CDPW powinny posiadać kapitał, zyski zatrzymane oraz rezerwy w łącznej wysokości wystarczającej na pokrycie co najmniej sześciomiesięcznych kosztów operacyjnych.

Ponieważ CDPW są w coraz większym stopniu wzajemnie ze sobą powiązane i oczekuje się, że proces ten ulegnie nasileniu wraz z wprowadzeniem platformy T2S, w art. 45 ustanowiono istotne wymogi ostrożnościowe dla CDPW powiązanych połączeniami operacyjnymi, w tym wprowadzono identyczne przepisy dotyczące ostateczności rozrachunku.

Rozdział III ma na celu zwiększenie pewności prawa dla transakcji papierami wartościowymi, poprzez zaproponowanie normy kolizyjnej dotyczącej kwestii dotyczących prawa własności w odniesieniu do papierów wartościowych przechowywanych przez CDPW.

Dostęp do CDPW (rozdział IV)

Otwarcie rynku usług CDPW oraz usunięcie barier dostępu jest jednym z celów niniejszej inicjatywy. Rozdział IV dotyczy trzech rodzajów dostępu: a) między emitentami a CDPW, b) między CDPW oraz c) między CDPW i innymi infrastrukturami rynkowymi.

W wielu państwach członkowskich emitenci są prawnie zobowiązani do emisji niektórych rodzajów papierów wartościowych, przede wszystkim akcji, przy udziale krajowych CDPW. Artykuł 47 wprowadza prawo emitentów do rejestrowania ich papierów wartościowych w którymkolwiek CDPW posiadającym zezwolenie w Unii, jak również prawo CDPW do świadczenia usług w odniesieniu do papierów wartościowych, które powstały na mocy prawa innego państwa członkowskiego. Specyficzne warunki krajowe zostały uwzględnione poprzez ustanowienie, że przepis ten nie powinien naruszać prawa spółek, zgodnie z którym powstają papiery wartościowe.

W sekcjach 2 i 3 ustanowiono zasady dotyczące dostępu. Każdy CDPW powinien mieć prawo do zostania uczestnikiem systemu rozrachunku papierów wartościowych innego CDPW na podstawie niedyskryminacyjnych i opartych na ocenie ryzyka zasad. CDPW powinny również mieć prawo, w oparciu o te same zasady, zwrócenia się do innego CDPW o opracowanie specjalnych funkcji, za które powinny być pobierane opłaty zgodnie z metodą koszt plus. Podobnie CDPW powinny mieć prawo do otrzymywania kwotowań w czasie rzeczywistym od partnerów centralnych i systemów obrotu, natomiast infrastruktury te powinny mieć dostęp do systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW. Wszelkie spory między odpowiednimi właściwymi organami mogą być przekazywane EUNGiPW do rozstrzygnięcia.

3.3.4. Instytucje kredytowe wyznaczone do działania jako agenci rozrachunkowi (tytuł IV)

Zgodnie z opisem powyżej, w przypadku gdy rozrachunek w pieniądzu banku centralnego jest niemożliwy do wykonania lub niedostępny, CDPW mogą oferować swoim uczestnikom przeprowadzanie rozrachunku w pieniądzu banku komercyjnego. Jednakże CDPW nie powinny same świadczyć usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku, ale powinny posiadać zezwolenie swoich właściwych organów na wyznaczenie instytucji kredytowej do działania jako agent rozrachunkowy celem otwierania rachunków pieniężnych i udzielania kredytów, tak by ułatwić rozrachunek, chyba że właściwe organy wykażą w oparciu o dostępne dowody, że ekspozycja jednej instytucji kredytowej na koncentrację ryzyka kredytowego i ryzyka płynności nie jest w wystarczającym stopniu ograniczona. Ten podział między CDPW i agentami rozrachunkowymi jest istotnym środkiem zapewniającym i podnoszącym bezpieczeństwo CDPW. Świadczenie usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku zwiększa ryzyko, na które narażone są CDPW, a zatem zwiększa również prawdopodobieństwo niewywiązania się z zobowiązania przez CDPW lub narażenia go na poważne napięcia. Mimo że usługi bankowe są zwykle świadczone przez niektóre CDPW na zasadzie śróddziennej oraz są ograniczone do usług pomocniczych wobec rozrachunku, kwoty transakcji są jednak znaczne i wszelkie przypadki niewywiązania się z zobowiązania przez takie CDPW miałyby negatywne skutki dla rynków papierów wartościowych i płatności. Wymóg świadczenia usług bankowych przez podmiot prawny odrębny od tego, który świadczy podstawowe usługi CDPW, będzie zapobiegał przenoszeniu ryzyka z usług bankowych na świadczenie podstawowych usług CDPW, w szczególności w przypadku niewypłacalności lub poważnych napięć wynikających z usług bankowych. Wymóg ten zapewni również CDPW i organom publicznym więcej możliwości znalezienia właściwych rozwiązań w przypadku niewywiązania się z zobowiązania przez agenta rozrachunkowego świadczącego usługi bankowe. W przypadku CDPW, które obecnie świadczą usługi bankowe, głównymi kosztami związanymi z tym środkiem są koszty prawne wynikające z konieczności

utworzenia odrębnego podmiotu prawnego w celu świadczenia usług bankowych, natomiast CDPW zainteresowane rozwijaniem takich usług w przyszłości nie ponosiłyby istotnych kosztów krańcowych w związku z utworzeniem odrębnego podmiotu prawnego. Nie ma mniej restrykcyjnych alternatyw dla rozdzielenia usług bankowych, które wyeliminowałyby całkowicie niebezpieczeństwo przenoszenia ryzyka z usług bankowych na świadczenie podstawowych usług CDPW.

W celu zabezpieczenia wydajności wynikającej ze świadczenia zarówno usług CDPW, jak i usług bankowych w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw wymóg świadczenia usług bankowych przez odrębną instytucję kredytową nie powinien uniemożliwiać danej instytucji kredytowej należenia do tej samej grupy przedsiębiorstw jak CDPW. Jeżeli jednak zarówno usługi CDPW, jak i usługi bankowe są świadczone w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw, działalność instytucji kredytowej świadczącej usługi bankowe powinna być ograniczona do świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku. To ostatnie ograniczenie ma na celu ograniczenie ogólnego profilu ryzyka grupy wynikającego z obecności instytucji kredytowej w tej grupie.

Właściwy organ powinien być w stanie wykazać w poszczególnych przypadkach brak ryzyka systemowego wynikającego ze świadczenia zarówno usług CDPW, jak i usług bankowych przez tę samą osobę prawną. W takim przypadku można złożyć uzasadniony wniosek do Komisji Europejskiej, która może zezwolić na takie odstępstwo. W każdym razie działalność CDPW posiadającego zezwolenie jako instytucja kredytowa powinna być ograniczona do świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku.

Instytucja kredytowa działająca jako agent rozrachunkowy powinna posiadać zezwolenie na mocy dyrektywy 2006/48/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁴. Jednakże ponieważ systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW powinny być chronione w jak największym stopniu przed wszelkim potencjalnym ryzykiem wynikającym z działalności agentów rozrachunkowych, powinni oni spełniać dodatkowe wymogi w celu ograniczenia ryzyka kredytowego i ryzyka płynności w odniesieniu do każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych, który obsługują.

Mając na uwadze, że dyrektywa 2006/48/WE nie dotyczy konkretnie ryzyka kredytu śróddziennego i ryzyka płynności wynikających ze świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku, instytucje kredytowe powinny podlegać również szczególnym wzmocnionym wymogom ograniczającym ryzyko kredytowe i ryzyko płynności, które powinny obowiązywać w stosunku do wszystkich systemów rozrachunku papierów wartościowych, w odniesieniu do których działają one jako agenci rozrachunkowi. Proponowane wymogi dla agentów rozrachunkowych zostały opracowane w oparciu o międzynarodowe standardy CPSS-IOSCO dotyczące infrastruktury rynku finansowego oraz o bieżące praktyki rynkowe. Obejmują one pełne zabezpieczenie ekspozycji kredytowych, monitorowanie płynności śróddzienną z uwzględnieniem ryzyka płynności wynikającego z niewykonania zobowiązania przez dwóch największych uczestników oraz limity koncentracji dostawców płynności.

⁴ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

3.3.5. *Sankcje (tytuł V)*

Przeglądu aktualnych uprawnień do nakładania sankcji oraz ich praktycznego zastosowania, mającego na celu propagowanie jednolitych sankcji w ramach działań nadzorczych, dokonano w komunikacie Komisji Europejskiej „Wzmocnienie systemów sankcji w branży usług finansowych”⁵. Bilans obowiązujących krajowych systemów wykazał na przykład, że poziomy sankcji pieniężnych znacząco różnią się wśród państw członkowskich, że niektóre właściwe organy nie mają do dyspozycji pewnych istotnych uprawnień do nakładania sankcji oraz że niektóre właściwe organy nie mogą nakładać sankcji na osoby fizyczne i prawne. W związku z tym Komisja proponuje obecnie, by państwa członkowskie zapewniły możliwość stosowania odpowiednich sankcji i środków administracyjnych w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia. W tym celu właściwe organy powinny dysponować minimalnym zestawem sankcji i środków administracyjnych, w tym możliwością cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności, wystosowania publicznego ostrzeżenia, zwolnienia członków organów zarządzających, nakazania zwrotu zysków osiągniętych w wyniku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy można je określić, oraz nałożenia grzywien administracyjnych. Najwyższy poziom grzywien administracyjnych nie powinien być niższy niż poziom przewidziany w rozporządzeniu – 10 % rocznych obrotów osoby prawnej lub pięć mln EUR, lub 10 % rocznego dochodu osoby fizycznej. Przy określaniu rodzaju i wysokości sankcji właściwe organy powinny uwzględnić szereg kryteriów ustanowionych w rozporządzeniu, w tym wielkość i sytuację finansową osoby odpowiedzialnej, skutki naruszenia i gotowość do współpracy ze strony osoby odpowiedzialnej. Proponowane rozporządzenie nie uniemożliwia poszczególnym państwom członkowskim ustalenia wyższych standardów.

3.3.6. *Zgodność z art. 290 i 291 TFUE*

W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski dotyczące rozporządzeń ustanawiających Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EUNUiPPE) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW). W tym względzie Komisja pragnie przypomnieć następujące oświadczenia dotyczące art. 290 i 291 TFUE przedstawione przy przyjmowaniu rozporządzeń ustanawiających Europejskie Urzędy Nadzoru: „Jeżeli chodzi o proces przyjmowania standardów regulacyjnych, Komisja podkreśla szczególny charakter sektora usług finansowych, wynikający ze struktury *Lamfalussy*’ego i wyraźnie stwierdzony w deklaracji nr 39 do TFUE. Komisja ma jednak poważne wątpliwości co do tego, czy ograniczenie jej roli w przyjmowaniu aktów delegowanych i środków wykonawczych jest zgodne z art. 290 i 291 TFUE”.

4. SKUTKI BUDŻETOWE

Wniosek ma wpływ na budżet Unii Europejskiej związany z zadaniami powierzonymi EUNGiPW, jak określono w ocenie skutków finansowych regulacji załączonej do niniejszego wniosku.

⁵ COM (2010) 716 z 8.12.2010 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) oraz zmieniające dyrektywę 98/26/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁶,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁷,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW) wraz z partnerami centralnymi przyczyniają się w znacznym stopniu do utrzymania infrastruktury rozliczania i rozrachunku transakcji, które zabezpieczają rynki finansowe i dają uczestnikom rynku pewność, że transakcje na papierach wartościowych są przeprowadzane właściwie i terminowo, również w okresach skrajnego obciążenia.
- (2) Ze względu na ich pozycję na końcu procesu rozrachunku, systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW mają znaczenie systemowe dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych. Stanowią szczyt łańcucha rachunków papierów wartościowych, za pomocą którego ich uczestnicy zgłaszają papiery wartościowe posiadane przez inwestorów, systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW pełnią również funkcję istotnego narzędzia kontroli integralności danej emisji, odgrywając ważną rolę w utrzymywaniu zaufania inwestorów. Ponadto systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW są silnie zaangażowane w zabezpieczanie operacji polityki pieniężnej,

⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

jak również w proces zabezpieczania między instytucjami kredytowymi, i w związku z tym odgrywają ważną rolę na rynkach zabezpieczeń.

- (3) Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych⁸ ograniczyła zakłócenia systemów rozrachunku papierów wartościowych spowodowane postępowaniami upadłościowymi prowadzonymi wobec uczestników tych systemów, konieczne jest jednak podjęcie kwestii innych rodzajów ryzyka, na które narażone są systemy rozrachunku papierów wartościowych, a także ryzyka niewypłacalności lub zakłóceń funkcjonowania CDPW prowadzących systemy rozrachunku papierów wartościowych. Niektóre CDPW narażone są na ryzyko kredytowe i ryzyko płynności wynikające ze świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku.
- (4) Wobec braku wspólnych zasad ostrożnościowych rosnąca liczba rozrachunków o charakterze transgranicznym w wyniku rozwoju porozumień w sprawie połączeń operacyjnych między CDPW może negatywnie wpłynąć na ich odporność w związku z przejmowaniem ryzyka występującego u CDPW z innych państw członkowskich. Ponadto, pomimo wzrostu liczby rozrachunków o charakterze transgranicznym rynki rozrachunków w Unii pozostają rozdrobnione, a rozrachunki o charakterze transgranicznym bardziej kosztowne, ze względu na różne przepisy krajowe regulujące rozrachunek i działalność CDPW oraz ograniczoną konkurencję między CDPW. Fragmentacja stanowi utrudnienie i stwarza dodatkowe zagrożenia i koszty rozrachunków o charakterze transgranicznym. W przypadku braku identycznych obowiązków dla podmiotów gospodarczych i wspólnych standardów ostrożnościowych dla CDPW prawdopodobnie rozbieżne środki przyjmowane na szczeblu krajowym będą miały bezpośredni negatywny wpływ na bezpieczeństwo, wydajność i konkurencję na unijnych rynkach rozrachunków. Konieczne jest usunięcie tych istotnych przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i uniknięcie zakłóceń konkurencji, jak również zapobiegnięcie pojawianiu się takich barier i zakłóceń w przyszłości. W związku z powyższym właściwą podstawą prawną dla niniejszego rozporządzenia powinien być art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z wykładnią przyjętą w świetle jednolitego orzecnictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (5) Konieczne jest ustanowienie w drodze rozporządzenia szeregu jednolitych obowiązków, które mają zostać nałożone na uczestników rynku w odniesieniu do pewnych aspektów cyklu rozrachunkowego i dyscypliny rozrachunku, oraz zapewnienie zbioru wspólnych wymogów dla CDPW prowadzących systemy rozrachunku papierów wartościowych. Bezpośrednio stosowane przepisy rozporządzenia powinny zagwarantować, że wszyscy uczestnicy rynku i CDPW podlegają identycznym bezpośrednio obowiązującym obowiązkom i przepisom. Rozporządzenie powinno zwiększyć bezpieczeństwo i wydajność rozrachunku w Unii poprzez zapobiegnięcie rozbieżnym przepisom krajowym w wyniku transpozycji dyrektywy. Rozporządzenie powinno ograniczyć złożoność regulacyjną dla podmiotów gospodarczych i CDPW wynikającą z różnych przepisów krajowych oraz powinno umożliwić CDPW świadczenie usług w wymiarze transgranicznym bez konieczności spełnienia szeregu zróżnicowanych wymogów krajowych, takich jak

⁸ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

przepisy dotyczące zezwoleń, nadzoru, organizacji lub ryzyka CDPW. Rozporządzenie nakładające identyczne wymogi na CDPW powinno również przyczynić się do wyeliminowania zakłóceń konkurencji.

- (6) W dniu 20 października 2010 r. Rada Stabilności Finansowej (FSB)⁹ wezwała do stworzenia solidniejszych podstawowych infrastruktur rynkowych oraz do przeglądu i wzmocnienia istniejących standardów. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPSS) Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS) oraz Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) są na etapie kończenia prac nad projektem standardów międzynarodowych. Mają one zastąpić zalecenia BIS z 2001 r., które na poziomie europejskim zostały dostosowane w drodze niewiążących wytycznych w 2009 r. przez Europejski System Banków Centralnych (ESBC) oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR).
- (7) W swoich konkluzjach z dn. 2 grudnia 2008 r.¹⁰. Rada podkreśliła potrzebę wzmocnienia bezpieczeństwa i stabilności systemów rozrachunku papierów wartościowych, a także podjęcia kwestii barier prawnych dla operacji rozliczania i rozrachunku transakcji w Unii.
- (8) Jednym z podstawowych zadań ESBC jest wspieranie sprawnego funkcjonowania systemów płatności. W związku z tym członkowie ESBC sprawują nadzór poprzez zapewnienie wydajności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności. Członkowie ESBC często działają jako agenci rozrachunkowi w odniesieniu do rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych. Są oni także ważnymi klientami CDPW, które często zarządzają zabezpieczaniem operacji polityki pieniężnej. Członkowie ESBC powinni być silnie zaangażowani poprzez konsultacje podczas wydawania zezwoleń i prowadzenia nadzoru nad CDPW, uznawania CDPW z państw trzecich oraz zatwierdzania połączeń operacyjnych CDPW. Powinni oni również być ściśle zaangażowani poprzez konsultacje w ramach ustanawiania regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń. Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku dla uprawnień Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych w celu zapewnienia wydajności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności w ramach Unii i w innych państwach.
- (9) Banki centralne i inne organy państw członkowskich pełniące podobne funkcje w niektórych państwach członkowskich, takie jak krajowe organy państw członkowskich, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, mogą same świadczyć szereg usług, które kwalifikowałyby je jako CDPW. Instytucje te powinny być zwolnione z wymogów w zakresie zezwolenia i nadzoru, ale powinny pozostać objęte pełnym zestawem wymogów ostrożnościowych mającym zastosowanie w przypadku CDPW. Ponieważ banki centralne działają jako agenci rozrachunkowi do celów rozrachunku, należy je również zwolnić z wymogów określonych w tytule IV niniejszego rozporządzenia.

⁹ FSB „Ograniczenie pokusy nadużycia stwarzanej przez instytucje finansowe o istotnym znaczeniu systemowym”, 20 października 2010 r.

¹⁰ Konkluzje z 2911. posiedzenia Rady ECOFIN, dnia 2 grudnia 2008 r.

- (10) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do rozrachunku transakcji na wszystkich instrumentach finansowych oraz działalności CDPW, chyba że określono inaczej. Niniejsze rozporządzenie powinno również być bez uszczerbku dla innych przepisów unijnych dotyczących konkretnych instrumentów finansowych, takich jak dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE¹¹ i środki przyjęte zgodnie z tą dyrektywą.
- (11) Rejestrowanie papierów wartościowych w formie zapisu księgowego jest ważnym krokiem w celu zwiększenia wydajności rozrachunku i zapewnienia integralności emisji papierów wartościowych, zwłaszcza w kontekście coraz bardziej skomplikowanych sposobów ich posiadania i przenoszenia. Ze względów bezpieczeństwa niniejsze rozporządzenie przewiduje rejestrację w formie zapisu księgowego wszystkich zbywalnych papierów wartościowych. Niniejsze rozporządzenie nie powinno nakładać jednej szczególnej metody pierwszej rejestracji w formie zapisu księgowego, która może przybrać formę immobilizacji polegającej na emisji odcinka zbiorczego reprezentującego całą emisję lub emisji papierów wartościowych bezpośrednio w formie zdematerializowanej. Niniejsze rozporządzenie nie powinno narzucać rodzaju instytucji, która powinna rejestrować papiery wartościowe w formie zapisu księgowego w chwili emisji, i umożliwia różnym podmiotom, w tym podmiotom rejestrującym, wykonywanie tej funkcji. Jednakże gdy takie papiery wartościowe są przedmiotem obrotu w systemach obrotu regulowanych dyrektywą 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającą dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG¹² lub są dostarczane jako zabezpieczenie na warunkach określonych w dyrektywie 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych¹³, takie papiery wartościowe powinny być rejestrowane w systemie zapisów księgowych CDPW w celu zapewnienia, między innymi, rozrachunku wszystkich takich papierów wartościowych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych.
- (12) W celu zapewnienia bezpieczeństwa rozrachunku wszyscy uczestnicy systemu rozrachunku papierów wartościowych dokonujący zakupu lub sprzedaży określonych instrumentów finansowych, a mianowicie zbywalnych papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego, jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania oraz uprawnień do emisji, powinni spełnić swoje zobowiązanie w zamierzonej dacie rozrachunku.
- (13) Dłuższe cykle rozrachunkowe transakcji na zbywalnych papierach wartościowych powodują niepewność i wzrost ryzyka dla uczestników systemów rozrachunku papierów wartościowych. Różne cykle rozrachunkowe w poszczególnych państwach członkowskich utrudniają uzgadnianie i są źródłem błędów popełnianych przez emitentów papierów wartościowych, inwestorów i pośredników. Konieczne jest zatem

¹¹ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

¹² Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

¹³ Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43.

ustanowienie jednolitego cyklu rozrachunkowego, co ułatwi określenie zamierzonej daty rozrachunku i wdrożenie środków dyscypliny rozrachunku. Zamierzona data rozrachunku transakcji na zbywalnych papierach wartościowych, które są dopuszczone do obrotu w systemach obrotu regulowanych dyrektywą 2004/39/WE, nie powinna przypadać później niż drugiego dnia roboczego po dokonaniu transakcji.

- (14) CDPW i inne infrastruktury rynkowe powinny podjąć środki w celu zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i odpowiedniego postępowania w razie ich wystąpienia. Istotne jest, aby zasady te były jednolicie i bezpośrednio stosowane w Unii. W szczególności CDPW oraz inne infrastruktury rynkowe powinny być zobowiązane do ustanowienia procedur umożliwiających im podjęcie właściwych środków w celu zawieszenia uczestnika, który systematycznie powoduje nieprzeprowadzenie rozrachunku, oraz publiczne ujawnienie jego tożsamości, pod warunkiem że uczestnik ten ma możliwość przedstawienia uwag przed podjęciem takiej decyzji.
- (15) Jednym z najbardziej skutecznych sposobów postępowania w przypadkach nieprzeprowadzenia rozrachunku jest żądanie od uczestników niewywiązujących się z zobowiązania, aby dokonali zakupu na otwartym rynku, w wyniku którego papiery wartościowe, które miały zostać dostarczone, muszą być zakupione na rynku po zamierzonej dacie rozrachunku i dostarczone uczestnikowi nabywającemu. W niniejszym rozporządzeniu należy określić jednolite przepisy regulujące wybrane aspekty transakcji zakupu na otwartym rynku w odniesieniu do wszystkich zbywalnych papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego, jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania i uprawnień do emisji, takie jak terminy, okres zawiadomienia, ustalanie cen i kary.
- (16) Ponieważ głównym celem niniejszego rozporządzenia jest wprowadzenie szeregu zobowiązań prawnych nakładanych bezpośrednio na podmioty gospodarcze, polegających, między innymi, na rejestrowaniu w CDPW w formie zapisu księgowego wszystkich zbywalnych papierów wartościowych, które są przedmiotem obrotu w systemach obrotu regulowanych dyrektywą 2004/39/WE lub są przekazywane jako zabezpieczenie zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2002/47/WE, oraz na dokonywaniu rozrachunku zobowiązań nie później niż drugiego dnia roboczego po zawarciu transakcji, i ponieważ CDPW są odpowiedzialne za prowadzenie systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz stosowanie środków mających na celu zapewnienie terminowości rozrachunków w Unii, istotne jest, by wszystkie CDPW były bezpieczne i solidne oraz stale spełniały rygorystyczne wymagania w zakresie organizacji, prowadzenia działalności oraz norm ostrożnościowych przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. Jednolite i bezpośrednio stosowane przepisy dotyczące wydawania zezwoleń dla CDPW i sprawowania nad nimi bieżącego nadzoru stanowią zatem niezbędne uzupełnienie obowiązków prawnych nałożonych na mocy niniejszego rozporządzenia na uczestników rynku i są z nimi wzajemnie powiązane. Jest zatem konieczne włączenie do tego samego aktu prawnego przepisów dotyczących zarówno wydawania zezwoleń dla CDPW i sprawowania nad nimi nadzoru, jak i zobowiązań prawnych nałożonych na uczestników rynku.
- (17) Biorąc pod uwagę fakt, że CDPW powinny podlegać szeregowi wspólnych wymogów oraz w celu usunięcia istniejących barier dla rozrachunku transgranicznego, każdy CDPW posiadający zezwolenie powinien mieć swobodę świadczenia usług na

terytorium Unii przez utworzenie oddziału lub poprzez bezpośrednie świadczenie usług.

- (18) W ramach pozbawionego granic unijnego rynku rozrachunków konieczne jest określenie kompetencji poszczególnych organów uczestniczących w stosowaniu niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny jednoznacznie wyznaczyć właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia, które powinny otrzymać uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania ich zadań. CDPW powinien otrzymać zezwolenie od organu właściwego dla miejsca jego siedziby i podlegać nadzorowi tego organu, który jest dobrze przygotowany do badania bieżącej działalności CDPW, przeprowadzania regularnych przeglądów i podejmowania w razie konieczności odpowiednich działań oraz powinien posiadać uprawnienia do wykonywania tych zadań. Organ ten powinien jednak możliwie wcześnie przeprowadzać konsultacje i podejmować współpracę z pozostałymi odpowiednimi organami, w tym organami odpowiedzialnymi za dozór nad każdym systemem rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez CDPW, oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednimi bankami centralnymi działającymi jako agent rozrachunkowy dla każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych, a także, w stosownych przypadkach, organami właściwymi dla innych jednostek należących do grupy. Współpraca ta obejmuje także bezzwłoczne informowanie zainteresowanych organów w przypadku sytuacji nadzwyczajnych mających wpływ na płynność i stabilność systemu finansowego w którymkolwiek państwie członkowskim, w którym mają siedzibę CDPW lub jego uczestnicy. W każdym przypadku gdy CDPW świadczy swoje usługi w państwie członkowskim innym niż państwo jego siedziby, w drodze utworzenia oddziału lub poprzez bezpośrednie świadczenie usług, organ właściwy dla jego miejsca siedziby ponosi główną odpowiedzialność za nadzór nad tym CDPW.
- (19) Każda osoba prawna, która odpowiada definicji CDPW, musi przed rozpoczęciem swojej działalności uzyskać zezwolenie właściwych organów krajowych. W związku z potrzebą uwzględnienia różnych modeli prowadzenia działalności CDPW należy zdefiniować przez odniesienie do określonych usług podstawowych obejmujących usługę rozrachunku, wiążącą się z prowadzeniem systemu rozrachunku papierów wartościowych, usługę notarialną i centralną usługę prowadzenia rachunku. CDPW powinien co najmniej prowadzić system rozrachunku papierów wartościowych i świadczyć jedną inną usługę podstawową. Definicja ta powinna zatem wykluczać podmioty, które nie prowadzą systemu rozrachunku papierów wartościowych, takie jak podmioty rejestrujące lub organy i podmioty publiczne prowadzące system rejestru ustanowiony na mocy dyrektywy 2003/87/WE. Łączenie wspomnianych wyżej usług jest niezbędne, aby CDPW mogły odgrywać właściwą rolę w rozrachunku papierów wartościowych i w zapewnianiu integralności emisji papierów wartościowych.
- (20) W celu zapobieżenia podejmowaniu przez CDPW jakiegokolwiek ryzyka w ramach innych rodzajów działalności niż objęta zezwoleniem na mocy niniejszego rozporządzenia, działalność CDPW posiadających zezwolenie powinna ograniczać się do świadczenia usług objętych ich zezwoleniem i CDPW nie powinny posiadać żadnych udziałów kapitałowych, zdefiniowanych w rozporządzeniu poprzez odniesienie do czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznych sprawozdań

finansowych niektórych rodzajów spółek¹⁴, ani, bezpośrednio lub pośrednio, 20 % lub większej części praw głosu lub kapitału w innych instytucjach niż instytucje świadczące podobne usługi.

- (21) W celu zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemów rozrachunku papierów wartościowych systemy te powinny być prowadzone wyłącznie przez CDPW, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, lub przez banki centralne.
- (22) Bez uszczerbku dla szczegółowych wymogów zawartych w przepisach podatkowych państw członkowskich, CDPW powinny mieć zezwolenie na świadczenie usług pomocniczych wobec ich usług podstawowych, które przyczyniają się do większego bezpieczeństwa, wydajności i przejrzystości rynków papierów wartościowych. W przypadkach gdy świadczenie takich usług wiąże się z procedurami dotyczącymi podatku u źródła, usługi te będą kontynuowane zgodnie z ustawodawstwem danego państwa członkowskiego.
- (23) CDPW, który zamierza zlecić osobie trzeciej wykonywanie usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu lub świadczyć nową usługę podstawową lub pomocniczą, prowadzić inny system rozrachunku papierów wartościowych, korzystać z usług innego banku centralnego jako agenta rozrachunkowego lub ustanowić połączenie operacyjne CDPW, powinien złożyć wniosek o zezwolenie zgodnie z tą samą procedurą, jaka obowiązywała w przypadku pierwszego zezwolenia, z tą różnicą, że właściwy organ powinien zawiadomić CDPW będący wnioskodawcą o udzieleniu bądź nieudzieleniu zezwolenia w terminie trzech miesięcy.
- (24) CDPW mające siedzibę w państwie trzecim mogą świadczyć usługi – w drodze utworzenia oddziału lub poprzez bezpośrednie świadczenie usług – na rzecz emitentów i uczestników mających siedzibę w Unii w związku z ich działalnością w Unii oraz mogą ustanawiać połączenia operacyjne z CDPW mającymi siedzibę w Unii pod warunkiem, że zostały uznane przez EUNGiPW. Ze względu na globalny charakter rynków finansowych EUNGiPW jest najlepiej przygotowany do uznawania CDPW z państw trzecich. EUNGiPW może uznać CDPW z państw trzecich tylko wówczas, gdy Komisja stwierdzi, że podlegają one ramom prawnym i nadzorczym równoważnym z ramami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli w ich państwie obowiązuje je dobrze działający system wydawania zezwoleń oraz sprawowany jest nad nimi skuteczny nadzór oraz jeżeli istnieją porozumienia o współpracy pomiędzy EUNGiPW a organami właściwymi dla tych CDPW. Uznanie CDPW z państwa trzeciego przez EUNGiPW jest uzależnione od skutecznego równoważnego uznania ram ostrożnościowych mających zastosowanie do CDPW, które mają siedzibę w Unii i posiadających zezwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia.
- (25) Biorąc pod uwagę globalny charakter rynków finansowych i systemowe znaczenie CDPW, konieczne jest zapewnienie międzynarodowej konwergencji wymogów ostrożnościowych, którym one podlegają. Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być zgodne z obowiązującymi zaleceniami opracowanymi przez CPSS-IOSCO oraz ESBC-CESR. EUNGiPW powinien uwzględniać obowiązujące standardy i ich przyszłe zmiany podczas opracowywania wykonawczych i regulacyjnych

¹⁴

Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, jak również proponując dokonanie w nich zmian.

- (26) Biorąc pod uwagę złożoność i systemowy charakter CDPW oraz świadczonych przez nie usług, przejrzyste przepisy dotyczące zarządzania powinny gwarantować, że kadra kierownicza wyższego szczebla, członkowie zarządu, akcjonariusze i uczestnicy, którzy są w stanie sprawować kontrolę, zdefiniowaną przez odniesienie do siódmej dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych¹⁵, nad działalnością CDPW, są dobrze przygotowani do zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CDPW.
- (27) Przejrzyste zasady dotyczące zarządzania powinny zapewniać uwzględnienie interesów akcjonariuszy, kierownictwa i pracowników CDPW z jednej strony oraz interesów ich użytkowników z drugiej strony. Zasady te powinny być stosowane bez uszczerbku dla modelu własnościowego przyjętego przez CDPW. Dla każdego prowadzonego przez CDPW systemu rozrachunku papierów wartościowych należy ustanowić komitet użytkowników, którego zadaniem jest doradzanie zarządowi CDPW w sprawie najważniejszych kwestii mających wpływ na jego członków.
- (28) Ze względu na wagę zadań powierzonych CDPW niniejsze rozporządzenie powinno stanowić, że CDPW nie mogą przenosić swoich obowiązków na osoby trzecie w drodze outsourcingu działalności. Outsourcing działalności powinien podlegać rygorystycznym warunkom, które zapewniają utrzymanie przez CDPW odpowiedzialności za ich działalność oraz utrzymanie możliwości sprawowanie nadzoru i dozoru nad CDPW. Z wymogów tych może być w pewnych okolicznościach zwolnione zlecenie przez CDPW działalności na zasadzie outsourcingu podmiotom publicznym.
- (29) Zasady prowadzenia działalności powinny zapewniać przejrzystość w relacjach pomiędzy CDPW a jego użytkownikami. W szczególności CDPW powinien posiadać publicznie dostępne, przejrzyste i niedyskryminacyjne kryteria dotyczące dopuszczenia do udziału w systemie rozrachunku papierów wartościowych, które pozwalałyby ograniczyć dostęp uczestników tylko na podstawie czynników ryzyka. Właściwe organy powinny dysponować szybkimi i odpowiednimi środkami zaradczymi umożliwiającymi im działanie w przypadku nieuzasadnionej odmowy przez CDPW świadczenia usług uczestnikom. CDPW powinien ujawniać publicznie ceny i opłaty za swoje usługi. W celu zapewnienia otwartego i niedyskryminacyjnego dostępu do usług CDPW oraz w świetle znaczącej pozycji rynkowej, jaką CDPW nadal posiadają na terytorium swoich odpowiednich państw członkowskich, CDPW nie mogą odstępować od swojej opublikowanej polityki cenowej. CDPW powinien ustanowić uznane procedury komunikacyjne. Te przepisy dotyczące uczestnictwa uzupełniają i wzmacniają prawo uczestników rynku do korzystania z systemu rozrachunku w innym państwie członkowskim, ustanowione dyrektywą 2004/39/WE.
- (30) Ze względu na centralną rolę, jaką systemy rozrachunku papierów wartościowych odgrywają na rynkach finansowych, świadcząc swoje usługi, CDPW powinny zapewniać terminowy rozrachunek, integralność emisji, segregację rachunków

¹⁵ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

papierów wartościowych prowadzonych dla każdego uczestnika oraz, na żądanie, ofertę dodatkowej segregacji rachunków klientów uczestnika CDPW. CDPW powinny zapewniać stosowanie tych wymogów w odniesieniu do każdego prowadzonego przez nie systemu rozrachunku papierów wartościowych z osobna.

- (31) W celu zapobiegania ryzyku rozrachunku związanemu z niewypłacalnością agenta rozrachunkowego CDPW powinien, gdy jest to racjonalne i możliwe, dokonywać rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych przez rachunki utworzone w banku centralnym. Jeżeli nie jest to racjonalne lub możliwe, CDPW powinien mieć możliwość dokonania rozrachunku przez rachunki utworzone w instytucji kredytowej ustanowionej zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe¹⁶ oraz z zachowaniem specjalnej procedury udzielania zezwolenia i wymogów ostrożnościowych określonych w tytule IV niniejszego rozporządzenia. Ta instytucja kredytowa, działając w charakterze agenta rozrachunkowego, powinna być zdolna do świadczenia na rzecz uczestników CDPW usług określonych w niniejszym rozporządzeniu, które są objęte zezwoleniem, i nie może świadczyć żadnych innych usług nieobjętych niniejszym rozporządzeniem.
- (32) Mając na uwadze, że dyrektywa 2006/48/WE nie dotyczy konkretnie kredytu śróddziennego i ryzyka płynności wynikającego ze świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku, instytucje kredytowe świadczące takie usługi powinny podlegać również szczególnym wzmocnionym wymogom dotyczącym ograniczania ryzyka kredytowego i ryzyka płynności, które powinny obowiązywać w stosunku do wszystkich systemów rozrachunku papierów wartościowych, w odniesieniu do których działają one jako agenci rozrachunkowi. W celu zapewnienia pełnej zgodności z konkretnymi środkami mającymi na celu ograniczenie ryzyka kredytowego i ryzyka płynności właściwe organy powinny mieć możliwość żądania od CDPW wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej w każdym przypadku, gdy mogą wykazać w oparciu o dostępne dowody, że ekspozycja jednej instytucji kredytowej na koncentrację ryzyka kredytowego i ryzyka płynności nie została w pełni ograniczona.
- (33) Wymóg, zgodnie z którym rozrachunek pieniężny transakcji na papierach wartościowych powinien być dokonywany przez odrębny podmiot prawny działający jako agent rozrachunkowy, stanowi istotny środek zwiększający bezpieczeństwo i odporność CDPW. Taki rozdział pomiędzy usługami podstawowymi CDPW a usługami bankowymi pomocniczymi wobec rozrachunku wydaje się praktycznie nieodzowny w celu wyeliminowania groźby przenoszenia się ryzyka wynikającego z usług bankowych, takiego jak ryzyko kredytowe i ryzyko płynności, na usługi podstawowe świadczone przez CDPW. Nie są dostępne żadne inne mniej rygorystyczne środki, które eliminowałyby to ryzyko kredytowe i ryzyko płynności, aby zapewnić zakładany poziom bezpieczeństwa i odporności CDPW. Niemniej jednak, aby zapewnić większą wydajność wynikającą ze świadczenia zarówno usług CDPW, jak i usług bankowych w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw, wymóg prowadzenia usług bankowych przez odrębną instytucję bankową nie powinien zakazywać przynależności tej instytucji kredytowej do tej samej grupy przedsiębiorstw

¹⁶

Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

jak CDPW. Jeżeli zarówno usługi CDPW, jak i usługi bankowe są świadczone w ramach tej samej grupy przedsiębiorstw, w celu zwiększenia bezpieczeństwa i wydajności usług działalność instytucji kredytowej świadczącej usługi bankowe powinna ograniczać się do świadczenia jedynie usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku. Oprócz tego powinna istnieć możliwość uzyskania odstępstwa od wymogu wyodrębnienia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku z podstawowych usług CDPW, jeżeli nie zachodzi groźba przenoszenia ryzyka kredytowego i ryzyka płynności pomiędzy usługami bankowymi a podstawowymi usługami CDPW. W celu zapewnienia spójnego stosowania możliwości odstępstwa od zakazu świadczenia przez CDPW bankowych usług pomocniczych Komisja powinna mieć uprawnienie do wydania, na wniosek właściwego urzędu krajowego, decyzji w sprawie dopuszczalności takiego odstępstwa w świetle braku ryzyka systemowego wynikającego ze świadczenia usług podstawowych CDPW i usług bankowych przez tą samą osobę prawną. W każdym przypadku działalność CDPW korzystającego z takiego odstępstwa i posiadającego zezwolenie jako instytucja kredytowa powinna ograniczać się wyłącznie do świadczenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku.

- (34) W celu zapewnienia dostatecznego poziomu bezpieczeństwa i ciągłości usług świadczonych przez CDPW, powinny one podlegać szczegółowym, jednolitym i bezpośrednio stosowanym wymogom ostrożnościowym i kapitałowym, które ograniczają ich ryzyka prawne, operacyjne i inwestycyjne.
- (35) Bezpieczeństwo porozumień w sprawie połączeń operacyjnych ustanawianych pomiędzy CDPW powinno podlegać szczególnym wymogom, tak aby umożliwić dostęp odpowiednich uczestników tych CDPW do innych systemów rozrachunku papierów wartościowych. Wymóg dotyczący świadczenia bankowych usług pomocniczych przez odrębną osobę prawną nie powinien uniemożliwiać CDPW korzystania z takich usług, w szczególności gdy jest on uczestnikiem systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez inny CDPW. W przypadku połączeń inteoperacyjnych szczególnie ważne jest, aby w połączonych systemach rozrachunku papierów wartościowych obowiązywały identyczne punkty czasowe wprowadzania zleceń transferu do systemu, nieodwołalności zleceń transferu i ostateczności transferu papierów wartościowych i środków pieniężnych. Te same zasady powinny mieć zastosowanie do CDPW korzystających ze wspólnej infrastruktury informatycznej na potrzeby rozrachunku.
- (36) Jako operatorzy systemów rozrachunku papierów wartościowych CDPW odgrywają kluczową rolę w procesie transferu papierów wartościowych na rachunki papierów wartościowych. W celu zwiększenia pewności prawa, zwłaszcza w kontekście transgranicznym, ważne jest ustanowienie jasnych zasad dotyczących prawa właściwego w kwestiach własnościowych dotyczących papierów wartościowych przechowywanych przez CDPW na ich rachunkach. Zgodnie z podejściem przyjętym w obowiązujących przepisach dotyczących spraw powiązanych z prawem różnych państw, prawem właściwym powinno być prawo miejsca, w którym prowadzone są rachunki CDPW.
- (37) W wielu państwach członkowskich emitenci są zobowiązani na mocy krajowych przepisów do korzystania przy emisji niektórych rodzajów papierów wartościowych, przede wszystkim akcji, z krajowych CDPW. Aby usunąć tę barierę utrudniającą sprawne funkcjonowanie unijnego rynku rozliczania i rozrachunku transakcji oraz

umożliwić emitentom wybór najbardziej efektywnej metody zarządzania ich papierami wartościowymi, emitenci powinni mieć prawo wyboru dowolnego CDPW mającego siedzibę w Unii do celów rejestracji swoich papierów wartościowych i korzystania z innych odpowiednich usług CDPW. Właściwe organy powinny dysponować szybkimi i odpowiednimi środkami zaradczymi umożliwiającymi im działanie w przypadku nieuzasadnionej odmowy przez CDPW świadczenia usług emitentom. Aby chronić prawa akcjonariuszy, prawo emitentów do wyboru CDPW nie powinno uniemożliwiać stosowania krajowych przepisów prawa spółek, na mocy których powstają papiery wartościowe i które regulują relacje pomiędzy emitentami a ich akcjonariuszami.

- (38) W „Europejskim kodeksie postępowania w zakresie rozliczeń i rozrachunków” z dnia 7 listopada 2006 r¹⁷, stworzono oparte na zasadzie dobrowolności ramy umożliwiające dostęp pomiędzy CDPW a innymi infrastrukturami rynkowymi. Sektor rozliczania i rozrachunku pozostaje jednak podzielony wzdłuż granic państwowych, co podraża koszt transakcji transgranicznych. Konieczne jest ustanowienie jednolitych warunków dotyczących połączeń operacyjnych pomiędzy CDPW oraz dostępu pomiędzy CDPW a innymi infrastrukturami rynkowymi. W celu umożliwienia CDPW oferowania swoim uczestnikom dostępu do innych rynków, powinno mu przysługiwać prawo uczestnictwa w innym CDPW lub prawo żądania od innego CDPW opracowania specjalnych funkcji zapewniających dostęp do niego. Właściwe organy powinny dysponować szybkimi i odpowiednimi środkami zaradczymi umożliwiającymi im działanie w przypadku nieuzasadnionej odmowy przez CDPW zapewnienia dostępu innemu CDPW. Ponieważ połączenia operacyjne CDPW są źródłem dodatkowego ryzyka dla rozrachunku, powinny one podlegać obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz nadzorowi ze strony odpowiednich właściwych organów.
- (39) CDPW powinny mieć również dostęp do kwotowań partnerów centralnych lub systemów obrotu w czasie rzeczywistym, natomiast te infrastruktury rynkowe powinny mieć dostęp do systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, chyba że taki dostęp zagraża prowadzonej przez nie działalności. Właściwe organy powinny dysponować szybkimi i odpowiednimi środkami zaradczymi umożliwiającymi im działanie w przypadku nieuzasadnionej odmowy przez CDPW lub infrastruktury rynkowe zapewnienia dostępu do ich usług.
- (40) Solidne ramy regulujące nadzór i prowadzenie działalności w sektorze finansowym powinny opierać się na silnych systemach nadzoru i sankcji. W tym celu organy nadzoru powinny dysponować odpowiednimi uprawnieniami do działania i powinny mieć możliwość korzystania z systemów odstraszających kar w przypadku niezgodnych z prawem działań. Przeglądu aktualnych uprawnień do nakładania sankcji oraz ich praktycznego zastosowania, przeprowadzonego w celu przyczynienia się do ujednolicenia sankcji w ramach działań nadzorczych, dokonano w komunikacie Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów na temat wzmocnienia systemów sankcji w branży usług finansowych.

¹⁷ „European Code of Conduct for Clearing and Settlement” podpisany przez FESE (Federację Europejskich Giełd Papierów Wartościowych), EACH (Europejskie Stowarzyszenie Izb Rozliczeniowych) i ECSDA (Europejskie Stowarzyszenie Centralnych Depozytów Papierów Wartościowych) w dniu 7 listopada 2006 r.

- (41) W związku z tym, w celu zapewnienia przestrzegania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia przez CDPW, instytucje kredytowe wyznaczone jako agenci rozrachunkowi, członków ich organów zarządzających i inne osoby, które sprawują faktyczną kontrolę nad ich działalnością, lub inne osoby, właściwe organy powinny mieć możliwość stosowania sankcji i środków administracyjnych, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (42) W celu zapewnienia odstraszającego efektu oraz spójnego stosowania sankcji w państwach członkowskich niniejsze rozporządzenie powinno określać: wykaz najważniejszych sankcji i środków administracyjnych, którymi muszą dysponować właściwe organy; uprawnienia do nakładania tych sankcji i środków na wszystkie osoby odpowiedzialne za naruszenie, niezależnie od tego, czy są to osoby fizyczne czy prawne; wykaz najważniejszych kryteriów stosowanych przy określaniu poziomu i rodzaju tych sankcji i środków, a także wysokość administracyjnych sankcji finansowych. Przy nakładaniu grzywny administracyjnej należy uwzględniać czynniki takie jak: wszelkie stwierdzone korzyści finansowe uzyskane dzięki naruszeniu, waga naruszenia i czas jego trwania, wszelkie okoliczności obciążające lub łagodzące oraz konieczność zapewnienia odstraszającego efektu grzywny; w stosownych przypadkach należy także przewidzieć możliwość zmniejszenia wysokości grzywny w przypadku współpracy z właściwym organem. Przyjęcie i publikacja sankcji powinny odbywać się z poszanowaniem podstawowych praw określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7), prawa do ochrony danych osobowych (art. 8) oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu (art. 47).
- (43) W celu wykrycia ewentualnych naruszeń należy zapewnić ustanowienie skutecznych mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu właściwym organom potencjalnych lub popełnionych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia. Mechanizmy te powinny obejmować odpowiednie zabezpieczenia dla osób, które zgłaszają potencjalne lub popełnione naruszenia niniejszego rozporządzenia, oraz osób, którym zarzuca się popełnienie takiego naruszenia. Należy ustanowić odpowiednią procedurę zapewniającą prawo osoby oskarżonej do ochrony danych osobowych, prawo do obrony i wysłuchania przed podjęciem ostatecznej decyzji dotyczącej tej osoby oraz prawo do skutecznego środka odwoławczego przed sądem od decyzji lub środka dotyczącego tej osoby.
- (44) Niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów prawa państw członkowskich dotyczących sankcji karnych.
- (45) Przetwarzanie danych osobowych w państwach członkowskich na mocy niniejszego rozporządzenia podlega przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych¹⁸. Wszelka wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez właściwe organy państw członkowskich powinny przebiegać zgodnie z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych ustanowionymi w dyrektywie 95/46/WE. Przetwarzanie danych osobowych przez EUNGiPW na mocy niniejszego rozporządzenia podlega przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia

¹⁸

Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych¹⁹. Wszelka wymiana lub przekazywanie danych osobowych przez EUNGİPW powinny przebiegać zgodnie z przepisami dotyczącymi przekazywania danych osobowych ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

- (46) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawem do ochrony danych osobowych, prawem do skutecznego środka odwoławczego i rzetelnego procesu, prawem do niebicia sądzonym lub podlegania karze dwukrotnie za to samo przestępstwo i swobodą prowadzenia działalności oraz musi być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (47) Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGİPW), ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE²⁰, powinien odgrywać centralną rolę w stosowaniu niniejszego rozporządzenia poprzez zapewnianie spójnego stosowania przepisów Unii przez właściwe organy krajowe oraz poprzez rozstrzyganie sporów między nimi.
- (48) Skutecznym i właściwym krokiem jest powierzenie EUNGİPW, będącemu organem dysponującym wysokospecjalistyczną wiedzą na temat papierów wartościowych i rynków papierów wartościowych, zadania opracowania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie przewidują dokonywania wyborów politycznych, celem ich przedłożenia Komisji. W każdym przypadku, gdy tak określono, EUNGİPW powinien również ściśle współpracować z członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EUNB), ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE²¹.
- (49) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w odniesieniu do: szczegółowych elementów środków dyscypliny rozrachunku; informacji oraz innych elementów, które CDPW musi uwzględnić w swoim wniosku o zezwolenie; informacji przekazywanych między różnymi organami w trakcie prowadzenia nadzoru nad CDPW; szczegółów uzgodnień dotyczących współpracy pomiędzy organami w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim; elementów zasad zarządzania dla CDPW; szczegółów dotyczących dokumentacji, która ma być przechowywana przez CDPW; szczegółowych środków, które mają zostać podjęte przez CDPW w celu zachowania integralności emisji; ochrony

¹⁹ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

²⁰ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

²¹ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

papierów wartościowych należących do uczestników; terminowego przeprowadzenia rozrachunku; łagodzenia ryzyka operacyjnego i ryzyka wynikającego z połączeń operacyjnych CDPW; szczegółów dotyczących wymogów kapitałowych dla CDPW; szczegółów dotyczących wymogów ostrożnościowych w odniesieniu do ryzyka kredytowego i ryzyka płynności dla wyznaczonych instytucji kredytowych.

- (50) Komisja powinna również być uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w odniesieniu do: standardowych formularzy i szablonów dotyczących wniosku o zezwolenie składanego przez CDPW; wymiany informacji pomiędzy różnymi właściwymi organami do celów nadzoru nad CDPW; odpowiednich ustaleń dotyczących współpracy pomiędzy organami w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim; formatów dokumentacji przechowywanej przez CDPW; procedur stosowanych w przypadku, gdy uczestnikowi lub emitentowi odmówiono dostępu do CDPW, CDPW odmówiono dostępu do innego CDPW lub do innych infrastruktur rynkowych; konsultacji z różnymi organami przed udzieleniem zezwolenia dla agenta rozrachunkowego.
- (51) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu. W szczególności należy przyjąć akty delegowane w odniesieniu do: szczegółów dotyczących definicji; kryteriów, na podstawie których działalność CDPW w przyjmującym państwie członkowskim powinna być uznawana za działalność o istotnej wadze dla tego państwa członkowskiego; usług, ze względu na które CDPW z państwa trzeciego zwraca się o uznanie przez EUNGiPW, oraz informacji, które CDPW będący wnioskodawcą przedstawia EUNGiPW w swoim wniosku o uznanie; ryzyko, które może uzasadnić odmowę przez CDPW udzielenia dostępu uczestnikom, oraz elementów procedury dostępnej w takim przypadku dla uczestników ubiegających się o dostęp; oceny sytuacji, w przypadku których rozrachunek w pieniądzu banku centralnego nie jest racjonalny ani możliwy; elementów procedury regulującej dostęp emitentów do CDPW, wzajemny dostęp między CDPW oraz dostęp między CDPW i innymi infrastrukturami rynkowymi.
- (52) W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do podejmowania decyzji w sprawie oceny przepisów państw trzecich do celów uznania CDPW z państw trzecich i decyzji w sprawie odstępstw od obowiązku oddzielenia usług bankowych pomocniczych wobec rozrachunku od podstawowych usług CDPW. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²².
- (53) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie jednolitych wymogów dla dokonywania rozrachunku oraz dla CDPW, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na zakres działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii

²²

Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

- (54) Konieczna jest zmiana dyrektywy 98/26/WE w celu dostosowania jej do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych)²³, zgodnie z którą uznane systemy rozrachunku papierów wartościowych nie będą już zgłaszane Komisji, lecz EUNGiPW.
- (55) Stosowanie wymogów w zakresie zezwoleń i uznawania przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno zostać odroczone w celu zapewnienia CDPW mającym siedzibę w Unii lub w państwach trzecich wystarczającej ilości czasu na złożenie wniosku o zezwolenie lub uznanie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.
- (56) Konieczne jest również odroczenie stosowania wymogów dotyczących rejestrowania niektórych zbywalnych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego i rozrachunku zobowiązań w systemach rozrachunku papierów wartościowych nie później niż drugiego dnia roboczego po zawarciu transakcji w celu zapewnienia uczestnikom rynku, przechowującym papiery wartościowe w formie papierowej lub stosującym dłuższe cykle rozrachunkowe, wystarczająco dużo czasu na spełnienie tych wymogów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

²³ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120.

Tytuł I

Przedmiot, zakres i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia jednolite wymogi dotyczące rozrachunku instrumentów finansowych w Unii oraz zasady dotyczące organizacji i prowadzenia centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) mające na celu zapewnienie bezpiecznego i sprawnego rozrachunku.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do rozrachunku wszystkich instrumentów finansowych oraz działalności CDPW, chyba że przepisy niniejszego rozporządzenia stanowią inaczej.
3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla przepisów Unii dotyczących konkretnych instrumentów finansowych, w szczególności dyrektywy 2003/87/WE.
4. Przepisy art. 9–18 i 20 oraz tytułu IV nie mają zastosowania do członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), innych krajowych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje oraz organów publicznych państw członkowskich, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „centralny depozyt papierów wartościowych” („CDPW”) oznacza osobę prawną prowadzącą system rozrachunku papierów wartościowych wskazany w sekcji A pkt 3 załącznika i świadczącą co najmniej jedną inną usługę podstawową wskazaną w sekcji A załącznika;
 - 2) „rozrachunek” oznacza zrealizowanie transakcji na papierach wartościowych w celu wykonania zobowiązań uczestników poprzez transfer środków pieniężnych lub papierów wartościowych;
 - 3) „system rozrachunku papierów wartościowych” oznacza system w rozumieniu art. 2 lit. a) tiret pierwsze i drugie dyrektywy 98/26/WE, którego działalność polega na realizacji zleceń transferu określonych w art. 2 lit. i) tiret drugie dyrektywy 98/26/WE;
 - 4) „cykl rozrachunkowy” oznacza okres pomiędzy datą zawarcia transakcji a zamierzoną datą rozrachunku;
 - 5) „dzień roboczy” oznacza dzień roboczy określony w art. 2 lit. n) dyrektywy 98/26/WE;

- 6) „nieprzeprowadzenie rozrachunku” oznacza niedokonanie rozrachunku transakcji na papierach wartościowych w zamierzonej dacie rozrachunku spowodowane brakiem papierów wartościowych lub środków pieniężnych, niezależnie od przyczyny tego braku;
- 7) „zamierzona data rozrachunku” oznacza datę uzgodnioną przez strony transakcji na papierach wartościowych, w której powinien zostać przeprowadzony rozrachunek;
- 8) „partner centralny” oznacza podmiot, który pośredniczy pomiędzy kontrahentami w ramach kontraktów będących przedmiotem obrotu na rynku finansowym lub większej liczbie tych rynków, stając się kupującym dla każdego sprzedającego i sprzedawcą dla każdego kupującego;
- 9) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 10;
- 10) „uczestnik” oznacza każdego określonego w art. 2 lit. f) dyrektywy 98/26/WE uczestnika systemu rozrachunku papierów wartościowych, w tym partnera centralnego;
- 11) „udział kapitałowy” oznacza udział kapitałowy w rozumieniu art. 17 zdanie pierwsze dyrektywy 78/660/EWG lub posiadanie, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa;
- 12) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie, w którym dany CDPW uzyskał zezwolenie;
- 13) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia, w którym CDPW ma oddział lub świadczy usługi CDPW;
- 14) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba zarządu, będące częścią CDPW, które nie posiada osobowości prawnej i świadczy usługi CDPW, na których świadczenie CDPW uzyskał zezwolenie;
- 15) „kontrola” oznacza związek zachodzący pomiędzy dwoma przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 1 dyrektywy 83/349/EWG;
- 16) „niewywiązanie się z zobowiązania przez uczestnika” oznacza sytuację, w której wobec uczestnika wszczęte zostało postępowanie upadłościowe określone w art. 2 lit. j) dyrektywy 98/26/WE;
- 17) „dostawa za płatność” („DVP”) oznacza mechanizm rozrachunku papierów wartościowych, w przypadku którego transfer papierów wartościowych jest powiązany z transferem środków pieniężnych w taki sposób, że dostawa papierów wartościowych następuje tylko i wyłącznie pod warunkiem dokonania odpowiedniej płatności;
- 18) „rachunek papierów wartościowych” oznacza rachunek, na którym mogą być dokonywane zapisy papierów wartościowych uznające lub obciążające rachunek;

- 19) „połączenie operacyjne CDPW” oznacza porozumienie pomiędzy CDPW, na mocy którego jeden CDPW otwiera rachunek w systemie rozrachunku papierów wartościowych innego CDPW w celu ułatwienia transferów papierów wartościowych pomiędzy swoimi uczestnikami a uczestnikami tego innego CDPW; Połączenia operacyjne CDPW obejmują standardowy dostęp przez połączenie operacyjne, niestandardowy dostęp przez połączenie operacyjne i połączenia interoperacyjne;
- 20) „standardowy dostęp przez połączenie operacyjne” oznacza połączenie operacyjne CDPW, za pomocą którego CDPW jest połączony z innym CDPW w taki sam sposób jak wszyscy pozostali uczestnicy systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez ten CDPW;
- 21) „niestandardowy dostęp przez połączenie operacyjne” oznacza połączenie operacyjne CDPW, za pomocą którego CDPW świadczy na rzecz innego CDPW określone usługi, inne niż usługi świadczone na rzecz pozostałych uczestników jego systemu rozrachunku papierów wartościowych;
- 22) „połączenia interoperacyjne” oznaczają połączenia operacyjne CDPW, dzięki którym systemy rozrachunku papierów wartościowych prowadzone przez CDPW stają się interoperacyjne w rozumieniu art. 2 lit. o) dyrektywy 98/26/WE;
- 23) „zbywalne papiery wartościowe” oznaczają zbywalne papiery wartościowe określone w art. 4 pkt 18) dyrektywy 2004/39/WE;
- 24) „instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają instrumenty rynku pieniężnego określone w art. 4 pkt 19) dyrektywy 2004/39/WE;
- 25) „jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania” oznaczają jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania określone w sekcji C pkt 3) załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;
- 26) „uprawnienia do emisji” oznaczają jednostki uznane jako zgodne z wymogami określonymi w art. 3 lit. a) dyrektywy 2003/87/WE;
- 27) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany określony w art. 4 pkt 14) dyrektywy 2004/39/WE;
- 28) „wielostronna platforma obrotu (MTF)” oznacza wielostronną platformę obrotu określoną w art. 4 pkt 15) dyrektywy 2004/39/WE;
- 29) „zorganizowana platforma obrotu (OTF)” oznacza każdy system lub platformę niebędące rynkiem regulowanym ani MTF, prowadzone przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku, w ramach których umożliwia się kojarzenie w systemie wielu deklaracji gotowości zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych przez osoby trzecie w sposób skutkujący zawarciem kontraktu, zgodnie z przepisami tytułu II dyrektywy 2004/39/WE;
- 30) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną w rozumieniu art. 1 dyrektywy 83/349/EWG;

- 31) „agent rozrachunkowy” oznacza agenta rozrachunkowego określonego w art. 2 lit. d) dyrektywy 98/26/WE.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych dotyczących środków określających elementy techniczne definicji zawartych w ust. 1 pkt 17), 20), 21) i 22) oraz dotyczących środków określających usługi pomocnicze wymienione w sekcji B pkt 1)–4) załącznika i usług wymienionych w sekcji C pkt 1) i 2) załącznika.

Tytuł II

Rozrachunek papierów wartościowych

Rozdział I

Forma zapisu księgowego

Artykuł 3

Forma zapisu księgowego

1. Każda spółka emitująca zbywalne papiery wartościowe, które są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych, zapewnia rejestrację tych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego poprzez immobilizację polegającą na wystawieniu odcinka zbiorczego reprezentującego całą emisję lub poprzez emisję papierów wartościowych bezpośrednio w formie zdematerializowanej.
2. W przypadku gdy papiery wartościowe, o których mowa w ust. 1, są przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych, wielostronnych platformach obrotu (MTF) lub zorganizowanych platformach obrotu (OTF) albo są przenoszone w związku z uzgodnieniem dotyczącym zabezpieczeń finansowych w rozumieniu definicji w art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE, te papiery wartościowe są rejestrowane w CDPW w formie zapisu księgowego przed datą zawarcia transakcji, chyba że zostały zarejestrowane w tej formie już wcześniej.

Artykuł 4

Egzekwowanie przepisów

1. Zapewnienie stosowania przepisów art. 3 ust. 1 jest obowiązkiem organów państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę spółka emitująca papiery wartościowe.
2. Organy właściwe do celów nadzoru nad rynkami regulowanymi, MTF i OTF zapewniają stosowanie przepisów art. 3 ust. 2 w sytuacji, gdy papiery wartościowe, o których mowa w art. 3 ust. 1, są przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych, MTF lub OTF.
3. Organy państw członkowskich odpowiedzialne za stosowanie dyrektywy 2002/47/WE są zobowiązane zapewnić stosowanie przepisów art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przenoszenia papierów wartościowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, związanego z uzgodnieniem dotyczącym zabezpieczeń finansowych w rozumieniu definicji w art. 2 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE.

Rozdział II

Cykle rozrachunkowe

Artykuł 5

Zamierzone daty rozrachunku

1. Każdy uczestnik systemu rozrachunku papierów wartościowych kupujący lub sprzedający na własny rachunek lub w imieniu osoby trzeciej zbywalne papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego, jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania i uprawnienia do emisji reguluje swoje zobowiązania wobec systemu rozrachunku papierów wartościowych w zamierzonej dacie rozrachunku.
2. W przypadku zbywalnych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 1, będących przedmiotem obrotu na rynkach regulowanych, MTF lub OTF, zamierzona data rozrachunku nie może przypadać później niż drugiego dnia roboczego po dokonaniu transakcji.
3. Zapewnienie stosowania przepisów ust. 1 i 2 jest obowiązkiem odpowiedniego organu państwa członkowskiego, którego prawo stosuje się do systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW.

Rozdział III

Dyscyplina rozrachunku

Artykuł 6

Środki zapobiegające przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku

1. Każdy rynek regulowany, MTF lub OTF ustanawia procedury umożliwiające potwierdzanie odpowiednich informacji dotyczących transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w dniu wysłania zleceń do tego rynku regulowanego, MTF lub OTF.
2. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych procedury ułatwiające rozrachunek transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w zamierzonej dacie rozrachunku. CDPW dąży do wczesnego rozrachunku w zamierzonej dacie rozrachunku poprzez odpowiednie mechanizmy takie jak progresywna struktura opłat.
3. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych mechanizmy monitorowania umożliwiające mu wczesne zidentyfikowanie rozrachunków transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w przypadku których istnieje największe ryzyko nieprzeprowadzenia rozrachunku, i wymaga od uczestników dokonania rozrachunku tych transakcji w zamierzonej dacie rozrachunku.

4. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) opracowuje, konsultując się z członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu szczegółowego określenia procedur umożliwiających potwierdzanie odpowiednich informacji dotyczących transakcji i procedur ułatwiających rozrachunek, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz mechanizmów monitorowania służących do identyfikacji potencjalnych przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, o których mowa w ust. 3.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 7

Środki zaradzające w przypadkach nieprzeprowadzenia rozrachunku

1. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych system monitorujący przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1. CDPW przedkłada właściwemu organowi oraz każdej osobie mającej uzasadniony interes regularne sprawozdania, w których podane są liczba i szczegółowy opis przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz wszelkie inne istotne informacje. Właściwe organy przekazują EUNGiPW wszelkie istotne informacje na temat przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.
2. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych procedury ułatwiające rozrachunek transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, których rozrachunek nie nastąpił w zamierzonej dacie rozrachunku. Procedury te przewidują odpowiednio odstraszający mechanizm kar dla uczestników odpowiedzialnych za nieprzeprowadzenie rozrachunku.
3. Uczestnik systemu rozrachunku papierów wartościowych, który nie wywiązuje się w zamierzonej dacie rozrachunku z dostawy instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, wobec uczestnika nabywającego, podlega obowiązkowi przeprowadzenia zakupu na otwartym rynku, w ramach którego instrumenty te muszą zostać zakupione na rynku nie później niż w terminie czterech dni po zamierzonej dacie rozrachunku i dostarczone uczestnikowi nabywającemu, oraz podlega innym środkom zgodnie z ust. 4.
4. W środkach, o których mowa w ust. 3, określone są co najmniej następujące elementy:
 - a) dzienna stawka kary płaconej przez uczestnika niewywiązującego się z zobowiązania za każdy dzień roboczy między zamierzoną datą rozrachunku a faktyczną datą rozrachunku;

- b) okres zawiadomienia udzielany uczestnikowi niewywiązującego się z zobowiązania przed dokonaniem zakupu na otwartym rynku;
 - c) zasady ustalania cen i koszty zakupu na otwartym rynku;
 - d) w odpowiednich przypadkach – strona dokonująca zakupu na otwartym rynku;
 - e) wysokość rekompensaty dla uczestnika nabywającego w przypadku gdy przeprowadzenie zakupu na otwartym rynku jest niemożliwe.
5. Środki, o których mowa w ust. 3, zapewniają następujące ustalenia:
- a) otrzymanie przez uczestnika nabywającego ceny co najmniej równej cenie instrumentów finansowych uzgodnionej podczas transakcji;
 - b) odpowiednią wysokość dziennej stawki kary płaconej przez uczestnika niewywiązującego się z zobowiązania, tak aby działała ona odstraszająco na takiego uczestnika;
 - c) jeżeli przeprowadzenie zakupu na otwartym rynku jest niemożliwe, wysokość rekompensaty pieniężnej wypłacanej uczestnikowi nabywającemu jest wyższa od ceny instrumentów finansowych uzgodnionej podczas transakcji i od ostatnio udostępnionej publicznie ceny tych instrumentów w systemie obrotu, w ramach którego dokonano transakcji, oraz jest odpowiednio odstraszająca dla uczestnika niewywiązującego się z zobowiązania;
 - d) strony, o których mowa w ust. 7, w tym partnerzy centralni, dokonujące zakupu na otwartym rynku informują uczestników o opłatach pobieranych za tę usługę;
 - e) jeżeli zakupu na otwartym rynku dokonuje strona inna niż uczestnik niewywiązujący się z zobowiązania, uczestnik niewywiązujący się z zobowiązania zwraca wszystkie kwoty pieniężne zapłacone przez stronę dokonującą tego zakupu zgodnie z ust. 3 i 4.
6. CDPW, partnerzy centralni, rynki regulowane, MTF i OTF ustanawiają procedury umożliwiające im zawieszenie uczestnika, który systematycznie nie wywiązuje się z dostawy instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1, lub środków pieniężnych w zamierzonej dacie rozrachunku, i dokonanie publicznego ujawnienia tożsamości tego uczestnika dopiero po tym, gdy otrzymał on możliwość przedstawienia swoich uwag.
7. Ust. 2–6 mają zastosowanie do wszystkich transakcji na instrumentach, o których mowa w art. 5 ust. 1, dopuszczonych do obrotu na rynkach regulowanych, będących przedmiotem obrotu na MTF lub OTF lub rozliczanych przez partnera centralnego.

W przypadku transakcji rozliczanych przez partnera centralnego przed dokonaniem rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych środki, o których mowa w ust. 3–5, stosuje partner centralny.

W przypadku transakcji nierozliczanych przez partnera centralnego rynku regulowane, MTF i OTF włączają do swoich regulaminów wewnętrznych obowiązek poddania się przez uczestników środkom, o których mowa w ust. 3–5.

8. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu szczegółowego określenia systemu monitorującego przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz sprawozdań na temat nieprzeprowadzenia rozrachunku, o których mowa w ust. 1, procedur ułatwiających rozrachunek transakcji po nieprzeprowadzeniu rozrachunku, o których mowa w ust. 2, oraz środków, o których mowa w ust. 3–5.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Egzekwowanie przepisów

1. Zapewnienie stosowania przepisów art. 6 i 7 oraz monitorowania nałożonych kar jest obowiązkiem odpowiedniego organu państwa członkowskiego, którego prawo stosuje się do systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW, w ścisłej współpracy z organami właściwymi do celów nadzoru rynków regulowanych, MTF, OTF i partnerów centralnych, o których mowa w art. 7. Organy te monitorują w szczególności stosowanie kar, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, oraz środków, o których mowa w art. 7 ust. 6.
2. W celu zapewnienia w Unii spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych dotyczących art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia EUNGiPW może wydawać wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Tytuł III

Centralne depozyty papierów wartościowych

Rozdział I

Udzielanie zezwoleń CDPW i nadzór nad nimi

SEKCJA 1

ORGANY ODPOWIEDZIALNE ZA UDZIELANIE ZEZWOLEŃ CDPW I NADZÓR NAD NIMI

Artykuł 9

Właściwy organ

CDPW uzyskuje zezwolenie od właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma on siedzibę, i jest nadzorowany przez ten organ.

Artykuł 10

Wyznaczenie właściwego organu

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do udzielania zezwoleń CDPW mającym siedzibę na jego terytorium i nadzoru nad nimi oraz informuje o nim EUNGiPW.

Jeżeli państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, określa ono zadania poszczególnych organów i wyznacza jeden organ odpowiedzialny za współpracę z właściwymi organami pozostałych państw członkowskich, odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11, EUNGiPW i EUNB w każdym przypadku, gdy jest to wyraźnie przewidziane w przepisach niniejszego rozporządzenia.

2. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1.
3. Właściwe organy posiadają uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania ich zadań.

Artykuł 11

Odpowiednie organy

1. Następujące organy uczestniczą w udzielaniu zezwoleń CDPW i nadzorze nad nimi w każdym przypadku, gdy jest to wyraźnie przewidziane w przepisach niniejszego rozporządzenia:

- a) organ odpowiedzialny za dozór nad systemem rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez CDPW w państwie członkowskim, którego prawo stosuje się do tego systemu rozrachunku papierów wartościowych;
 - b) w stosownych przypadkach bank centralny w Unii, w którego księgach odbywa się rozrachunek pieniężny transakcji przeprowadzanych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW lub – w przypadku rozrachunku poprzez instytucję kredytową zgodnie z tytułem IV – bank centralny w Unii, który jest emitentem właściwej waluty.
2. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej wykaz odpowiednich organów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 12

Współpraca organów

1. Organy, o których mowa w art. 9 i 11, oraz EUNGiPW ściśle współpracują ze sobą w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 13. W stosownych przypadkach we współpracy tej uczestniczą także inne organy i jednostki publiczne, w szczególności te powołane lub wyznaczone na mocy dyrektywy 2003/87/WE.

W celu zapewnienia w Unii spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych, w tym współpracy pomiędzy organami, o których mowa w art. 9 i 11, w zakresie poszczególnych ocen koniecznych do stosowania niniejszego rozporządzenia, EUNGiPW może wydawać wytyczne kierowane do organów, o których mowa w art. 9, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 13, w oparciu o dostępne informacje.

Artykuł 13

Sytuacje nadzwyczajne

Organy, o których mowa w art. 9 i 11, informują niezwłocznie EUNGiPW i siebie nawzajem o każdej sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CDPW, w tym o zmianach na rynkach finansowych, która może mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku i stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których ma siedzibę CDPW bądź jeden z jego uczestników.

SEKCJA 2

WARUNKI I PROCEDURY DOTYCZĄCE UDZIELANIA ZEZWOLENIA CDPW

Artykuł 14

Zezwolenie na prowadzenie działalności przez CDPW

1. Każda osoba prawna, która odpowiada definicji CDPW, musi przed rozpoczęciem działalności uzyskać zezwolenie od właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę.
2. W zezwoleniu tym wskazane są usługi, określone w sekcjach A i B załącznika, do których świadczenia jest uprawniony CDPW.
3. CDPW musi stale spełniać warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia.

CDPW bezzwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki zezwolenia.

Artykuł 15

Procedura udzielania zezwolenia

1. CDPW będący wnioskodawcą składa wniosek o udzielenie zezwolenia do właściwego organu.
2. Do wniosku o udzielenie zezwolenia załączone są wszystkie niezbędne informacje umożliwiające właściwemu organowi stwierdzenie, że CDPW będący wnioskodawcą ustanowił, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie mechanizmy niezbędne w celu wywiązania się z obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Wniosek o udzielenie zezwolenia zawiera plan działalności określający przewidziane rodzaje działalności oraz strukturę organizacyjną CDPW.
3. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku właściwy organ sprawdza kompletność wniosku. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, właściwy organ określa termin przekazania dodatkowych informacji przez CDPW będący wnioskodawcą. Właściwy organ informuje CDPW będący wnioskodawcą, że wniosek został uznany za kompletny.
4. Po stwierdzeniu kompletności wniosku właściwy organ przekazuje wszystkie informacje zawarte we wniosku do odpowiednich organów, o których mowa w art. 11, i konsultuje się z tymi organami w sprawie charakterystyki systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW będący wnioskodawcą.
5. Przed udzieleniem zezwolenia CDPW będącemu wnioskodawcą właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwymi organami innego zainteresowanego państwa członkowskiego, w następujących przypadkach:
 - a) CDPW jest jednostką zależną CDPW posiadającego zezwolenie w innym państwie członkowskim;

- b) CDPW jest jednostką zależną jednostki dominującej CDPW posiadającego zezwolenie w innym państwie członkowskim;
- c) CDPW jest kontrolowany przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują inny CDPW posiadający zezwolenie w innym państwie członkowskim.

Konsultacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmuje następujące kwestie:

- a) odpowiedniość akcjonariuszy i uczestników, o których mowa w art. 25 ust. 4, oraz reputacja i doświadczenie osób, które faktycznie kierują działalnością CDPW, w każdym przypadku gdy ci akcjonariusze, uczestnicy i te osoby są wspólni dla CDPW i CDPW posiadającego zezwolenie w innym państwie członkowskim;
 - b) ewentualny wpływ związków, o których mowa w ust. 5, pomiędzy CDPW posiadającym zezwolenie w innym państwie członkowskim a CDPW będącym wnioskodawcą na zdolność tego ostatniego CDPW do przestrzegania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
6. W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku właściwy organ informuje CDPW będący wnioskodawcą, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, o udzieleniu bądź nieudzieleniu zezwolenia.
 7. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW będący wnioskodawcą przedstawia właściwemu organowi we wniosku o udzielenie zezwolenia.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

8. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekt wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących wniosków o udzielenie zezwolenia.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 16
Skutki prawne zezwolenia

1. Działalność CDPW posiadającego zezwolenie ogranicza się do świadczenia usług objętych tym zezwoleniem.
2. Systemy rozrachunku papierów wartościowych mogą być prowadzone wyłącznie przez CDPW posiadające zezwolenie i przez banki centralne.
3. CDPW posiadający zezwolenie nie może być narażony na żadne ryzyko związane ze świadczeniem bankowych usług pomocniczych przez instytucję kredytową wyznaczoną do świadczenia takich usług zgodnie z tytułem IV.
4. CDPW posiadający zezwolenie może posiadać udziały tylko w osobie prawnej, której działalność ogranicza się do świadczenia usług określonych w sekcjach A i B załącznika.

Artykuł 17
Rozszerzenie zakresu działalności i usług oraz ich outsourcing

1. CDPW posiadający zezwolenie przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, wniosek o udzielenie zezwolenia w każdym przypadku, gdy zamierza zlecić osobie trzeciej wykonywanie usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 28 lub rozszerzyć zakres swojej działalności o jedną z następujących usług lub większą ich liczbę:
 - a) dodatkowe usługi podstawowe i usługi pomocnicze wymienione w sekcjach A i B załącznika, nieobjęte pierwszym zezwoleniem;
 - b) prowadzenie innego systemu rozrachunku papierów wartościowych;
 - c) rozrachunek pieniężny wszystkich lub niektórych transakcji przeprowadzanych w ramach swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych w księgach innego banku centralnego;
 - d) ustanowienie połączenia operacyjnego CDPW.
2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane zgodnie z procedurą określoną w art. 15.

Właściwy organ powiadamia CDPW będący wnioskodawcą o udzieleniu bądź nieudzieleniu zezwolenia w terminie trzech miesięcy od złożenia kompletnego wniosku.

Artykuł 18
Cofnięcie zezwolenia

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę CDPW, cofa jego zezwolenie w każdym z następujących przypadków:

- a) CDPW nie wykorzystał zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzekł się zezwolenia bądź też w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie świadczył usług ani nie prowadził działalności;
 - b) CDPW uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
 - c) CDPW nie spełnia już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone, i nie podjął w ustalonym terminie działań naprawczych, których zażądał właściwy organ;
 - d) CDPW poważnie i systematycznie narusza wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. Natychmiast po powzięciu wiedzy o okolicznościach, o których mowa w ust. 1, właściwy organ konsultuje się z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11, w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy podjęcie takiej decyzji jest wymagane niezwłocznie.
3. EUNGiPW i każdy inny odpowiedni organ, o którym mowa w art. 11, może w dowolnym czasie zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym CDPW ma siedzibę, o zbadanie, czy CDPW nadal spełnia warunki, na podstawie których zostało udzielone zezwolenie.
4. Właściwy organ może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do określonej usługi, działalności bądź określonego instrumentu finansowego.

Artykuł 19 *Rejestr CDPW*

1. Decyzje podjęte przez właściwe organy na mocy art. 14, 17 i 18 są niezwłocznie komunikowane EUNGiPW.
2. Banki centralne informują natychmiast EUNGiPW o każdym prowadzonym przez siebie CDPW.
3. Nazwa każdego CDPW, który działa zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia i który uzyskał zezwolenie lub uznanie zgodnie z art. 14, 17 i 23, jest rejestrowana w wykazie, wraz z informacją o usługach i kategoriach instrumentów finansowych, dla których CDPW uzyskał zezwolenie. Wykaz ten zawiera oddziały prowadzone przez CDPW w innych państwach członkowskich i połączenia operacyjne CDPW. EUNGiPW publikuje wykaz na swojej specjalnej stronie internetowej i stale go aktualizuje.
4. Właściwe organy, o których mowa w art. 9, przekazują EUNGiPW informację o instytucjach prowadzących działalność jako CDPW w terminie 90 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA 3

NADZÓR NAD CDPW

Artykuł 20 *Przegląd i ocena*

1. Przynajmniej raz w roku właściwy organ dokonuje przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CDPW na potrzeby przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz dokonuje oceny ryzyka, na jakie jest lub może być narażony dany CDPW.
2. Właściwy organ ustala częstotliwość i stopień szczegółowości przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i złożoność działalności danego CDPW. Przegląd i ocena podlegają aktualizacji przynajmniej raz w roku.
3. Właściwy organ może przeprowadzić w CDPW kontrole na miejscu.
4. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwy organ konsultuje się na wczesnym etapie z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11, w sprawie działania systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW.
5. Właściwy organ regularnie, a co najmniej raz w roku, informuje odpowiednie organy, o których mowa w art. 11, o wynikach przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub karach.
6. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad CDPW posiadającymi związku określone w art. 15 ust. 5 akapit pierwszy lit. a), b) i c), przesyłają sobie wzajemnie wszelkie istotne informacje, które mogą być przydatne w wykonywaniu ich zadań.
7. Właściwy organ żąda od CDPW niespełniającego wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, aby podjął wcześniej działania lub kroki konieczne w celu naprawienia tej sytuacji.
8. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:
 - a) informacji dostarczanych przez CDPW właściwemu organowi na potrzeby przeglądu, o którym mowa w ust. 1;
 - b) informacji przekazywanych przez właściwy organ odpowiednim organom, o których mowa w ust. 5;
 - c) informacji przekazywanych sobie wzajemnie przez właściwe organy, o których mowa w ust. 6.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

9. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji, o których mowa w ust. 8 akapit pierwszy.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

SEKCJA 4

ŚWIADCZENIE USŁUG W INNYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM

Artykuł 21

Swoboda świadczenia usług w innym państwie członkowskim

1. CDPW posiadający zezwolenie może prowadzić działalność na terytorium Unii przez utworzenie oddziału lub poprzez bezpośrednie świadczenie usług, pod warunkiem że dany typ działalności jest objęty jego zezwoleniem.
2. Każdy CDPW, który zamierza świadczyć usługi na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy lub zmienić zakres świadczonych usług, przekazuje następujące informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę:
 - a) państwo członkowskie, w którym zamierza prowadzić działalność;
 - b) plan działalności, określający w szczególności usługi, które zamierza świadczyć;
 - c) w przypadku oddziału – strukturę organizacyjną oddziału oraz imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie tym oddziałem.
3. W terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 2, właściwy organ przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że, wzięwszy pod uwagę usługi, które mają być świadczone, ma podstawy do zakwestionowania adekwatności struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej CDWP zamierzającego świadczyć swoje usługi w przyjmującym państwie członkowskim.
4. W przypadku gdy właściwy organ odmawia przekazania informacji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on

zainteresowanemu CDPW uzasadnienie odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji.

5. CDPW może rozpocząć świadczenie usług w przyjmującym państwie członkowskim pod następującymi warunkami:
 - a) CDPW otrzymał zawiadomienie od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego, w którym organ ten potwierdza otrzymanie informacji, o których mowa w ust. 3;
 - b) w przypadku nieotrzymania zawiadomienia – po upływie dwóch miesięcy od daty przekazania informacji, o którym mowa w ust. 3.
6. W przypadku wprowadzenia zmiany do którejkolwiek z informacji przekazanych zgodnie z ust. 2 CDPW kieruje pisemne powiadomienie o takiej zmianie do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia co najmniej na jeden miesiąc przed jej dokonaniem. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadamia o tej zmianie również właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

Artykuł 22

Współpraca pomiędzy organami w państwie członkowskim pochodzenia i w przyjmującym państwie członkowskim

1. W przypadku gdy CDPW posiadający zezwolenie w jednym z państw członkowskich ustanowił oddział w innym państwie członkowskim, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW, w ramach wykonywania swoich obowiązków i po powiadomieniu właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego, może przeprowadzać w tym oddziale kontrole na miejscu.
2. Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą żądać od CDPW świadczących usługi zgodnie z art. 21, aby przekazywały im one okresowo sprawozdania na temat działalności prowadzonej w tych przyjmujących państwach członkowskich, w szczególności do celów gromadzenia danych statystycznych.
3. Na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego oraz w odpowiednim terminie właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW informuje o tożsamości emitentów i uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW, który świadczy usługi w tym przyjmującym państwie członkowskim, oraz przekazuje wszelkie inne istotne informacje dotyczące działalności tego CDPW w przyjmującym państwie członkowskim.
4. Jeżeli w świetle sytuacji na rynkach papierów wartościowych w przyjmującym państwie członkowskim działalność CDPW, który założył oddział lub też ma połączenia interoperacyjne z innymi CDPW lub systemami rozrachunku papierów wartościowych w tym przyjmującym państwie członkowskim, nabrała istotnej wagi dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego i państwa członkowskiego pochodzenia dokonują uzgodnień

dotyczących współpracy w zakresie nadzoru nad działalnością tego CDPW w przyjmującym państwie członkowskim.

5. Jeżeli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma jasne i wyraźne podstawy do domniemania, że CDPW świadczący zgodnie z art. 21 usługi na jego terytorium narusza zobowiązania wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, przekazuje te ustalenia właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia.

Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub na skutek nieodpowiedniego charakteru tych środków CDPW nadal narusza zobowiązania wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, podejmuje wszystkie odpowiednie środki niezbędne do zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego. O takich środkach informuje się bezzwłocznie EUNGiPW.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych dotyczących środków służących ustanowieniu kryteriów, na podstawie których działalność CDPW w przyjmującym państwie członkowskim można uznać za mającą istotną wagę dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim.
7. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby uzgodnień dotyczących współpracy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

SEKCJA 5

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 23

Państwa trzecie

1. CDPW mający siedzibę w państwie trzecim może świadczyć usługi – przez założenie oddziału lub poprzez bezpośrednie świadczenie usług – na rzecz emitentów i uczestników mających siedzibę w Unii w związku z ich działalnością w

Unii oraz może ustanawiać połączenia operacyjne z CDPW mającym siedzibę w Unii tylko wówczas, gdy jest uznany przez EUNGiPW.

2. Po skonsultowaniu się z organami, o których mowa w ust. 3, EUNGiPW uznaje CDPW mający siedzibę w państwie trzecim, który złożył wniosek o uznanie do celów świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) Komisja przyjęła decyzję zgodnie z ust. 6;
- b) CDPW podlega skutecznym procedurom w zakresie zezwoleń i nadzoru gwarantującym pełną zgodność z wymogami ostrożnościowymi obowiązującymi w tym państwie trzecim;
- c) pomiędzy EUNGiPW a właściwymi organami w tym państwie trzecim zostały zawarte uzgodnienia o współpracy zgodnie z ust. 7.

3. Oceniając, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 2, EUNGiPW konsultuje się z:

- a) właściwymi organami państw członkowskich, w których CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW;
- b) właściwymi organami sprawującymi nadzór nad CDPW mającymi siedzibę w Unii, z którymi CDPW z państwa trzeciego ustanowił połączenia operacyjne;
- c) organami, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a);
- d) organem odpowiedzialnym w państwie trzecim za udzielanie zezwoleń CDPW i nadzór nad nimi.

4. CDPW, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o uznanie do EUNGiPW.

CDPW będący wnioskodawcą przekazuje EUNGiPW wszystkie informacje uważane za niezbędne do jego uznania. W ciągu 30 dni roboczych od otrzymania wniosku EUNGiPW sprawdza kompletność wniosku. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, EUNGiPW określa termin przekazania dodatkowych informacji przez CDPW będący wnioskodawcą.

Decyzja w sprawie uznania opiera się na kryteriach określonych w ust. 2.

W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku EUNGiPW informuje CDPW będący wnioskodawcą, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, o jego uznaniu bądź odmowie uznania.

5. W przypadku gdy CDPW mający siedzibę w państwie trzecim rozszerza w Unii zakres usług, o których mowa w ust. 1, w ramach procedury określonej w ust. 1–4 EUNGiPW weryfikuje uznanie tego CDPW, konsultując się z organami, o których mowa w ust. 3.

EUNGiPW cofa uznanie tego CDPW, jeżeli nie spełnia on już warunków i wymogów określonych w ust. 2 lub w okolicznościach, o których mowa w art. 18.

6. Komisja może przyjąć decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 66, stwierdzając, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają, iż CDPW, które uzyskały zezwolenie w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu oraz iż te CDPW podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów prowadzonemu na bieżąco w tym państwie trzecim oraz iż ramy prawne tego państwa trzeciego zapewniają skuteczny równoważny system uznawania CDPW posiadających zezwolenie na mocy przepisów prawnych państw trzecich.
7. Zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 EUNGiPW zawiera uzgodnienia o współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 6. Uzgodnienia takie określają co najmniej:
- a) mechanizm wymiany informacji między EUNGiPW a właściwymi organami danych państw trzecich, w tym dostęp do wszystkich informacji dotyczących CDPW posiadających zezwolenie w państwach trzecich, których żąda EUNGiPW;
 - b) mechanizm szybkiego powiadamiania EUNGiPW w przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego uważa, że nadzorowany przez niego CDPW narusza warunki zezwolenia lub inne obowiązujące go przepisy;
 - c) procedury dotyczące koordynacji działalności nadzorczej, w tym, w stosownych przypadkach, kontroli na miejscu.
- Jeżeli uzgodnienie o współpracy przewiduje przekazywanie danych osobowych przez państwo członkowskie, dane te muszą być przekazywane zgodnie z przepisami dyrektywy 95/46/WE, a jeżeli uzgodnienie o współpracy przewiduje przekazywanie danych osobowych przez EUNGiPW, dane te muszą być przekazywane zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr 45/2001.
8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych dotyczących środków określających usługi, w odniesieniu do których CDPW mający siedzibę w państwie trzecim musi złożyć wniosek o uznanie przez EUNGiPW zgodnie z ust. 1, oraz określających informacje przekazywane EUNGiPW przez CDPW będący wnioskodawcą w jego wniosku o uznanie zgodnie z ust. 4.

Rozdział II

Wymogi obowiązujące CDPW

SEKCJA 1

WYMOGI ORGANIZACYJNE

Artykuł 24

Przepisy ogólne

1. CDPW musi posiadać solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności, skuteczne procedury służące rozpoznawaniu ryzyka, na które jest lub może być narażony CDPW, zarządzaniu ryzykiem, monitorowaniu i zgłaszaniu ryzyka oraz odpowiednie polityki wynagrodzeń i mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowości.
2. CDPW przyjmuje strategie i procedury dostatecznie skuteczne, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym przestrzeganie wszystkich tych przepisów przez kierownictwo CDPW i jego pracowników.
3. CDPW wprowadza i stosuje skuteczne, utrwalone w formie pisemnej uzgodnienia organizacyjno-administracyjne na potrzeby wykrywania potencjalnych wewnętrznych konfliktów interesów i zarządzania tymi konfliktami, występujących pomiędzy CDPW, w tym jego kierownictwem, pracownikami, członkami zarządu bądź wszelkimi osobami bezpośrednio lub pośrednio powiązanymi z nimi, a jego uczestnikami lub ich klientami. CDPW wprowadza odpowiednie procedury rozstrzygania konfliktów interesów i stosuje je w przypadku ich wystąpienia.
4. CDPW podaje do wiadomości publicznej zasady zarządzania oraz przepisy regulujące działalność CDPW.
5. CDPW posiada odpowiednie procedury zgłaszania przez pracowników potencjalnych naruszeń wewnętrznie za pośrednictwem specjalnego mechanizmu.
6. CDPW podlega częstym i niezależnym kontrolom. Wyniki tych kontroli przekazywane są zarządowi i udostępniane właściwemu organowi.
7. CDPW mający powiązania kapitałowe z innym CDPW, spółką holdingową lub z instytucją kredytową, o której mowa w tytule IV, przyjmuje szczegółowe strategie i procedury określające, w jaki sposób wymogi określone w niniejszym artykule mają zastosowanie do grupy oraz do poszczególnych podmiotów wchodzących w skład tej grupy.
8. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających mechanizmy monitorowania ryzyka CDPW, o których mowa w ust. 1, i zakres odpowiedzialności kluczowego personelu w odniesieniu do tego ryzyka, potencjalne konflikty interesów, o których mowa w ust.

3, oraz metody kontroli, o których mowa w ust. 6, na poziomie CDPW oraz na poziomie grupy.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 25

Kadra kierownicza wyższego szczebla, zarząd i akcjonariusze

1. Kadra kierownicza wyższego szczebla w CDPW cieszy się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiada dostateczne doświadczenie, aby zapewnić prawidłowe i ostrożne zarządzanie CDPW.
2. CDPW posiada zarząd, a co najmniej jedna trzecia i nie mniej niż dwóch członków jego składu jest niezależnych.
3. Wynagrodzenie niezależnych i innych niewykonawczych członków zarządu nie jest powiązane z wynikami działalności CDPW.
4. W skład zarządu wchodzi odpowiedni członkowie reprezentujący odpowiednią kombinację kompetencji, doświadczenia oraz znajomości podmiotu i rynku.
5. CDPW wyraźnie określa zadania i zakres odpowiedzialności zarządu oraz udostępnia protokoły posiedzeń zarządu właściwemu organowi.
6. Akcjonariusze i uczestnicy CDPW, którzy są w stanie sprawować, bezpośrednio lub pośrednio, kontrolę nad zarządzaniem CDPW, są osobami odpowiednimi do zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CDPW.
7. CDPW ma obowiązek:
 - a) dostarczać właściwemu organowi oraz podawać do publicznej wiadomości informacje dotyczące struktury własnościowej CDPW, a w szczególności tożsamości i wielkości udziałów wszelkich stron będących w stanie sprawować kontrolę nad działalnością CDPW;
 - b) powiadamiać właściwy organ o wszelkich przeniesieniach praw własności, które prowadzą do zmian w kręgu osób sprawujących kontrolę nad działalnością CDPW, i podawać te przeniesienia do publicznej wiadomości.
8. W terminie 60 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 7, właściwy organ podejmuje decyzję w sprawie planowanych zmian dotyczących kontroli nad CDPW. Właściwy organ odmawia zatwierdzenia planowanych zmian dotyczących kontroli nad CDPW, jeżeli istnieją obiektywne i wyraźne podstawy do domniemania, że stanowiłyby one zagrożenie dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania CDPW lub zdolności CDPW do przestrzegania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 26
Komitet użytkowników

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW ustanawia komitet użytkowników, w którego skład wchodzi przedstawiciele emitentów i uczestników tych systemów rozrachunku papierów wartościowych. Opinie komitetu użytkowników są niezależne od bezpośredniego wpływu kierownictwa CDPW.
2. CDPW określa kompetencje każdego ustanowionego komitetu użytkowników, zasady zarządzania konieczne do zapewnienia jego niezależności, procedury operacyjne, a także kryteria przyjmowania i mechanizm wyboru członków. Zasady zarządzania są udostępniane publicznie i stanowią, że komitet użytkowników podlega bezpośrednio zarządowi i odbywa regularne posiedzenia.
3. Komitety użytkowników doradzają zarządowi CDPW w sprawie najważniejszych uzgodnień, które mają wpływ na ich członków, w tym w sprawie kryteriów dopuszczania emitentów lub uczestników do ich odpowiednich systemów rozrachunku papierów wartościowych, poziomu usług i struktury opłat.
4. Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do uzyskania odpowiednich informacji, członków komitetu użytkowników obowiązuje poufność. W przypadku gdy przewodniczący komitetu użytkowników stwierdzi istnienie faktycznego bądź potencjalnego konfliktu interesów danego członka w odniesieniu do określonej kwestii, członek ten nie może zagłosować w tej kwestii.
5. CDPW niezwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich decyzjach, w których zarząd postanawia nie uwzględniać opinii komitetu użytkowników.

Artykuł 27
Prowadzenie dokumentacji

1. Przez okres co najmniej pięciu lat CDPW przechowuje pełną dokumentację dotyczącą świadczonych usług i prowadzonej działalności, tak aby umożliwić właściwemu organowi monitorowanie spełniania wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia.
2. Na wniosek właściwego organu i odpowiednich organów, o których mowa w art. 11, CDPW udostępnia dokumentację, o której mowa w ust. 1, na potrzeby wypełniania zadań tych organów.
3. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu szczegółowego określenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i którą należy przechowywać do celów monitorowania przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez CDPW.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia wzoru dokumentacji, o której mowa w ust. 1 i którą należy przechowywać do celów monitorowania przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia przez CDPW.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 28 *Outsourcing*

1. W przypadku gdy CDPW zleca osobie trzeciej usługi lub działalność na zasadzie outsourcingu, pozostaje on w pełni odpowiedzialny za wywiązywanie się ze wszystkich swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i musi stale spełniać następujące warunki:
 - a) outsourcing nie prowadzi do przekazania odpowiedzialności;
 - b) nie następuje zmiana relacji CDPW z jego uczestnikami i emitentami ani jego zobowiązań wobec tych uczestników i emitentów;
 - c) nie następuje faktyczna zmiana warunków udzielenia zezwolenia CDPW;
 - d) outsourcing nie uniemożliwia wykonywania funkcji nadzoru i dozoru, w tym dostępu na miejscu w celu uzyskania wszelkich odpowiednich informacji niezbędnych do pełnienia tych funkcji;
 - e) outsourcing nie prowadzi do pozbawienia CDPW niezbędnych systemów i możliwości kontroli zarządzania ryzykiem, na jakie jest narażony;
 - f) CDPW zachowuje niezbędną wiedzę specjalistyczną i zasoby pozwalające na ocenę jakości świadczonych usług oraz zdolności organizacyjnej i adekwatności kapitałowej usługodawcy, a także na skuteczne nadzorowanie usług zleconych na zasadzie outsourcingu i zarządzanie ryzykiem związanym z outsourcingiem;
 - g) CDPW ma bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji dotyczących usług zleconych na zasadzie outsourcingu;
 - h) usługodawca współpracuje z właściwym organem i odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11, w związku z usługami zleconymi na zasadzie outsourcingu;

- i) CDPW zapewnia spełnianie przez usługodawcę standardów określonych we właściwych przepisach dotyczących ochrony danych, które miałyby zastosowanie, gdyby usługodawcy mieli siedzibę w Unii. CDPW jest odpowiedzialny za zapewnienie określenia tych standardów w umowie zawieranej pomiędzy stronami oraz ich utrzymywania.
2. CDPW określa w pisemnej umowie prawa i obowiązki CDPW oraz usługodawcy. Umowa outsourcingu musi przewidywać możliwość jej wypowiedzenia przez CDPW.
3. Na żądanie CDPW udostępnia właściwemu organowi i odpowiednim organom, o których mowa w art. 11, wszelkie informacje niezbędne im do oceny, czy działania zlecone na zasadzie outsourcingu spełniają wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.
4. Outsourcing usługi podstawowej wymaga uzyskania zezwolenia właściwego organu zgodnie z art. 17.
5. Przepisy ust. 1–4 nie mają zastosowania, gdy CDPW zleca część swoich usług lub swojej działalności na zasadzie outsourcingu podmiotowi publicznemu i gdy ten outsourcing podlega specjalnym ramom prawnym, regulacyjnym i operacyjnym, które zostały wspólnie uzgodnione pomiędzy podmiotem publicznym a CDPW i nadano im formalny charakter oraz zostały zatwierdzone przez właściwe organy w oparciu o wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

SEKCJA 2

ZASADY PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI

Artykuł 29 *Przepisy ogólne*

1. CDPW jest zorganizowany w taki sposób, aby odpowiadać potrzebom obsługiwanych przez siebie uczestników i rynków.
2. CDPW ma wyraźnie określone cele, które są mierzalne i osiągalne, np. w obszarach minimalnych poziomów usług, oczekiwań odnośnie do zarządzania ryzykiem i priorytetów dotyczących działalności.
3. CDPW dysponuje przejrzystymi zasadami dotyczącymi rozpatrywania skarg.

Artykuł 30 *Wymogi dotyczące uczestnictwa*

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada kryteria dotyczące uczestnictwa, które zapewniają sprawiedliwy i otwarty dostęp i są udostępniane publicznie. Kryteria te są przejrzyste, obiektywne, oparte na ryzyku i niedyskryminujące, tak aby zapewnić sprawiedliwy i otwarty dostęp do CDPW. Kryteria ograniczające dostęp do CDPW

są dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażony jest CDPW.

2. CDPW rozpatruje wnioski o dostęp bezzwłocznie, udzielając odpowiedzi na wniosek najpóźniej w terminie jednego miesiąca, i udostępnia publicznie procedury dotyczące rozpatrywania wniosków o dostęp.
3. CDPW może odmówić dostępu uczestnikowi spełniającemu kryteria, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli zostanie to należycie uzasadnione na piśmie, a podstawą odmowy jest kompleksowa analiza ryzyka.

W przypadku odmowy uczestnik będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do organu właściwego dla CDPW, który odmawia mu dostępu.

Odpowiedzialny właściwy organ należycie bada skargę, sprawdzając podstawę odmowy, i przekazuje uczestnikowi będącemu wnioskodawcą odpowiedź z uzasadnieniem.

Odpowiedzialny właściwy organ konsultuje się z organem właściwym dla miejsca prowadzenia działalności uczestnika będącego wnioskodawcą w sprawie swojej oceny skargi. Jeżeli organ właściwy dla uczestnika będącego wnioskodawcą nie zgadza się z tą oceną, sprawa jest kierowana do rozstrzygnięcia przez EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli odmowa CDPW dotycząca udzielenia dostępu uczestnikowi będącemu wnioskodawcą zostanie uznana za nieuzasadnioną, odpowiedzialny właściwy organ wydaje nakaz udzielenia przez CDPW dostępu uczestnikowi będącemu wnioskodawcą.

4. CDPW dysponuje obiektywnymi i przejrzystymi procedurami zawieszania uczestników oraz występowania przez nich z CDPW, jeśli nie spełniają oni już kryteriów uczestnictwa, o których mowa w ust. 1.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych dotyczących środków określających ryzyko, które może uzasadniać odmowę udzielenia dostępu uczestnikom przez CDPW oraz elementy procedury, o której mowa w ust. 3.
6. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy i szablonów na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 3.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 31
Przejrzystość

1. CDPW ujawnia publicznie ceny i opłaty związane ze świadczonymi usługami dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych oraz dla każdej innej świadczonej przez siebie usługi. CDPW ujawnia ceny i opłaty za poszczególne świadczone usługi i funkcje odrębnie, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. CDPW zapewnia swoim klientom odrębny dostęp do poszczególnych świadczonych przez siebie usług.
2. CDPW publikuje swój wykaz opłat, aby ułatwić porównywanie ofert i umożliwić klientom planowanie opłat, które będą musieli wносить za korzystanie z usług.
3. Opublikowane zasady polityki cenowej są wiążące dla CDPW.
4. CDPW udostępnia swoim klientom informacje umożliwiające uzgodnienie faktur z opublikowanymi wykazami opłat.
5. CDPW ujawnia wszystkim uczestnikom ryzyka związane ze świadczonymi usługami.
6. CDPW wykazuje osobno koszty i przychody związane ze świadczonymi usługami oraz przekazuje te informacje właściwemu organowi.

Artykuł 32
Procedury dotyczące komunikacji z uczestnikami i innymi infrastrukturami rynkowymi

CDPW wykorzystuje w swoich procedurach dotyczących komunikacji z uczestnikami prowadzonych przez siebie systemów rozrachunku papierów wartościowych i z infrastrukturami rynkowymi, z którymi mają połączenie przez interfejs, uznane procedury i standardy komunikacyjne dotyczące komunikatów i danych referencyjnych, w celu ułatwienia skutecznych procesów rejestracji, płatności i rozrachunku.

SEKCJA 3
WYMOGI DOTYCZĄCE USŁUG CDPW

Artykuł 33
Przepisy ogólne

Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada odpowiednie zasady i procedury, w tym solidne praktyki i kontrole w zakresie rachunkowości, przyczyniające się do zapewnienia integralności emisji papierów wartościowych, ograniczenia ryzyk związanych z przechowywaniem i rozrachunkiem transakcji na papierach wartościowych oraz zarządzania tymi ryzykami.

Artykuł 34 *Integralność emisji*

1. CDPW stosuje odpowiednie środki uzgodnieniowe, aby sprawdzać, czy przekazana CDPW liczba papierów wartościowych stanowiąca wielkość emisji papierów wartościowych lub część tej emisji jest równa liczbie papierów wartościowych zarejestrowanych na rachunkach papierów wartościowych uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW. Takie środki uzgodnieniowe są stosowane w perspektywie śróddziennej.
2. W stosownych przypadkach oraz gdy w procesie uzgodnieniowym dla określonej emisji papierów wartościowych uczestniczą inne podmioty, takie jak emitent, podmiot rejestrujący, agent emisji, agent transferowy, wspólni depozytariusze, inne CDPW lub inne podmioty, CDPW żąda od tych podmiotów podjęcia odpowiednich środków w zakresie współpracy i wymiany informacji z CDPW w celu zachowania integralności emisji.
3. W ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW niedozwolone są overdrafty rachunku papierów wartościowych, salda ujemne ani tworzenie papierów wartościowych.
4. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia środków uzgodnieniowych, które CDPW stosuje zgodnie z ust. 1–3.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 35 *Ochrona papierów wartościowych uczestników*

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają mu, w dowolnym momencie i bez zwłoki, rozróżnić, na rachunkach prowadzonych w CDPW, papiery wartościowe dowolnego uczestnika od papierów wartościowych innego uczestnika oraz, w stosownych przypadkach, od własnych aktywów CDPW.
2. CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają uczestnikowi odróżnić jego własne papiery wartościowe od papierów wartościowych klientów tego uczestnika.
3. CDPW oferuje możliwość prowadzenia ewidencji i rachunkowości, które pozwalają uczestnikowi rozróżnić papiery wartościowe każdego klienta tego uczestnika, na żądanie tego uczestnika i w żądany przez niego sposób („segregacja klientów indywidualnych”).

4. CDPW ujawnia publicznie poziom ochrony i koszty związane z poszczególnymi poziomami segregacji, którą zapewnia, oraz oferuje te usługi na właściwych warunkach handlowych.
5. CDPW nie wolno wykorzystywać do żadnych celów papierów wartościowych uczestnika, chyba że otrzymał na to wyraźną zgodę tego uczestnika.
6. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metody zapisów księgowych i struktury kont umożliwiające rozróżnienie pomiędzy posiadanymi papierami wartościowymi zgodnie z ust. 1–3 oraz metody oceny spełnienia tego wymogu.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 36 *Ostateczność rozrachunku*

1. W ramach prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW zapewnia uczestnikom odpowiedni poziom ochrony. System rozrachunku papierów wartościowych prowadzony przez CDPW jest wskazywany i zgłaszany zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 2 lit. a) dyrektywy 98/26/WE.
2. CDPW ustanawia dla swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych procedury umożliwiające mu realizację rozrachunku w terminie, minimalną ekspozycję uczestników na ryzyko kontrahenta i ryzyko płynności oraz niską liczbę przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.
3. CDPW określa wyraźnie moment, w którym zlecenia transferu w systemie rozrachunku papierów wartościowych są nieodwołalne, prawnie wymagalne i wiążące wobec osób trzecich.
4. CDPW określa moment, w którym transfery środków pieniężnych i papierów wartościowych w systemie rozrachunku papierów wartościowych są nieodwołalne, prawnie wymagalne i wiążące wobec osób trzecich.
5. Ust. 3 i 4 mają zastosowanie bez uszczerbku dla przepisów mających zastosowanie do połączeń operacyjnych i wspólnej informatycznej infrastruktury rozrachunkowej określonych w art. 45.
6. Ostateczność rozrachunku w CDPW następuje nie później niż na koniec dnia roboczego w zamierzonej dacie rozrachunku. Na żądanie komitetu użytkowników CDPW instaluje systemy umożliwiające rozrachunek śróddzienny lub w czasie rzeczywistym.

7. Wpływy pieniężne z tytułu rozrachunku papierów wartościowych są dostępne do użytku odbiorców nie później niż na koniec dnia roboczego w zamierzonej dacie rozrachunku.
8. Rozrachunek wszystkich transakcji na papierach wartościowych związanych ze świadczeniem pieniężnym i zawieranych pomiędzy bezpośrednimi uczestnikami systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW jest dokonywany na zasadzie „dostawy za płatność”.
9. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających elementy procedur, o których mowa w ust. 2, umożliwiającą realizację rozrachunku w terminie.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 37 *Rozrachunek pieniężny*

1. W przypadku transakcji denominowanych w walucie państwa, w którym odbywa się rozrachunek, CDPW, gdy jest to racjonalne i możliwe, dokonuje rozrachunku płatności pieniężnych w ramach swojego odpowiedniego systemu rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otworzone w banku centralnym przeprowadzającym transakcje w danej walucie.
2. Jeżeli przeprowadzanie rozrachunku na rachunkach banku centralnego nie jest racjonalne ani możliwe, CDPW może oferować rozrachunek płatności pieniężnych dokonywanych w ramach wszystkich lub części jego systemów rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otworzone w instytucji kredytowej. Oferując rozrachunek przez rachunki otworzone w instytucji kredytowej, CDPW stosuje się przy tym do przepisów tytułu IV.
3. W przypadku gdy CDPW oferuje rozrachunek zarówno w rachunkach banku centralnego, jak i w rachunkach otworzonych w instytucji kredytowej, jego uczestnicy mają prawo wyboru pomiędzy tymi dwoma możliwościami.
4. CDPW dostarcza uczestnikom rynku dostateczne informacje, aby umożliwić im zidentyfikowanie i ocenę ryzyk oraz kosztów związanych z tymi usługami.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych dotyczących środków określających przypadki, w których rozrachunek płatności pieniężnych w określonej walucie przez rachunki otworzone w banku centralnym nie jest racjonalny i możliwy.

Artykuł 38

Zasady i procedury dotyczące niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika

1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada skuteczne i jasno określone zasady i procedury dotyczące zarządzania przypadkami niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika, zapewniające CDPW możliwość podjęcia wczesnych działań w celu ograniczenia strat i presji na płynność oraz utrzymanie zdolności do wywiązywania się z jego zobowiązań.
2. Zasady i procedury dotyczące niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika są podawane przez CDPW do wiadomości publicznej.
3. CDPW przeprowadza wspólnie ze swoimi uczestnikami i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami okresowe testy i przeglądy swoich procedur dotyczących niewywiązania się z zobowiązania w celu zapewnienia ich użyteczności i skuteczności.
4. W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może wydawać wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

SEKCJA 4

WYMOGI OSTROŻNOŚCIOWE

Artykuł 39

Wymogi ogólne

CDPW wprowadza solidne ramy zarządzania ryzykiem umożliwiające mu kompleksowe zarządzanie ryzykiem prawnym, ryzykiem prowadzenia działalności, ryzykiem operacyjnym i innymi rodzajami ryzyka.

Artykuł 40

Ryzyka prawne

1. Na potrzeby zezwolenia udzielanego CDPW i nadzoru nad nim, jak również do celów informowania klientów, regulaminy, procedury i umowy CDPW, w tym te dotyczące wszystkich prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych, muszą być jasne i zrozumiałe.
2. CDPW sporządza swoje regulaminy, procedury i umowy w taki sposób, aby mogły być egzekwowane we wszystkich odpowiednich państwach, w tym w przypadku niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika.
3. CDPW prowadzący działalność w różnych państwach identyfikuje i ogranicza ryzyka wynikające z potencjalnych kolizji przepisów prawa różnych państw.

Artykuł 41
Ogólne ryzyko prowadzenia działalności

CDPW posiada solidne narzędzia informatyczne do celów zarządzania i kontroli, aby móc identyfikować i monitorować ogólne ryzyka prowadzenia działalności, w tym strategię działalności, przepływy pieniężne i wydatki operacyjne, oraz zarządzać tymi ryzykami.

Artykuł 42
Ryzyko operacyjne

1. CDPW identyfikuje wszystkie potencjalne źródła ryzyka operacyjnego, zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne, oraz ogranicza do minimum ich wpływ, stosując odpowiednie narzędzia informatyczne, kontrole i procedury, w tym dla wszystkich systemów rozrachunku papierów wartościowych, które prowadzi.
2. CDPW utrzymuje odpowiednie narzędzia informatyczne zapewniające wysoki poziom bezpieczeństwa i niezawodność działania oraz mające dostateczną wydajność. Narzędzia informatyczne umożliwiają odpowiednie uwzględnienie złożoności, różnorodności i rodzaju świadczonych usług i prowadzonej działalności, tak aby zapewnić wysokie standardy bezpieczeństwa oraz integralność i poufność informacji.
3. W odniesieniu do swoich usług notarialnych i centralnej usługi prowadzenia rachunku, jak również dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW ustanawia, wprowadza i utrzymuje odpowiednią strategię na rzecz zapewnienia ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które służą zachowaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków CDPW w przypadku zdarzeń wiążących się z poważnym ryzykiem zakłócenia działalności.
4. Plan, o którym mowa w ust. 3, pozwala przynajmniej na przywrócenie wszystkich transakcji realizowanych w chwili wystąpienia zakłócenia, tak aby umożliwić uczestnikom CDPW dalsze niezawodne prowadzenie działalności oraz ukończenie rozrachunku w wyznaczonym terminie. Obejmuje on utworzenie drugiej lokalizacji przetwarzania zleceń dysponującej odpowiednim poziomem kluczowych zasobów, zdolności i funkcji, w tym odpowiednio wykwalifikowanymi i doświadczonymi pracownikami.
5. CDPW planuje i wdraża program testów systemów, o których mowa w ust. 1–4.
6. CDPW identyfikuje i monitoruje ryzyka dla jego działalności, które mogą stwarzać najważniejsi uczestnicy prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz dostawcy usług i mediów, a także inne CDPW lub inne infrastruktury rynkowe, oraz zarządza tymi ryzykami.
7. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających ryzyka operacyjne, o których mowa w ust. 1–6, metody testowania, usuwania lub ograniczania do minimum tych ryzyk, w tym strategię na rzecz zapewnienia ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do

pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz metody ich oceny.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 43 *Ryzyka inwestycyjne*

1. CDPW przechowuje swoje aktywa finansowe w bankach centralnych lub instytucjach kredytowych posiadających zezwolenie, które stosują solidne praktyki rachunkowe, procedury dotyczące przechowywania i kontrole wewnętrzne, zapewniające pełną ochronę tych aktywów.
2. W razie potrzeby CDPW dysponuje szybkim dostępem do tych aktywów.
3. CDPW inwestuje swoje zasoby finansowe wyłącznie w środki pieniężne lub wysoce płynne instrumenty finansowe o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym. Inwestycje te można upłynnić w krótkim terminie przy minimalnym spadku ceny.
4. Podczas podejmowania decyzji inwestycyjnych CDPW uwzględnia swoją łączną ekspozycję na ryzyko kredytowe wobec poszczególnych instytucji i dopilnowuje, by jego łączna ekspozycja na ryzyko wobec pojedynczej instytucji pozostawała w dopuszczalnych granicach koncentracji.

Artykuł 44 *Wymogi kapitałowe*

1. Wysokość kapitału, wraz z zyskami zatrzymanymi i rezerwami CDPW, musi być proporcjonalna do ryzyk wynikających z działalności CDPW. Musi ona być stale wystarczająca, aby:
 - a) zapewniać odpowiednią ochronę CDPW przed ryzykiem operacyjnym, prawnym, prowadzenia działalności, ryzykiem związanym z przechowywaniem aktywów i ryzykiem inwestycyjnym;
 - b) pokryć potencjalne straty z tytułu prowadzenia ogólnej działalności, tak by CDPW mógł kontynuować świadczenie usług;
 - c) zapewniać w przypadku niewywiązania się z zobowiązania przeprowadzenie uporządkowanej likwidacji bądź restrukturyzacji działalności CDPW w odpowiednim czasie;

- d) umożliwiać CDPW pokrywanie jego bieżących i planowanych wydatków operacyjnych przez okres co najmniej sześciu miesięcy w różnych scenariuszach warunków skrajnych.

2. CDPW musi posiadać plan dotyczący:

- a) pozyskania dodatkowego kapitału w przypadku gdy wysokość jego kapitału własnego nie spełnia już wymogów określonych w ust. 1 lub spełnia je z trudnością;
- b) przeprowadzenia uporządkowanej likwidacji bądź restrukturyzacji jego działalności i usług w przypadku gdy CDPW nie jest w stanie pozyskać nowego kapitału.

Plan ten jest zatwierdzany przez zarząd lub odpowiednią komisję zarządu i jest regularnie aktualizowany.

3. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kapitał, zyski zatrzymane i rezerwy CDPW, o których mowa w ust. 1, oraz cechy planu, o którym mowa w ust. 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

SEKCJA 5

WYMOGI DOTYCZĄCE POŁĄCZEŃ OPERACYJNYCH CDPW

Artykuł 45

Połączenia operacyjne CDPW

- 1. Przed ustanowieniem połączenia operacyjnego CDPW i na bieżąco po jego ustanowieniu wszystkie zainteresowane CDPW identyfikują, oceniają i monitorują wszystkie potencjalne źródła ryzyka dla ich samych oraz ich uczestników wynikającego z porozumienia w sprawie połączenia operacyjnego oraz kontrolują te źródła ryzyka.
- 2. Porozumienia w sprawie połączenia operacyjnego podlegają wymogowi uzyskania zezwolenia zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. d).
- 3. Połączenie operacyjne zapewnia dostateczną ochronę połączonym CDPW i ich uczestnikom w szczególności w zakresie ewentualnych kredytów zaciąganych przez CDPW oraz w zakresie ryzyk koncentracji i płynności wynikających z tego porozumienia w sprawie połączenia operacyjnego.

Połączenie operacyjne jest przedmiotem odpowiednich ustaleń umownych, w których określone są odpowiednie prawa i obowiązki połączonych CDPW oraz, w

razie takiej konieczności, także uczestników CDPW. W ustaleniach umownych, których mogą dotyczyć przepisy różnych państw, konieczne jest jednoznaczne wskazanie prawa właściwego dla każdego aspektu działania tego połączenia operacyjnego.

4. W przypadku czasowych transferów papierów wartościowych pomiędzy połączonymi CDPW obowiązuje zakaz dokonywania transferu zwrotnego papierów wartościowych zanim ten pierwszy transfer stanie się ostateczny.
5. CDPW korzystający z usług pośrednika do obsługi połączenia operacyjnego z innym CDPW mierzy i monitoruje dodatkowe ryzyka wynikające z takiego pośrednictwa i zarządza tymi ryzykami.
6. Połączone CDPW stosują solidne procedury uzgodnieniowe, aby zapewnić prawidłowość swojej dokumentacji.
7. Połączenia operacyjne pomiędzy CDPW umożliwiają przeprowadzanie rozrachunku transakcji pomiędzy uczestnikami połączonych CDPW na zasadzie „dostawy za płatność”, kiedy tylko jest to racjonalne i możliwe. Właściwe organy należy zawiadomić o powodach stosowania rozrachunku innego niż na zasadzie „dostawy za płatność”.
8. Interoperacyjne systemy rozrachunku papierów wartościowych i CDPW korzystające ze wspólnej infrastruktury rozrachunkowej ustanawiają identyczne punkty czasowe:
 - a) wprowadzania zleceń transferu do systemu;
 - b) nieodwołalności zleceń transferu;
 - c) ostateczności transferów papierów wartościowych i środków pieniężnych.
9. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających warunki przewidziane w ust. 3, zgodnie z którymi każdy rodzaj ustaleń w sprawie połączenia operacyjnego przewiduje odpowiednią ochronę powiązanych CDPW i ich uczestników, w szczególności w przypadku, gdy CDPW zamierza uczestniczyć w systemie rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez inny CDPW, monitorowanie dodatkowymi ryzykami wynikającymi z pośrednictwa, o których mowa w ust. 5, i zarządzanie tymi ryzykami, metody uzgodnieniowe, o których mowa w ust. 6, przypadki, w których rozrachunek na zasadzie „dostawy za płatność” jest racjonalny i możliwy zgodnie z ust. 7, oraz metody oceny spełnienia powyższych wymogów.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Rozdział III

Sprawy powiązane z prawem różnych państw

Artykuł 46

Prawo właściwe dla kwestii własnościowych

1. Wszelkie kwestie dotyczące prawa własności w odniesieniu do instrumentów finansowych przechowywanych przez CDPW podlegają prawu państwa, w którym prowadzony jest rachunek.
2. Jeżeli rachunek jest używany do rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych, prawem właściwym jest prawo właściwe dla systemu rozrachunku papierów wartościowych.
3. Jeżeli rachunek nie jest używany do rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych, uznaje się, że rachunek ten jest prowadzony w miejscu, w którym CDPW ma swoje miejsce zwykłego pobytu określone zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴.
4. Za prawo danego państwa, wskazane jako właściwe w niniejszym artykule, uważa się także normy prawne obowiązujące w tym państwie, z wyłączeniem norm prawa prywatnego międzynarodowego.

Rozdział IV

Dostęp do CDPW

SEKCJA 1

DOSTĘP EMITENTÓW DO CDPW

Artykuł 47

Swoboda emisji przy udziale dowolnego CDPW posiadającego zezwolenie w UE

1. Nie naruszając przepisów prawa spółek, zgodnie z którym powstają papiery wartościowe, emitent ma prawo zlecić rejestrację swoich papierów wartościowych w dowolnym CDPW mającym siedzibę w którymkolwiek państwie członkowskim.
2. Po złożeniu przez emitenta wniosku o rejestrację jego papierów wartościowych w CDPW, CDPW niezwłocznie rozpatruje ten wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi emitentowi będącemu wnioskodawcą.
3. CDPW może odmówić świadczenia usług emitentowi. Podstawą takiej odmowy mogą być jedynie kompleksowa analiza ryzyka lub brak dostępu tego CDPW do

²⁴ Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6.

kwotowań w czasie rzeczywistym z rynku, na którym jest lub będzie prowadzony obrót papierami wartościowymi emitenta będącego wnioskodawcą.

4. W przypadku odmowy świadczenia usług emitentowi CDPW przedstawia temu emitentowi będącemu wnioskodawcą pełne uzasadnienie odmowy.

W przypadku odmowy emitent będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do organu właściwego dla CDPW, który odmawia mu świadczenia usług.

Organ właściwy dla tego CDPW należyce bada skargę, sprawdzając podstawę odmowy przedstawioną przez CDPW, i przekazuje emitentowi odpowiedź z uzasadnieniem.

Organ właściwy dla CDPW konsultuje się z organem właściwym dla miejsca prowadzenia działalności emitenta będącego wnioskodawcą w sprawie swojej oceny skargi. Jeżeli organ w miejscu prowadzenia działalności emitenta będącego wnioskodawcą nie zgadza się z tą oceną, sprawa jest kierowana do rozstrzygnięcia przez EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli odmowa świadczenia usług emitentowi przez CDPW zostanie uznana za nieuzasadnioną, odpowiedzialny właściwy organ wydaje nakaz świadczenia usług przez CDPW na rzecz emitenta będącego wnioskodawcą.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych dotyczących środków określających ryzyko, które może uzasadniać odmowę udzielenia dostępu emitentom przez CDPW oraz elementy procedury, o której mowa w ust. 4.

6. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy i szablonów na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 2.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

SEKCJA 2

DOSTĘP W RELACJACH POMIĘDZY CDPW

Artykuł 48

Standardowy dostęp przez połączenie operacyjne

CDPW może zostać uczestnikiem innego CDPW zgodnie z art. 30, pod warunkiem uzyskania zezwolenia na połączenie operacyjne CDPW zgodnie z art. 17.

Artykuł 49
Niestandardowy dostęp przez połączenie operacyjne

1. W przypadku gdy CDPW zwraca się do innego CDPW o opracowanie specjalnych funkcji zapewniających dostęp do niego, CDPW będący adresatem takiego wniosku może mu odmówić tylko ze względu na czynniki ryzyka. Podstawą odmowy nie może być ewentualna utrata udziału w rynku.
2. CDPW będący adresatem takiego wniosku może pobierać od CDPW będącego wnioskodawcą opłatę za udostępnienie niestandardowego dostępu przez połączenie operacyjne zgodnie z metodą koszt plus, chyba że strony dokonają innych uzgodnień.

Artykuł 50
Procedura dotycząca połączeń operacyjnych CDPW

1. Po złożeniu przez CDPW wniosku o dostęp do innego CDPW, ten ostatni niezwłocznie rozpatruje wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi CDPW będącemu wnioskodawcą.
2. CDPW może odmówić dostępu CDPW będącemu wnioskodawcą jedynie wówczas, gdy dostęp ten miałby wpływ na funkcjonowanie rynków finansowych i powodowałby ryzyko systemowe. Podstawą takiej odmowy może być jedynie kompleksowa analiza ryzyka.

W przypadku odmowy dostępu przez CDPW, przedstawia on CDPW będącemu wnioskodawcą pełne uzasadnienie odmowy.

W przypadku odmowy CDPW będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do organu właściwego dla CDPW, który odmawia mu dostępu.

Odpowiedzialny właściwy organ należycie bada skargę, sprawdzając podstawę odmowy, i przekazuje CDPW będącemu wnioskodawcą odpowiedź z uzasadnieniem.

Odpowiedzialny właściwy organ konsultuje się z organem właściwym dla CDPW będącego wnioskodawcą w sprawie swojej oceny skargi. Jeżeli organ właściwy dla CDPW będącego wnioskodawcą nie zgadza się z tą oceną, każdy z tych dwóch organów może skierować sprawę do rozstrzygnięcia przez EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli odmowa CDPW dotycząca udzielenia dostępu CDPW będącemu wnioskodawcą zostanie uznana za nieuzasadnioną, odpowiedzialny właściwy organ wydaje nakaz udzielenia przez CDPW dostępu CDPW będącemu wnioskodawcą.

3. Jeżeli CDPW uzgadniają ustanowienie połączenia operacyjnego, przedstawiają one swoją decyzję odpowiednim właściwym organom do celów udzielenia zezwolenia zgodnie z art. 17, które to organy oceniają, czy potencjalne ryzyka wynikające z porozumienia w sprawie połączenia operacyjnego, takie jak ryzyko kredytowe,

ryzyko płynności, ryzyko operacyjne lub inne odpowiednie ryzyka, są w pełni ograniczone.

Organy właściwe dla odpowiednich CDPW odmawiają udzielenia zezwolenia na połączenie operacyjne, gdy może ono wpłynąć na funkcjonowanie systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW będące wnioskodawcami.

4. Organy właściwe dla odpowiednich CDPW konsultują się ze sobą w sprawie zatwierdzenia połączenia operacyjnego i mogą, jeżeli jest to konieczne ze względu na rozbieżne decyzje, skierować sprawę do rozstrzygnięcia przez EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych w odniesieniu do środków określających elementy procedur, o których mowa w ust. 1–3.
6. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy i szablonów na potrzeby procedur, o których mowa w ust. 1–3.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

SEKCJA 3

WZAJEMNY DOSTĘP POMIĘDZY CDPW A INNĄ INFRASTRUKTURĄ RYNKOWĄ

Artykuł 51

Wzajemny dostęp pomiędzy CDPW a inną infrastrukturą rynkową

1. Na wniosek CDPW partner centralny i system obrotu udostępniają temu CDPW kwotowania w czasie rzeczywistym w sposób niedyskryminacyjny i przejrzysty oraz mogą pobierać od CDPW będącego wnioskodawcą opłatę za udostępnienie kwotowań w czasie rzeczywistym zgodnie z metodą koszt plus, chyba że strony dokonają innych uzgodnień.

CDPW udziela partnerowi centralnemu lub systemowi obrotu dostępu do swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych w sposób niedyskryminacyjny i przejrzysty oraz może pobierać opłatę za taki dostęp zgodnie z metodą koszt plus, chyba że strony dokonają innych uzgodnień.

2. Po złożeniu przez stronę wniosku o dostęp do innej strony zgodnie z ust. 1, wniosek ten jest niezwłocznie rozpatrywany i odpowiedź jest udzielana stronie będącej wnioskodawcą w terminie jednego miesiąca.

3. Strona, do której skierowano wniosek, może odmówić dostępu tylko wówczas, gdyby zagrażał on funkcjonowaniu rynków finansowych i powodował ryzyko systemowe. Podstawą odmowy nie może być ewentualna utrata udziału w rynku.

Strona odmawiająca dostępu przekazuje stronie będącej wnioskodawcą pełne uzasadnienie tej odmowy w oparciu o kompleksową analizę ryzyka. W przypadku odmowy strona będąca wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do organu właściwego dla strony, która odmawia jej dostępu.

Odpowiedzialny właściwy organ należy bada skargę, sprawdzając podstawę odmowy, i przekazuje stronie będącej wnioskodawcą odpowiedź z uzasadnieniem.

Odpowiedzialny właściwy organ konsultuje się z organem właściwym dla strony będącej wnioskodawcą w sprawie swojej oceny skargi. Jeżeli organ właściwy dla strony będącej wnioskodawcą nie zgadza się z tą oceną, każdy z tych dwóch organów może skierować sprawę do rozstrzygnięcia przez EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Jeżeli odmowa udzielenia dostępu przez stronę zostanie uznana za nieuzasadnioną, odpowiedzialny właściwy organ wydaje nakaz udzielenia przez tę stronę dostępu do swoich usług.

4. Komisja jest upoważniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych w odniesieniu do środków określających elementy procedury, o której mowa w ust. 1–3.
5. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy i szablonów na potrzeby procedury, o której mowa w ust. 1–3.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w poprzednim akapicie, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ IV

INSTYTUCJE KREDYTOWE WYZNACZONE DO ŚWIADCZENIA BANKOWYCH USŁUG POMOCNICZYCH NA RZECZ UCZESTNIKÓW CDPW

Artykuł 52

Zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych

1. CDPW nie może sam świadczyć żadnych bankowych usług pomocniczych wymienionych w sekcji C załącznika.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy krajowy właściwy organ, o którym mowa w art. 53 ust. 1, niniejszego rozporządzenia, jest przekonany, że CDPW posiada konieczne zabezpieczenia umożliwiające mu świadczenie usług pomocniczych, właściwy organ może złożyć do Komisji wnioski o udzielenie temu CDPW zezwolenia na świadczenie również usług pomocniczych wymienionych w sekcji C załącznika. Wniosek ten zawiera:

a) dowody na poparcie wniosku, wyjaśniające szczegółowo mechanizmy ustanowione przez CDPW w związku ze wszystkimi powiązanymi ryzykami;

b) ocenę z uzasadnieniem, wykazującą, że rozwiązanie to stanowi najskuteczniejszą metodę zapewnienia odporności systemowej;

c) analizę przewidywanych skutków dla odpowiedniego rynku finansowego i stabilności finansowej.

Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy skutków, konsultacji z zainteresowanymi przedsiębiorstwami oraz po uwzględnieniu opinii EUNB, EUNGIPW i EBC, Komisja przyjmuje decyzję wykonawczą zgodnie z procedurą określoną w art. 66. Komisja podaje uzasadnienie swojej decyzji wykonawczej.

CDPW korzystający z odstępstwa musi posiadać zezwolenie jako instytucja kredytowa, zgodnie z tytułem II dyrektywy 2006/48/WE. Przedmiotowe zezwolenie ogranicza się wyłącznie do świadczenia bankowych usług pomocniczych, które wolno mu świadczyć zgodnie z ust. 4, i zakłada spełnienie wymogów ostrożnościowych i nadzorczych określonych w art. 57 i 58.

3. CDPW zamierzający dokonywać rozrachunku pieniężnego dla całości lub części swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych zgodnie z art. 37 ust. 2 niniejszego rozporządzenia musi uzyskać zezwolenie na wyznaczenie do tego celu co instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie, jak przewidziano w tytule II dyrektywy 2006/48/WE, chyba że właściwy organ, o którym mowa w art. 53 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, wykaże w oparciu o dostępne dowody, że ekspozycja jednej instytucji kredytowej na koncentrację ryzyk zgodnie z art. 57 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia nie jest w wystarczającym stopniu ograniczona. W takim

przypadku właściwy organ, o którym mowa w art. 53 ust. 1, może zażądać od CDPW wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej. Wyznaczone instytucje kredytowe są uznawane za agentów rozrachunkowych.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, obejmuje usługi pomocnicze wymienione w sekcji C załącznika, które wyznaczona instytucja kredytowa lub CDPW, któremu przyznano odstępstwo na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, może pragnąć świadczyć na rzecz swoich uczestników.
5. W każdym przypadku gdy CDPW i wyznaczona instytucja kredytowa należą do grupy przedsiębiorstw, które są ostatecznie kontrolowane przez tę samą jednostkę dominującą, zezwolenie, o którym mowa w tytule II dyrektywy 2006/48/WE, posiadane przez taką wyznaczoną instytucję kredytową ogranicza się wyłącznie do świadczenia bankowych usług pomocniczych, które wolno jej świadczyć zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Te same wymogi mają zastosowanie w odniesieniu do CDPW, który uzyskał odstępstwo na mocy ust. 2 niniejszego artykułu.
6. CDPW i wyznaczone instytucje kredytowe muszą stale spełniać warunki niezbędne do uzyskania zezwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

CDPW bezzwłocznie informuje właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki zezwolenia.

Artykuł 53

Procedura udzielenia zezwolenia i odrzucenia wniosku o udzielenie zezwolenia

1. CDPW składa swój wniosek o udzielenie zezwolenia na wyznaczenie instytucji kredytowej, zgodnie z wymogiem określonym w art. 52, do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.
2. Wniosek ten zawiera wszystkie niezbędne informacje umożliwiające właściwemu organowi stwierdzenie, że dany CDPW i wyznaczone instytucje kredytowe ustanowiły, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie mechanizmy niezbędne w celu wywiązania się z ich obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Zawiera on plan działalności określający planowane bankowe usługi pomocnicze, strukturę organizacyjną relacji pomiędzy CDPW a wyznaczonymi instytucjami kredytowymi oraz opis, w jaki sposób ta instytucja kredytowa zamierza spełnić wymogi ostrożnościowe określone w art. 57 ust. 1, 3 i 4.
3. Właściwy organ stosuje procedurę określoną w art. 15 ust. 3 i 6.
4. Przed udzieleniem zezwolenia CDPW właściwy organ przeprowadza konsultacje z następującymi organami:
 - a) odpowiednim organem, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. a), w kwestii, czy planowane świadczenie usług przez wyznaczoną instytucję kredytową nie wpłynie na funkcjonowanie systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW będący wnioskodawcą;

- b) właściwym organem, o którym mowa w art. 58 ust. 1, w kwestii zdolności instytucji kredytowych do spełnienia wymogów ostrożnościowych określonych w art. 57.
5. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW będący wnioskodawcą przedstawia właściwemu organowi.
- EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
6. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących konsultacji z organami, o których mowa w ust. 4, przed udzieleniem zezwolenia.

EUNGiPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 54

Rozszerzenie zakresu bankowych usług pomocniczych

1. CDPW, który zamierza rozszerzyć zakres bankowych usług pomocniczych, do świadczenia których wyznacza instytucję kredytową, musi przedłożyć właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, wniosek dotyczący tego rozszerzenia.
2. Wniosek o rozszerzenie zakresu usług podlega procedurze określonej w art. 53.

Artykuł 55

Cofnięcie zezwolenia

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę CDPW, cofa jego zezwolenie w każdym z następujących przypadków:
 - a) CDPW nie wykorzystał zezwolenia w ciągu 12 miesięcy lub jednoznacznie zrzeka się zezwolenia bądź wyznaczona instytucja kredytowa w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie świadczyła usług ani nie prowadziła działalności;

- b) CDPW uzyskał zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
 - c) CDPW i wyznaczona instytucja kredytowa nie spełniają już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone, i nie podjęły w ustalonym terminie działań naprawczych, których zażądał właściwy organ;
 - d) CDPW i wyznaczona instytucja kredytowa poważnie i systematycznie naruszają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
- 2. Przed cofnięciem zezwolenia właściwy organ konsultuje się z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a), i organami, o których mowa w art. 58 ust. 1, w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy podjęcie takiej decyzji jest wymagane niezwłocznie.
 - 3. EUNGiPW i każdy inny odpowiedni organ, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. a), oraz każdy organ, o którym mowa w art. 58 ust. 1, może w dowolnym czasie zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym CDPW ma siedzibę, o zbadanie, czy CDPW i wyznaczona instytucja kredytowa nadal spełniają warunki, na podstawie których zostało udzielone zezwolenie.
 - 4. Właściwy organ może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do określonej usługi, działalności bądź określonego instrumentu finansowego.

Artykuł 56
Rejestr CDPW

- 1. Decyzje podjęte przez właściwe organy na mocy art. 52, 54 i 55 są zgłaszane EUNGiPW.
- 2. EUNGiPW umieszcza w wykazie, który ma obowiązek publikować na swojej specjalnej stronie internetowej zgodnie z art. 19 ust. 3, następujące informacje:
 - a) nazwę każdego CDPW, którego dotyczyły decyzje wydane na mocy art. 52, 54 i 55;
 - b) nazwę każdej wyznaczonej instytucji kredytowej;
 - c) wykaz pomocniczych usług bankowych, na których świadczenie na rzecz uczestników CDPW posiada zezwolenie wyznaczona instytucja kredytowa.
- 3. Właściwe organy zgłaszają EUNGiPW instytucje, które świadczą bankowe usługi pomocnicze zgodnie z wymogami prawa krajowego, w terminie 90 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 57

Wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do instytucji kredytowych wyznaczonych do świadczenia bankowych usług pomocniczych

1. Instytucji kredytowej wyznaczonej do świadczenia bankowych usług pomocniczych wolno świadczyć te usługi określone w sekcji C załącznika, które są objęte zezwoleniem.
2. Instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia bankowych usług pomocniczych stosuje się do wszelkich obowiązujących obecnie i w przyszłości przepisów prawa mających zastosowanie do instytucji kredytowych.
3. Instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia bankowych usług pomocniczych spełnia, w odniesieniu do każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych, następujące szczegółowe wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyka kredytowego związanego z tymi usługami:
 - a) ustanawia solidne ramy zarządzania odpowiednimi ryzykami kredytowymi;
 - b) często i regularnie identyfikuje źródła tego ryzyka kredytowego, mierzy i monitoruje odpowiadające im ekspozycje kredytowe oraz stosuje odpowiednie narzędzia zarządzania ryzykiem do kontrolowania tych ryzyk;
 - c) zabezpiecza w pełni odpowiednie ekspozycje kredytowe wobec indywidualnych kredytobiorców za pomocą zabezpieczeń i innych równorzędnych zasobów finansowych;
 - d) jeżeli do zarządzania jej odpowiednim ryzykiem kredytowym wymagane jest zabezpieczenie, instytucja kredytowa przyjmuje jedynie zabezpieczenia o niskim ryzyku kredytowym, płynności i rynkowym;
 - e) ustala i egzekwuje odpowiednio ostrożne redukcje wartości i limity koncentracji w odniesieniu do wartości zabezpieczeń ustanowionych w celu zabezpieczenia ekspozycji kredytowych, o których mowa w lit. c);
 - f) ustanawia wiążące prawnie uzgodnienia umożliwiające szybkie zbycie lub zastaw zabezpieczenia, zwłaszcza w przypadku zabezpieczenia transgranicznego;
 - g) ustala limity swoich odpowiednich ekspozycji kredytowych;
 - h) analizuje i planuje metody postępowania z ewentualnymi rezydualnymi ekspozycjami kredytowymi, przyjmuje regulaminy i procedury wdrażające takie plany;
 - i) udziela kredytu tylko uczestnikom, którzy posiadają w danej instytucji kredytowej rachunki pieniężne;
 - j) ustanawia automatyczną procedurę spłaty kredytu śróddziennego i zniechęca do korzystania z kredytu *overnight* za pomocą odstrasżających odsetek karnych.

4. Instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia bankowych usług pomocniczych spełnia, w odniesieniu do każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych, następujące szczegółowe wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyka płynności związanego z tymi usługami:
- a) posiada solidne ramy umożliwiające pomiary i monitorowanie swojego ryzyka płynności i zarządzanie tym ryzykiem, dla każdej waluty systemu rozrachunku papierów wartościowych, dla którego działa jako agent rozrachunkowy;
 - b) monitoruje w sposób ciągły poziom posiadanych przez siebie aktywów płynnych oraz określa wartość swoich dostępnych aktywów płynnych, uwzględniając odpowiednie redukcje wartości tych aktywów;
 - c) prowadzi w sposób ciągły pomiary swoich potrzeb i ryzyk w zakresie płynności; w pomiarach tych uwzględnia ryzyko płynności wynikające z niewykonania zobowiązania przez dwóch uczestników, wobec których ma największe ekspozycje;
 - d) ogranicza odpowiednie ryzyka płynności za pomocą natychmiastowo dostępnych zasobów takich jak umowy dotyczące prefinansowania, a w przypadku braku takich umów zwraca się o udzielenie linii kredytowych lub podobnych udogodnień koniecznych do pokrycia odpowiednich potrzeb płynnościowych tylko do instytucji, które mają właściwy profil ryzyka i profil rynkowy, oraz identyfikuje, mierzy i monitoruje swoje ryzyko płynności związane z tymi instytucjami;
 - e) ustala i egzekwuje odpowiednie limity koncentracji dla każdego z odpowiednich dostawców płynności, w tym swojej jednostki dominującej i jednostek zależnych;
 - f) określa i testuje, poprzez regularne i rygorystyczne stosowanie testu warunków skrajnych, czy odpowiednie zasoby są wystarczające;
 - g) analizuje i planuje metody postępowania z ewentualnymi niepokrytymi brakami płynności oraz przyjmuje regulaminy i procedury wdrażające takie plany;
 - h) opiera swoje usługi w zakresie kredytu śróddziennego na proporcjonalnych i mających co najmniej takie same terminy wymagalności zasobach obejmujących kapitał, depozyty pieniężne i umowy kredytowe;
 - i) deponuje odpowiednie salda pieniężne na specjalnych rachunkach w bankach centralnych, gdy jest to racjonalne i możliwe;
 - j) zapewnia sobie możliwość wykorzystania zabezpieczenia przekazanego jej przez klienta niewywiązującego się z zobowiązania, za świadomą zgodą tego klienta.
5. EUNB opracowuje, konsultując się z EUNGiPW i członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) częstotliwości dokonywania pomiarów ekspozycji kredytowej oraz ram monitorowania, o których mowa w ust. 3 lit. b), a także typów narzędzi zarządzania ryzykiem, które mają być stosowane do kontrolowania ryzyk wynikających z tych ekspozycji;
- b) co stanowi równorzędne zasoby finansowe do celów ust. 3 lit. c);
- c) typów zabezpieczeń, które można uznawać za zabezpieczenia o niskim ryzyku kredytowym, płynności i rynkowym do celów ust. 3 lit. d);
- d) co stanowi odpowiednie redukcje wartości do celów ust. 3 lit. e) i ust. 4 lit. b);
- e) limitów koncentracji w odniesieniu do wartości zabezpieczeń, o których mowa w ust. 3 lit. e), ekspozycji kredytowych, o których mowa w ust. 3 lit. g) i dostawców płynności, o których mowa w ust. 4 lit. e);
- f) co stanowi odstraszające odsetki karne do celów ust. 3 lit. j);
- g) szczegółów ram monitorowania, o których mowa w ust. 4 lit. b), oraz metod obliczania wartości dostępnych aktywów płynnych do celów ust. 4 lit. b) i pomiaru potrzeb i ryzyk w zakresie płynności, o których mowa w ust. 4 lit. c);
- h) co stanowi natychmiastowo dostępne zasoby oraz właściwy profil ryzyka i profil rynkowy do celów ust. 4 lit. d);
- i) częstotliwości, typu i horyzontów czasowych testów warunków skrajnych do celów ust. 4 lit. f);
- j) kryteriów oceny tego, kiedy deponowanie sald pieniężnych na specjalnych rachunkach w bankach centralnych jest racjonalne i możliwe, do celów ust. 4 lit. i);

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 58

Nadzór nad instytucjami kredytowymi wyznaczonymi do świadczenia bankowych usług pomocniczych

1. Właściwy organ, o którym mowa w dyrektywie 2006/48/WE, jest odpowiedzialny za udzielanie zezwoleń i nadzór, na warunkach określonych w tej dyrektywie, w odniesieniu do instytucji kredytowych wyznaczonych do świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz w zakresie przestrzegania przez nie przepisów art. 57 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwy organ, o którym mowa w art. 9, konsultując z właściwym organem, o którym mowa w ust. 1, dokonuje co najmniej raz w roku przeglądu i oceny

dotyczących przestrzegania przepisów art. 57 ust. 1 przez wyznaczone instytucje kredytowe oraz adekwatności wszystkich niezbędnych mechanizmów ustanowionych pomiędzy wyznaczonymi instytucjami kredytowymi a CDPW do celów wywiązywania się przez nie z obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

3. W celu ochrony uczestników prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych CDPW musi uzyskać od wyznaczonej przez siebie instytucji kredytowej dostęp do wszystkich informacji koniecznych do celów niniejszego rozporządzenia i zgłasza wszelkie naruszenia w tym zakresie właściwym organom, o których mowa w ust. 1 i w art. 9.
4. W celu zapewnienia w Unii spójnego, wydajnego i skutecznego nadzoru nad instytucjami kredytowymi wyznaczonymi do świadczenia bankowych usług pomocniczych EUNB, konsultując się z EUNGIPW i członkami ESBC, może wydawać wytyczne skierowane do właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Tytuł V

Sankcje

Artykuł 59

Sankcje i środki administracyjne

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji i środków administracyjnych mających zastosowanie w okolicznościach określonych w art. 60 w stosunku do osób odpowiedzialnych za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki konieczne dla zapewnienia ich stosowania. Te sankcje i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W terminie 24 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym. Niezwłocznie powiadamiają one Komisję i EUNGiPW o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

2. Właściwe organy mogą stosować sankcje i środki administracyjne wobec CDPW, wyznaczonych instytucji kredytowych, członków ich organów zarządzających i innych osób, które sprawują faktyczną kontrolę nad ich działalnością oraz innych osób fizycznych lub prawnych, które ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.
3. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji w okolicznościach określonych w art. 60, właściwe organy współpracują ze sobą ściśle w celu zapewnienia zamierzonych w niniejszym rozporządzeniu skutków sankcji i środków administracyjnych oraz koordynują swoje działania w celu uniknięcia możliwego powielania i pokrywania się działań przy stosowaniu sankcji i środków administracyjnych w przypadkach transgranicznych zgodnie z art. 12.

Artykuł 60

Uprawnienia do nakładania sankcji

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się do następujących przepisów niniejszego rozporządzenia:
 - a) świadczenie usług określonych w sekcji A, B i C załącznika z naruszeniem art. 14, 23 i 52;
 - b) uzyskanie zezwoleń wymaganych w art. 14 i 52 na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób, zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) i art. 55 ust. 1 lit. b);
 - c) niewywiązywanie się przez CDPW z obowiązku utrzymywania wymaganego kapitału stanowiące naruszenie art. 44 ust. 1;
 - d) nieprzestrzeganie przez CDPW wymogów organizacyjnych stanowiące naruszenie art. 24–28;

- e) nieprzestrzeganie przez CDPW zasad prowadzenia działalności stanowiące naruszenie art. 29–32;
- f) nieprzestrzeganie przez CDPW wymogów dotyczących usług CDPW stanowiące naruszenie art. 34–38;
- g) nieprzestrzeganie przez CDPW wymogów ostrożnościowych stanowiące naruszenie art. 40–44;
- h) nieprzestrzeganie przez CDPW wymogów dotyczących połączeń operacyjnych CDPW stanowiące naruszenie art. 45;
- i) nieuzasadnione odmowy udzielenia przez CDPW poszczególnych typów dostępu stanowiące naruszenie art. 47–51;
- j) nieprzestrzeganie przez wyznaczone instytucje kredytowe szczegółowych wymogów ostrożnościowych dotyczących ryzyk kredytowych stanowiące naruszenie art. 57 ust. 3;
- k) nieprzestrzeganie przez wyznaczone instytucje kredytowe szczegółowych wymogów ostrożnościowych dotyczących ryzyk płynności stanowiące naruszenie art. 57 ust. 4.

2. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów, w przypadku naruszenia, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy posiadają zgodnie z prawem krajowym uprawnienia do stosowania co najmniej następujących sankcji i środków administracyjnych:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę odpowiedzialną za naruszenie oraz charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący osobę odpowiedzialną za naruszenie do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) cofnięcie zezwoleń udzielonych na mocy art. 14 i 52, zgodnie z art. 18 i 55;
- d) zwolnienie z funkcji członków organów zarządzających instytucji odpowiedzialnych za naruszenie;
- e) administracyjne sankcje pieniężne, których maksymalna wysokość może sięgać dwukrotności zysków uzyskanych w wyniku naruszenia, o ile można określić wysokość tych zysków;
- f) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne sankcje pieniężne, których maksymalna wysokość może sięgać 5 mln EUR lub 10 % całkowitych rocznych przychodów tej osoby w poprzednim roku kalendarzowym;
- g) w przypadku osoby prawnej – administracyjne sankcje pieniężne, których maksymalna wysokość może sięgać 10 % całkowitych rocznych obrotów tej osoby w poprzednim roku obrotowym; w przypadku gdy przedsiębiorstwo jest jednostką zależną jednostki dominującej odpowiedni całkowity roczny obrót

stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej danej grupy za poprzedni rok obrotowy.

3. Właściwe organy mogą posiadać inne uprawnienia do nakładania sankcji oprócz uprawnień wymienionych w ust. 2 oraz nakładać administracyjne sankcje pieniężne w większej wysokości niż określono w tym ustępie.
4. Wszystkie sankcje lub środki administracyjne nałożone za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym co najmniej informacje na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie, podlegają obowiązkowi niezwłocznej publikacji, chyba że ujawnienie tych informacji stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności rynków finansowych. Jeżeli publikacja wspomnianych informacji wyrządziłaby niewspółmierną szkodę zainteresowanym stronom, właściwe organy publikują informacje o nałożonych środkach i sankcjach z zachowaniem anonimowości stron.

Publikacja informacji o sankcjach następuje z poszanowaniem podstawowych praw określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawa do ochrony danych osobowych.

Artykuł 61 *Skuteczne stosowanie sankcji*

1. Ustalając rodzaj i poziom sankcji lub środków administracyjnych, właściwe organy biorą pod uwagę następujące kryteria:
 - a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
 - b) stopień odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej;
 - c) wielkość i sytuację finansową odpowiedzialnej osoby, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny przychód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
 - d) skalę zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić;
 - e) zakres współpracy odpowiedzialnej osoby z właściwym organem, bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia wyrównania zysków uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
 - f) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę.
2. Właściwe organy mogą także uwzględnić inne czynniki, jeśli przewiduje je prawo krajowe.

Artykuł 62
Zgłaszanie naruszeń

1. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczne mechanizmy sprzyjające zgłaszaniu właściwym organom naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.
2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują przynajmniej:
 - a) specjalne procedury dotyczące otrzymywania zgłoszeń dotyczących naruszeń i ich badania;
 - b) stosowną ochronę osób, które ujawniają potencjalne lub popełnione naruszenia;
 - c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia potencjalnych lub popełnionych naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE;
 - d) odpowiednią procedurę zapewniającą osobie, której zarzuca się popełnienie naruszenia, prawo do obrony i wysłuchania przed podjęciem ostatecznej decyzji dotyczącej tej osoby oraz prawo do skutecznego środka odwoławczego przed sądem od decyzji lub środka dotyczącego tej osoby.

Tytuł VI

Akty delegowane, przepisy przejściowe, zmiana w dyrektywie 98/26/WE i przepisy końcowe

Artykuł 63 *Przekazanie uprawnień*

Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 64 aktów delegowanych dotyczących art. 2 ust. 2, art. 22 ust. 6, art. 23 ust. 1, art. 23 ust. 4, art. 30 ust. 1, art. 30 ust. 3, art. 37 ust. 1, art. 50 ust. 1, art. 50 ust. 2, art. 50 ust. 3, art. 51 ust. 2 i art. 51 ust. 3.

Artykuł 64 *Wykonywanie przekazanych uprawnień*

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 63, powierza się na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 63, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 63 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 65 *Uprawnienia wykonawcze*

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych zgodnie z art. 23 ust. 6 i art. 52 ust. 2 akapit trzeci. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 66 ust. 2.

Artykuł 66
Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE²⁵. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. Gdy Komisja wykonuje uprawnienia wykonawcze powierzone jej niniejszym rozporządzeniem zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 67
Przepisy przejściowe

1. Instytucje, które zostały zgłoszone EUNGiPW jako CDPW zgodnie z warunkami określonymi w art. 19 ust. 4, ubiegają się o wszystkie zezwolenia konieczne do celów niniejszego rozporządzenia w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. W ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia CDPW mający siedzibę w państwie trzecim ubiega się albo o zezwolenie właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ten CDPW świadczy usługi, jeżeli zamierza świadczyć usługi na podstawie art. 14, albo o uznanie przez EUNGiPW, jeżeli zamierza świadczyć usługi na podstawie art. 23.
3. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia CDPW mający siedzibę w państwie trzecim świadczy już usługi w państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, może on kontynuować świadczenie usług do czasu udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 14, albo do uznania, o którym mowa w art. 23, lub też odmowy tego zezwolenia lub uznania.
4. Połączenia operacyjne pomiędzy CDPW mającym siedzibę w państwie trzecim a CDPW, który posiada zezwolenie w państwie członkowskim, są dopuszczalne do czasu wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 14, albo do uznania, o którym mowa w art. 23, lub też odmowy tego zezwolenia lub uznania.

Artykuł 68
Zmiana w dyrektywie 98/26/WE

1. Art. 2 lit. a) akapit pierwszy tiret trzecie dyrektywy 98/26/WE otrzymuje brzmienie:

„- uznane, bez uszczerbku dla innych, bardziej restrykcyjnych i powszechnie obowiązujących warunków ustanowionych przez prawo krajowe, za system i zgłoszone Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przez państwo członkowskie, którego prawo jest stosowane, po stwierdzeniu przez to państwo członkowskie adekwatności zasad funkcjonowania tego systemu.”.

²⁵ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.

2. Najpóźniej sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przyjmują, publikują i zgłaszają Komisji środki konieczne do wdrożenia przepisów ust. 1.

Artykuł 69 *Sprawozdania i przegląd*

1. EUNGiPW, we współpracy z EUNB i organami, o których mowa w art. 9 i 11, składa Komisji roczne sprawozdania zawierające oceny trendów, potencjalnych ryzyk i słabości, a w razie takiej konieczności także zalecenia dotyczące działań zapobiegawczych lub naprawczych na rynkach usług objętych niniejszym rozporządzeniem. Sprawozdanie takie zawiera co najmniej:
 - a) ocenę wydajności rozrachunku dla operacji krajowych i transgranicznych w każdym państwie członkowskim, na podstawie liczby i wolumenu przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, wysokości kar, o których mowa w art. 7 ust. 4, liczby i wolumenu transakcji zakupu na otwartym rynku, o których mowa w art. 7 ust. 4, oraz innych odpowiednich kryteriów;
 - b) ocenę skali rozrachunku, który nie jest przeprowadzany w systemach rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, na podstawie liczby i wolumenu transakcji oraz innych odpowiednich kryteriów;
 - c) ocenę transgranicznego świadczenia usług objętych niniejszym rozporządzeniem, na podstawie liczby i typów połączeń operacyjnych CDPW, liczby zagranicznych uczestników systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, liczby i wolumenu transakcji z udziałem takich uczestników, liczby zagranicznych emitentów rejestrujących swoje papiery wartościowe w CDPW zgodnie z art. 47 oraz innych odpowiednich kryteriów.
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, obejmujące jeden rok kalendarzowy są przekazywane Komisji do dnia 30 kwietnia następnego roku kalendarzowego.

Artykuł 70 *Wejście w życie i stosowanie*

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Artykuł 5 stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.
3. Artykuł 3 ust. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7.3.2012 r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Wykaz usług

Sekcja A

Usługi podstawowe centralnych depozytów papierów wartościowych

1. Pierwsza rejestracja papierów wartościowych w systemie zapisów księgowych („usługa notarialna”).
2. Prowadzenie kont depozytowych („centralna usługa prowadzenia rachunku”).
3. Prowadzenie systemu rozrachunku papierów wartościowych („usługa rozrachunku”).

Sekcja B

Niebankowe usługi pomocnicze świadczone przez centralne depozyty papierów wartościowych

Usługi świadczone przez CDPW, które przyczyniają się do większego bezpieczeństwa oraz większej wydajności i przejrzystości rynków papierów wartościowych, w tym:

1. Usługi związane z usługą rozrachunku, takie jak:
 - a) organizowanie systemu udzielania pożyczek papierów wartościowych, działając w charakterze agenta pośredniczącego pomiędzy uczestnikami systemu rozrachunku papierów wartościowych;
 - b) świadczenie usług zarządzania zabezpieczeniami, działając w charakterze agenta na rzecz uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych;
 - c) zestawianie zleceń rozrachunku, kierowanie zleceń, potwierdzanie warunków transakcji, weryfikacja warunków transakcji.
2. Usługi związane z usługą notarialną i centralną usługą prowadzenia rachunku, takie jak:
 - a) usługi związane z rejestrami akcjonariuszy;
 - b) inicjowanie przetwarzania zdarzeń korporacyjnych, w tym obsługi podatkowej, usług związanych z walnymi zgromadzeniami oraz usług informacyjnych;
 - c) usługi związane z nowymi emisjami, w tym nadawanie kodów ISIN i podobnych kodów oraz zarządzanie tymi kodami;
 - d) kierowanie i przetwarzanie zleceń, pobieranie i przetwarzanie opłat oraz związana z tym sprawozdawczość.
3. Prowadzenie rachunków papierów wartościowych związanych z usługą rozrachunku, zarządzaniem zabezpieczeniami i innymi usługami pomocniczymi.
4. Inne usługi, takie jak:

- a) świadczenie ogólnych usług zarządzania zabezpieczeniami w charakterze agenta;
- b) sprawozdawczość wobec organów regulacyjnych;
- c) dostarczanie informacji i danych statystycznych do podmiotów badających rynek i prowadzących spisy powszechne;
- d) świadczenie usług informatycznych.

Sekcja C
Bankowe usługi pomocnicze

- 1. Usługi bankowe na rzecz uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych związane z usługą rozrachunku, takie jak:
 - a) prowadzenie rachunków pieniężnych;
 - b) przyjmowanie depozytów pieniężnych;
 - c) udzielanie kredytów pieniężnych;
 - d) udzielanie pożyczek papierów wartościowych.
- 2. Usługi bankowe związane z innymi usługami podstawowymi lub pomocniczymi wymienionymi w sekcjach A i B, takie jak:
 - a) prowadzenie rachunków pieniężnych do celów rozrachunku i przyjmowanie depozytów pieniężnych od posiadaczy rachunków papierów wartościowych;
 - b) udzielanie pożyczek papierów wartościowych posiadaczom rachunków papierów wartościowych;
 - c) usługi bankowe ułatwiające przetwarzanie zdarzeń korporacyjnych, takie jak:
 - (i) prefinansowanie przychodów z tytułu dochodu i wykupu;
 - (ii) prefinansowanie z tytułu zwrotu podatku.

ZAŁĄCZNIK

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) oraz zmieniające dyrektywę 98/26/WE

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁶

Rynek wewnętrzny – rynki finansowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²⁷

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Zwiększenie bezpieczeństwa i wydajność rynków finansowych; wzmocnienie wewnętrznego rynku usług finansowych

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cele szczegółowe:

W świetle powyższych celów ogólnych istotne jest osiągnięcie następujących celów szczególnych:

- Wzrost bezpieczeństwa rozrachunku transgranicznego

²⁶ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

²⁷ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- Wzrost wydajności rozrachunku transgranicznego
- Zapewnienie równych warunków świadczenia usług przez CDPW

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Celem wniosku jest:

- Zwiększenie bezpieczeństwa i wydajności rozrachunku poprzez zharmonizowanie okresów rozrachunku i zapewnienie, że znaczna większość zbywalnych papierów wartościowych jest emitowana w formie zapisów księgowych
- Zwiększenie dyscypliny budżetowej poprzez stworzenie właściwych i zharmonizowanych ram w celu zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i postępowania w stosunku do nich
- Właściwe uregulowanie CDPW działających w UE
- Zapewnienie spójności wymogów dla CDPW i koordynacji działań nadzorczych prowadzonych przez krajowe organu nadzoru
- Ograniczenie kosztów rozrachunków transgranicznych dla inwestorów
- Zapewnienie większego wyboru dla emitentów i inwestorów poprzez zwiększenie dostępu do CDPW
- Zapewnienie równych szans pod względem konkurencji między usługami CDPW, co potencjalnie doprowadzi do wyższej jakości i niższych opłat za usługi CDPW dla emitentów i inwestorów

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

- Sprawozdanie oceniające wydajność rozrachunku dla poszczególnych rynków UE. Wskaźniki mogłyby zawierać liczbę i wielkość przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku (z rozróżnieniem na transakcje krajowe i transgraniczne), wielkość kar CDPW, liczbę procedur zakupu na otwartym rynku oraz liczbę przypadków zawieszenia członkostwa w wyniku systematycznego niedokonywania rozrachunku
- Sprawozdanie na temat wielkości roszczeń na rynku, aby ocenić, czy ujednolicenie cykli rozrachunku doprowadziło do wzrostu wydajności operacji na papierach wartościowych
- Sprawozdanie mierzące internalizację rozrachunku przez powierników spoza systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW. Informacja ta jest ważna z punktu widzenia ryzyka systemowego i może pomóc ocenić, czy interwencja UE

może nie być konieczna w tym zakresie.

- Ocena tego, czy działalność transgraniczna wzrasta. Wskaźniki mogą obejmować szereg połączeń operacyjnych CDPW, szereg zagranicznych uczestników CDPW, wielkość transakcji uczestników zagranicznych i liczbę emitentów mających dostęp do zagranicznych CDPW.
- Sprawozdanie analizujące ceny w UE za kluczowe usługi CDPW, takie jak rozrachunek i zabezpieczenie dla transakcji transgranicznych i krajowych.
- Badanie CDPW, emitentów i innych infrastruktur rynkowych w celu oceny, w jakim stopniu podjęte działania wyeliminowały bariery w dostępie lub czy inne przeszkody (natury praktycznej lub prawnej) wciąż istnieją.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

W wyniku stosowania rozporządzenia w państwach członkowskich:

- Okresy rozrachunku będą zharmonizowane
- Zdecydowana większość zbywalnych papierów wartościowych będzie wydawana w formie zapisu księgowego
- Dyscyplina rozrachunku zostanie zwiększona poprzez tworzenie odpowiednich i zharmonizowany zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i postępowania w razie ich wystąpienia
- Wszystkie CDPW działające w UE zostaną odpowiednio uregulowane w oparciu o ten sam zestaw wymagań
- Wydawanie pozwoleń dla CDPW i ich nadzór będą zharmonizowane, natomiast koordynacja między krajowymi organami regulacyjnymi zostanie wzmocniona
- Dostęp do CDPW (dla emitentów, innych CDPW i innych infrastruktur rynkowych) oraz CDPW (do innych CDPW i innych infrastruktur rynkowych) zostanie zwiększony, a warunki dostępu zostaną zharmonizowane

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

- Rynki finansowe mają z natury transgraniczny charakter i stają się coraz bardziej transgraniczne. Charakter problemów zidentyfikowanych w odniesieniu do usług CDPW, a zwłaszcza w odniesieniu do rozrachunku w UE dotyczy zasadniczo transakcji transgranicznych. W konsekwencji skuteczność środków zaradczych wdrożonych autonomicznie i w nieskoordynowany sposób przez poszczególne państwa członkowskie byłaby prawdopodobnie bardzo niska w kontekście transgranicznym.

- Systemowy charakter CDPW i ich rosnące wzajemne powiązania w Europie wymagają podjęcia skoordynowanych działań.
- Niektóre aspekty wskazanych problemów są już objęte obowiązującym prawem wspólnotowym, w szczególności dyrektywą w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, dyrektywą w sprawie zamknięcia rozliczeń, dyrektywą w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID) oraz dyrektywami w sprawie wymogów kapitałowych, jak również przyszłą dyrektywą w sprawie przepisów dotyczących papierów wartościowych. Każdy nowy wniosek legislacyjny będzie musiał zostać doskonale dopasowany do tych istniejących przepisów UE, co najłatwiej osiągnąć w drodze wspólnych wysiłków.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

CDPW są istotnymi instytucjami dla rynków finansowych, na których zapewniają funkcje rejestracji i przechowywania papierów wartościowych oraz prowadzą systemy zapewniające rozrachunek papierów wartościowych, co oznacza dostawę papierów wartościowych w zamian za gotówkę. Jako takie są one ważnymi infrastrukturami rynku finansowego, wraz z systemami obrotu, centralnymi partnerami (CCP) i repozytoriami transakcji (TR). Systemy obrotu są regulowane przez dyrektywę w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID), podczas gdy CCP i TR będą również regulowane na poziomie UE z chwilą gdy wniosek w sprawie rozporządzenia dotyczącego transakcji pochodnych, centralnych partnerów i repozytoriów transakcji zostanie zatwierdzony przez Parlament Europejski i Radę i wejdzie w życie. MiFID obowiązuje od listopada 2007 roku i doprowadziła do większej konkurencji między systemami obrotu instrumentami finansowymi oraz do większego wyboru dla inwestorów, jeśli chodzi o dostawców usług i dostępne instrumenty finansowe

1.5.4. *Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia*

Niektóre kwestie są już uregulowane przez obowiązujące prawodawstwo unijne. Na przykład systemy rozrachunku papierów wartościowych zostały już zdefiniowane w dyrektywie 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych²⁸, natomiast w dyrektywie 2004/39/WE (MiFID) ustanowiono niektóre zasady dostępu przez uczestników rynku do wybranego przez nich systemu rozrachunku papierów wartościowych. Inne kwestie zostały zawarte we wnioskach Komisji. Na przykład wniosek Komisji w sprawie krótkiej sprzedaży i pewnych aspektów swapów ryzyka kredytowego również dotyczy dyscypliny rozrachunku niektórych kategorii instrumentów finansowych, a wniosek Komisji dotyczący transakcji pochodnych, centralnych partnerów i repozytoriów transakcji ustala zasady rozliczania, który jest procesem ściśle związanym z rozrachunkiem. Rozporządzenie, którego dotyczy wniosek, jest spójne z tymi aktami Unii.

1.6. **Czas trwania działania i jego wpływ finansowego**

☐ Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

²⁸

Dz.U. L 166 z 11.6.1998 r., s. 45.

- ☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.
- ☒ Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**
 - Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2013 r. do 2015 r.,
 - po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania²⁹

- ☐ **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję
- ☐ **Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:
 - ☐ agencjom wykonawczym
 - ☒ organom utworzonym przez Wspólnoty³⁰
 - ☐ krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
 - ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego
- ☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- ☐ **Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi
- ☐ **Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

-

²⁹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W art. 81 projektu rozporządzenia ustanawiającego Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) przewidziano ocenę doświadczeń nabytych w wyniku funkcjonowania tego urzędu w okresie trzech lat od momentu faktycznego rozpoczęcia jego działalności. W tym celu Komisja opublikuje ogólne sprawozdanie, które zostanie przekazane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Przeprowadzono ocenę skutków wniosku, którego przedmiotem jest reforma systemu nadzoru finansowego w UE, a który ma towarzyszyć projektowi rozporządzenia ustanawiającego Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

Konieczne jest zapewnienie EUNGiPW dodatkowych zasobów, przewidzianych w związku z niniejszym wnioskiem, aby umożliwić EUNGiPW wykonywanie swoich kompetencji, a zwłaszcza pełnienie roli polegającej na:

- Zapewnienie zharmonizowanego i ulepszanego systemu dla dyscypliny rozrachunku poprzez zapewnienie spójności monitorowania i zgłaszania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz poprzez opracowanie standardów dla środków w celu zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i postępowania w razie ich wystąpienia
- Zapewnienie harmonizacji i koordynacji przepisów dotyczących CDPW poprzez opracowanie standardów
- Wzmocnienie i zapewnienie jednolitego stosowania krajowych uprawnień regulacyjnych poprzez wydanie wytycznych dotyczących współpracy między organami i poprzez opracowanie standardów określających zawartość wniosku o wydanie zezwolenia oraz informacje, które należy dostarczyć właściwym organom i które muszą być wymieniane między organami do celów nadzoru
- Zapewnienie koordynacji i harmonizacji warunków dostępu do rynku zapewnionego firmom z państw trzecich
- Zapewnienie harmonizacji i koordynacji przepisów dotyczących dostępu do CDPW przez uczestników, emitentów i inne CDPW oraz między CDPW i innymi infrastrukturami

rynku

Brak tych zasobów nie pozwoli zapewnić terminowej i skutecznej realizacji zadań CDPW.

2.2.2. *Przewidywane metody kontroli*

Systemy zarządzania i kontroli przewidziane w rozporządzeniu w sprawie EUNGiPW będą również miały zastosowanie do zadań powierzonych EUNGiPW na podstawie niniejszego wniosku.

Decyzja Komisji na temat ostatecznego zestawu wskaźników umożliwiających ocenę wyników EUNGiPW zostanie podjęta podczas przeprowadzania pierwszej wymaganej oceny. Przy ostatecznej ocenie wskaźniki ilościowe będą miały taką samą wagę jak dowody jakościowe zgromadzone w trakcie konsultacji. Ocena ta będzie powtarzana co trzy lata.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Do celów zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do EUNGiPW zastosowanie będą miały, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

EUNGiPW przystępuje do Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz niezwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu EUNGiPW.

Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez EUNGiPW oraz pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽³¹⁾	państw EFTA ³²	krajów kandydujących ³³	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	12.0404.01 EUNGIPW – dotacja na podstawie tytułu 1 i 2 (Wydatki personalne i administracyjne)	Zróżnicowane	TAK	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

-

³¹ Diff. = Środki zróżnicowane / Non-diff. = Środki niezróżnicowane.

³² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

³³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	1A.	Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
--	-----	---

Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego i Usług			Rok 2013 ³⁴	Rok 2014	Rok 2015				OGÓŁEM
• Środki operacyjne									
12.0404.01	Środki na zobowiązania	(1)	0,385	0,354	0,354				1,093
	Środki na płatności	(2)	0,385	0,354	0,354				1,093
Środki na płatności Środki administracyjne finansowane przydzielonych na określone programy operacyjne ³⁵									
Numer pozycji w budżecie		(3)							
OGÓŁEM środki dla DG MARKT	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,385	0,354	0,354				1,093
	Środki na płatności	=2+2a +3	0,385	0,354	0,354				1,093
• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,385	0,354	0,354				1,093
	Środki na płatności	(5)	0,385	0,354	0,354				1,093
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)							

³⁴ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁵ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1A wieloletnich ram finansowych	Środki zobowiązania	na =4+ 6	0,385	0,354	0,354					1,093
	Środki płatności	na =5+ 6	0,385	0,354	0,354					1,093

Uwagi

Przedstawione powyżej środki operacyjne odnoszą się do konkretnych zadań przydzielonych EUNGiPW zgodnie z wnioskiem:

1) Zadania związane z dyscypliną rozrachunku (2 standardy regulacyjne, 1 wytyczna i zadania repozytorium)

Środki te mają na celu wprowadzenie spójnego monitorowania i zgłaszania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz zmniejszanie ich liczby poprzez wdrożenie rygorystycznych środków zapobiegawczych i karanie.

EUNGiPW będzie musiał przygotować dwa regulacyjne standardy techniczne dotyczące środków zapobiegających nieprzeprowadzaniu rozrachunku, narzędzi monitorowania w celu zidentyfikowania potencjalnych przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, środków dotyczących postępowania w przypadku ich wystąpienia i szczegółów dotyczących monitorowania i zgłaszania nieprzeprowadzenia rozrachunku.

EUNGiPW będzie musiał wydać wytyczne dla organów w celu zapewnienia spójnego, wydajnego i skutecznego egzekwowania środków zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i postępowania w razie ich wystąpienia.

EUNGiPW otrzyma również od właściwych organów odpowiednie dane dotyczące nieprzeprowadzenia rozrachunku.

2) Zadania w zakresie zezwoleń dla CDPW i nadzoru nad nimi (3 standardów regulacyjnych, 4 standardy wykonawcze, 1 wytycznych, stałe zadania)

Środki te mają na celu wprowadzenie jednolitego zezwolenia i ram nadzoru dla CDPW oraz zwiększenie współpracy między organami. Powinno to, między innymi, zmniejszyć obciążenie regulacyjne CDPW prowadzących działalność transgraniczną.

EUNGiPW będzie musiał sporządzić trzy regulacyjne standardy technicznych i cztery wykonawcze standardy techniczne dotyczące zawartości wniosku o udzielenie zezwolenia, informacji przekazanych przez CDPW właściwym organom, informacji wymienianych między organami do celów nadzoru i współpracy pomiędzy organami państwa pochodzenia a organami przyjmującego państwa.

EUNGiPW będzie musiał sporządzić wytyczne w celu zapewnienia spójnej, wydajnej i skutecznej współpracy między organami w różnych ocenach niezbędnych do stosowania rozporządzenia.

EUNGiPW będzie musiał prowadzić szczegółowy rejestr działalności CDPW w Unii, w tym nazwy CDPW posiadających zezwolenie i systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, świadczonych usług, odpowiedzialnych organów i CDPW z państw trzecich itp.

EUNGiPW będzie odgrywać ważną rolę w kontekście CDPW spoza UE zamierzających utworzyć oddział lub świadczyć usługi bez tworzenia oddziału w Unii lub zamierzających ustanowić powiązanie z CDPW w Unii. Przede wszystkim EUNGiPW będzie musiał ocenić, czy takie CDPW skutecznie podlegają zezwoleniom i nadzorowi w ich państwie pochodzenia i będzie musiał zawrzeć umowy o współpracy z właściwymi organami w tych państwach.

EUNGiPW będzie również miał szereg innych stałych zadań, w tym do interweniowanie w przypadku sporów między organami państwa pochodzenia a organami przyjmującego państwa i być informowanym w przypadku sytuacji awaryjnych.

3) Zadania w zakresie wymagań dotyczących CDPW (8 standardów regulacyjnych, 2 standardy wykonawcze, 1 wytycznych, stałe zadania)

Środki te mają na celu wprowadzenie spójnych wymagań dla CDPW w zakresie organizacyjnym i kwestii ładu korporacyjnego, prowadzenia działalności, usług i ram nadzoru ostrożnościowego. Powinno to stworzyć bezpieczniejsze środowisko dla usług CDPW i ponownie zmniejszyć obciążenia regulacyjne nakładane na CDPW prowadzące działalność transgraniczną.

EUNGiPW będzie musiał przygotować osiem regulacyjnych standardów technicznych i dwa wykonawcze standardy techniczne w celu określenia pewnych szczegółów w stosunku do wielu wymogów regulacyjnych dla CDPW, a mianowicie w odniesieniu do spraw organizacyjnych, prowadzenia rachunkowości, dostępu dla uczestników, uzgadnianiu rachunków papierów wartościowych, segregacji rachunków papierów wartościowych, ostateczności rozrachunku, ograniczania ryzyka operacyjnego, wymogów kapitałowych i połączeń operacyjnych CDPW.

EUNGiPW będzie musiał wydać wytyczne dotyczące zasad i procedur CDPW dotyczących niewywiązywania się ze zobowiązania przez uczestnika.

EUNGiPW będzie miał także stałe zadania wynikające z jego uprawnień do interweniowania w przypadku sporów między organami w zakresie dostępu uczestników do CDPW.

4) Zadania związane z wymogami dotyczącymi dostępu (3 standardy wykonawcze, zadania stałe)

Środki te mają na celu zwiększenie wydajności poprzez umożliwienie emitentom i inwestorom dostępu do dowolnego CDPW

EUNGiPW będzie musiał opracować trzy wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedury dostępu do CDPW dla emitentów, pomiędzy CDPW oraz między CDPW i innymi infrastrukturami rynku.

EUNGiPW będzie miał także stałe zadania wynikające z jego uprawnień do interweniowania w przypadku sporów między organami w zakresie dostępu.

5) Zadania dotyczące monitorowania i oceny wniosku (2 sprawozdania roczne)

EUNGiPW będzie musiał opracować dwa sprawozdania roczne, jedno w celu oceny wydajności rozrachunku dla każdego rynku UE, w oparciu o ujednolicone sprawozdania na temat nieprzeprowadzenia rozrachunku przez uczestników rynku, i drugie w celu oceny, czy działalność transgraniczna wzrasta, w oparciu o dane zapisane w rejestrze EUNGiPW.

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”						
--	----------	---------------------------	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015					OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego i Usług									
• Zasoby ludzkie		0	0	0					
• Pozostałe wydatki administracyjne		0	0	0					
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna MARKT	Środki	0	0	0					
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0	0	0					

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok 2013 ³⁶	Rok 2014	Rok 2015					OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,385	0,354	0,354					1,093
	Środki na płatności	0,385	0,354	0,354					1,093

³⁶ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Cele szczególne wniosku określono w pkt 1.4.2. Zostaną one osiągnięte poprzez zaproponowane środki legislacyjne, które mają zostać wdrożone na poziomie krajowym poprzez zaangażowanie EUNGiPW. Chociaż nie jest możliwe przypisanie konkretnych liczbowych danych do każdego celu operacyjnego, rola EUNGiPW i jego wkład w realizację celów projektu zostały szczegółowo opisane w punkcie 3.2.1.

3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*

3.2.3.1. Streszczenie

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Uwagi:

W następstwie przyjęcia wniosku w DG MARKT nie będą wymagane dodatkowe zasoby ludzkie i administracyjne. Zasoby obecnie zaangażowane w prowadzenie spraw związanych z dyrektywą 1997/9/WE będą nadal realizowały te zadania.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Wniosek przewiduje realizację dodatkowych zadań przez EUNGiPW. Wymagać to będzie dodatkowych środków w pozycji w budżecie 12.0404.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych³⁷.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- ☒ Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015					Ogółem
Państwa członkowskie poprzez krajowe organy nadzoru w UE (*)	0,577	0,531	0,531					1,639
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	0,577	0,531	0,531					1,639

* Szacunki w oparciu o obecny mechanizm finansowania przewidziany w projekcie rozporządzenia dotyczącego EUNGiPW (państwa członkowskie 60% - Wspólnota 40%).

³⁷ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

Załącznik do oceny skutków finansowych regulacji w odniesieniu do wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) oraz zmieniające dyrektywę 98/26/WE

Koszty dotyczące realizowanych przez EUNGiPW zadań zostały oszacowane dla kategorii „wydatki personalne” (tytuł 1) zgodnie z klasyfikacją kosztów w projekcie budżetu EUNGiPW na 2012 r. przedłożonym Komisji.

Wniosek Komisji zawiera przepisy zobowiązujące EUNGiPW do opracowania około 13 regulacyjnych standardów technicznych i 9 wykonawczych standardów technicznych, które powinny zapewnić spójne wdrożenie w całej UE wysoce technicznych przepisów. Ponadto EUNGiPW będzie musiał opracować 3 dokumenty zawierające wytyczne, głównie w celu zapewnienia wydajnej i efektywnej współpracy między organami, oraz 2 sprawozdań rocznych w celu monitorowania i oceny skuteczności rozporządzenia, urząd będzie również rejestrował CDPW i będzie miał wiele innych stałych zadań.

Jeśli chodzi o terminy, to zakłada się, że rozporządzenie wejdzie w życie na początku 2013 roku, a więc, że dodatkowe zasoby EUNGiPW będą wymagane od 2013 roku. Dodatkowy personel został przewidziany wyłącznie do opracowywania standardów technicznych, wytycznych i sprawozdań przedstawianych przez EUNGiPW; przyjęto, że EUNGiPW może realizować swoje inne stałe zadania, takie jak uznawanie CDPW spoza UE i mediacje między organami, z jego obecnie zatrudnionymi pracownikami. Jeśli chodzi o charakter stanowisk, skuteczne i terminowe dostarczenie nowych wiążących standardów technicznych będzie wymagało w szczególności nowych urzędników ds. strategii, prawników oraz urzędników ds. oceny skutków.

Przyjęto następujące założenia do oceny wpływu na liczbę etatów potrzebnych do opracowania standardów technicznych, wytycznych i sprawozdań:

- Jeden specjalista ds. polityki może opracować średnio 5 standardów technicznych rocznie i ten sam specjalista może opracowywać odpowiednie wytyczne lub sprawozdania. oznacza to, że potrzeba 4 specjalistów ds. polityki;
- Konieczny jest jeden specjalista ds. oceny skutków do celów wspomnianych standardów technicznych;
- Konieczny jest jeden prawnik do celów wspomnianych standardów technicznych i wytycznych;

oznacza to, że w 2013 r. potrzeba 6 etatów.

Założono, że wzrost liczby etatów zostanie utrzymany w 2014 i 2015, ponieważ prace nad standardami najprawdopodobniej zostaną zakończone dopiero w 2014 r. i zmiany mogą być wymagane w 2015 roku.

Inne założenia:

- w oparciu o rozkład EPC w projekcie budżetu na 2012 r. założono, że na dodatkowe 6 EPC złożą się: 4 pracowników zatrudnionych na czas określony (74%), 1 oddelegowanych ekspertów krajowych (16%) i 1 pracownik kontraktowy (10%);

- średnie roczne koszty wynagrodzenia dla poszczególnych kategorii personelu są oparte na wytycznych DG BUDG;
- współczynnik ważenia wynagrodzeń obowiązujący dla Paryża i wynoszący 1,27;
- koszty szkoleń oszacowane na 1 000 EUR w przeliczeniu na EPC na jeden rok;
- koszty podróży służbowych w wysokości 10 000 EUR oszacowane w oparciu o projekt budżetu na 2012 r. na podróże służbowe w przeliczeniu na pracownika;
- koszty rekrutacji (podróż, zakwaterowanie, badania lekarskie, dodatek na zagospodarowanie i inne dodatki, koszty przeprowadzki itp.) w wysokości 12 700 EUR oszacowane w oparciu o projekt budżetu na 2012 r. na rekrutacje w przeliczeniu na nowego pracownika.

Metodę obliczania zwiększenia wymaganego budżetu na kolejne trzy lata przedstawiono szczegółowo w poniższej tabeli. W obliczeniach tych uwzględniono fakt, że 40% kosztów finansowanych jest z budżetu Wspólnoty.

Rodzaj kosztów	Obliczanie	Kwota (w tys.)			
		2013	2014	2015	Ogółem
Tytuł 1: Wydatki na personel					
<i>11 Wynagrodzenia podstawowe i dodatki</i>					
- pracowników zatrudnionych na czas określony	=4*127*1,27	645	645	645	1,935
- oddelegowanych ekspertów krajowych	=1*73*1,27	93	93	93	278
- personelu kontraktowego	=1*64*1,27	81	81	81	244
<i>12 Wydatki związane z rekrutacją</i>	=6*12,7	76			76
<i>13 Koszty delegacji</i>	=6*10	60	60	60	180
<i>15 Szkolenia</i>	=6*1	6	6	6	18
Tytuł 1 ogółem: Wydatki na personel		961	885	885	2,732
Z których wkład Wspólnoty (40 %)		385	354	354	1,093
Z których wkład państw członkowskich (60 %)		577	531	531	1,639

W poniższej tabeli przedstawiono proponowany plan zatrudnienia dotyczący czterech stanowisk dla pracowników zatrudnionych na czas określony.

Grupa funkcyjna i zaszeregowania	Etaty czasowe
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	1
AD ogółem	4